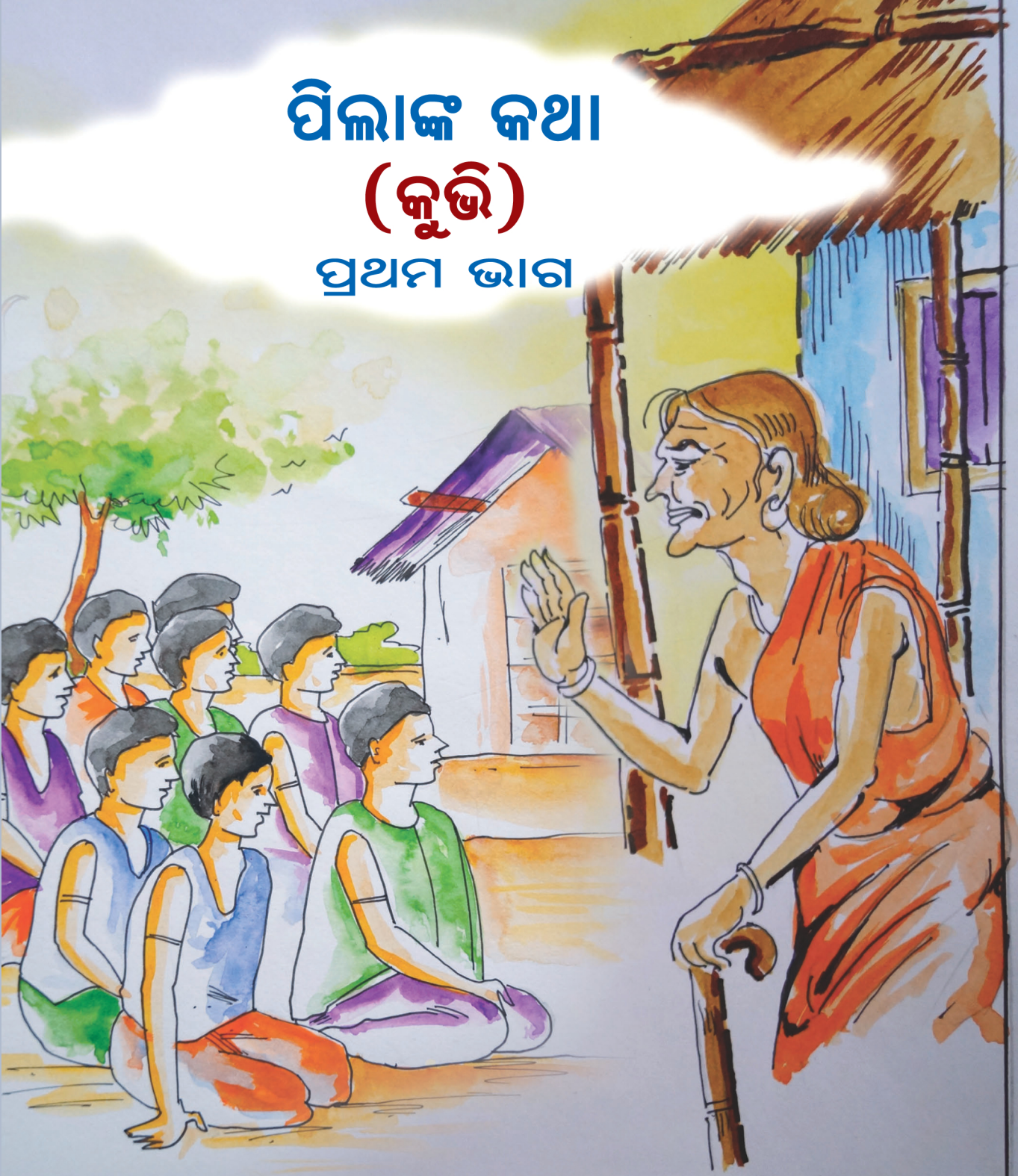

ପିଲାଙ୍କ କଥା

(କୁଞ୍ଜ)

ପ୍ରଥମ ଭାଗ

ପିଲାଙ୍କ କଥା (କୁଞ୍ଜ)

ପ୍ରଥମ ଭାଗ

ବହୁଭାଷୀ ଶିକ୍ଷଣ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଆଧାରରେ ପିଲା ଓ
ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଅତିରିକ୍ତ ପୁସ୍ତିକା

ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ

ପ୍ରଫେସର ଅଖିଳ ବିହାରୀ ଓତା

ପ୍ରସ୍ତୁତି

କୁଞ୍ଜ ସଂସାଧକ ମଣ୍ଡଳୀ

ଶ୍ରୀ ତ୍ରିନାଥ ଓଡ଼ାକା

ଶ୍ରୀ ତ୍ରିପତି ହିକାକା

ଶ୍ରୀ ସୂର୍ଯ୍ୟନାରାୟଣ ପାଡ଼ୀ

ସଂଯୋଜନା

ଡଃ ପରମାନନ୍ଦ ପଟେଲ

ଅଳଙ୍କରଣ

ପ୍ରିୟରଞ୍ଜନ ବରାଳ

ପ୍ରକାଶକ

ଆଦିବାସୀ ଭାଷା ଓ ସଂସ୍କୃତି ଏକାଡେମୀ

ଅନୁସୂଚିତ ଜନଜାତି ଓ ଅନୁସୂଚିତ ଜାତି ଉନ୍ନୟନ ବିଭାଗ,

ଓଡ଼ିଶା ସରକାର, ଭୁବନେଶ୍ୱର

Director :
Prof. (Dr.) A.B. Ota

Prepared by :
Kuvi Resource Group
Sri Trinath Wadaka
Sri Tripati Hikaka
Sri Surya Narayan Padhy

Co-ordinator :
Dr. Paramananda Patel

Illustration :
Priyaranjan Baral

Published by :
Academy of Tribal Languages & Culture
ST & SC Development Department,
Govt. of Odisha, Bhubaneswar

ମୁଖବନ୍ଧ

ଆମ ଓଡ଼ିଶାରେ ୬୨ ଜନଜାତି ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ବସବାସ କରନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ୨୨ ଗୋଟି ଭାଷା ପ୍ରଚଳିତ ଥିବାର ନଜରକୁ ଆସିଛି । ପୁନଶ୍ଚ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜନଜାତି ଗୋଷ୍ଠୀର ଆଞ୍ଚଳିକତା ଭେଦନେଇ ଏହି ଭାଷାଗୁଡ଼ିକ ଅନେକ ଉପଭାଷା; ବୋଲି ତିଆରି କରି ଦେଇଛି । ତେଣୁ ଏହା ବିଚାରକୁ ନେଲେ ଅନେକ ଭାଷା-ଉପଭାଷାର ସମାହାର ଏକ ବୈଚିତ୍ର ପରିବେଶ ସୃଷ୍ଟି କରେ ।

ଦ୍ଵିତୀୟତଃ, ଅନୁସୂଚିତ ଜନଜାତି ଓ ଅନୁସୂଚିତ ଜାତି ଉନ୍ନୟନ ବିଭାଗ ଦ୍ଵାରା ଯେଉଁ କେତେକ ବିଦ୍ୟାଳୟ ପରିଚାଳିତ ସେଠିକାର ଭାଷା ବ୍ୟବସ୍ଥା ବିଦ୍ୟାଳୟ ଓ ଗଣଶିକ୍ଷା ବିଭାଗର ସ୍କୁଲଠାରୁ ଭିନ୍ନ । ଏଠାରେ ପଢୁଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ସୁବିଧା ଥିବାରୁ ବାହାର ଆଞ୍ଚଳରୁ ଓ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଗୋଷ୍ଠୀରୁ ପିଲାମାନେ ଆସନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ଭାଷା-ସଂସ୍କୃତି ଅପରଠାରୁ ଭିନ୍ନ । ଏକୁ ଆରେକ ବୁଝିବାରେ ଅକ୍ଷମ । ପୁଣି ଏମାନେ ରାଜ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ପାଠ ପଢ଼ନ୍ତି । ଶିକ୍ଷକ ମଧ୍ୟ ରାଜ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସହ ଜଡ଼ିତ, ତେଣୁ ଏଠାରେ ପ୍ରକୃତରେ ଏକ ବହୁ ଭାଷିକ କ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୁଏ; ଯେଉଁଠି ଶିକ୍ଷକ ପାଇଁ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଦକ୍ଷତାର ଆବଶ୍ୟକତା ଦେଖାଦିଏ ।

ଏହି ଦକ୍ଷତା ସାଧନକୁ ପୁର୍ତ୍ତି କରିବା ପାଇଁ କିଛି ଶିକ୍ଷଣୀୟ ସାଧନ ପୁସ୍ତିକା ସହ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ତାଲିମ୍ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁଭୂତ ହୁଏ, ଯାହା ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଭାଷା-ସଂସ୍କୃତିର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର ବାନ୍ଧିବାରେ ଓ ଶିକ୍ଷଣ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ସାମିଲ କରିବାରେ ସହାୟକ ହେବ ବୋଲି ଆଶା କରାଯାଏ ।

ପଦକ୍ଷେପ ସ୍ଵରୂପ ଅନୁସୂଚିତ ଜନଜାତି ଓ ଅନୁସୂଚିତ ଜାତି ଉନ୍ନୟନ ବିଭାଗର ପ୍ରାଥମିକ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କୁ ବହୁଭାଷୀ ଶିକ୍ଷଣରେ ଦକ୍ଷତା ହାସଲ ଉପରେ ଏକ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପ୍ରସ୍ତୁତ ସହ ପର୍ଯ୍ୟାୟ କ୍ରମେ ତାଲିମ୍ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଉଛି । ଦ୍ଵିତୀୟତଃ, ପ୍ରଥମ, ଦ୍ଵିତୀୟ ଶ୍ରେଣୀର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପଢ଼ାଇବା ପାଇଁ ପାଠ୍ୟ ପୁସ୍ତକ ଆଧାରିତ ଶବ୍ଦକୋଷ, ଯାହା ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ତୃତୀୟତଃ ପିଲାମାନଙ୍କ ପଢ଼ିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ଭାଷା, ସଂସ୍କୃତି ଓ ପରମ୍ପରା ଓ ରାଜ୍ୟ ଭାଷା ଆଧାରିତ କିଛି ମନଛୁଆଁ ଚିତ୍ରଭିତ୍ତିକ କାହାଣୀ, ଗୀତ-ପହଲିର ଅତିରିକ୍ତ ପୁସ୍ତିକା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଉଛି ।

ଏହା ପିଲାମାନଙ୍କୁ କେବଳ ଯେ ଆନନ୍ଦ ଦେବ ତା ନୁହେଁ, ତାଙ୍କ ସଂସ୍କୃତିର ଅନେକ ଉପାଦେୟ ବିଷୟ କିପରି ମୁଖ୍ୟ ସଂସ୍କୃତିକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରୁଛି ତା ଉପରେ ଧାରଣା ଦେବ ।

ପ୍ରସ୍ତୁତ କୃତ୍ତି ଭାଷାର ପ୍ରଥମ ଭାଗ ସମ୍ବନ୍ଧିତ କାହାଣୀ ଗୁଡ଼ିକରେ ସ୍ଥାନୀୟ ସଂସ୍କୃତିକ ଉପାଦାନକୁ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦିଆଯାଇଛି । ଏକ ବୃହତ୍ତର ଜନ ସମୁଦାୟର ସଂସ୍କୃତି କିପରି ପରସ୍ପରକୁ ପୁଷ୍ଟି କରନ୍ତି ଓ ନିଜର କରନ୍ତି ତାର ଏକ ଝଲକ ଏହି ପୁସ୍ତିକାରୁ ମିଳିପାରିବ ।

ଅଶ୍ଵଳ ବିହାରୀ ଓତା

ବିରିବିଜା ରାଜା

ସିଗି ପୂର୍ବାତା ବିରିବିଜା ମିଲା ପାଣ୍ଡୁ ପାତ୍ରା ମାଚେୟ୍ । ଏଢ଼ା ଯ୍ଵ କାଜାୟ୍, ଏୟାଟିକେ ରାଇମୁଣା, କଟାମୁଣା, ଦଇଲି ମୁଣ୍ଡା, ଦବୁଶାତି, କଚପେଟେ, ନାରା ଲୁଗା ମାଚେରୁ । ଏୟାଟିନେ ଦାମ୍ବୁରାଜା ଇ ଆର୍ପିକିତେୟ୍ । ଏୟାଟିତା ପୃଥୁ ରାଜାଗଂ ରୁଷ୍ଟ ଆଚେରୁ । ଏୟାରି ଝେଜକି ମୁଆଁତେରୁ । ବିରିବିଜା ମିଲା ସାତ ତାଇଗଂ ମାଚେରୁ । ଏୟାଆ ଆରଥା ହାଜୁଁ ଇଚାକି ମାତୁ ଧର୍ମରାଜା ଚିଟିଲେକାକିଆ ନାଗଂ ପାଣ୍ଡିତେୟ୍ । ଚିଠି ପାଣ୍ଡିଲିତାକି ହାଚେରୁ ବିରିବିଜା ଗାତାତା । ଏୟାଟିନେ ବିରିବିଜା ହେଚେୟ୍ । ହେଚାକି ବୁଡ଼ା ଧର୍ମ ରାଜା ଗାତାତା ହାଂକୁରୁଗେ ସିଟି ବାମାନେ ଇଞ୍ଜେ ଆବାଆ ଝେଷ୍ଟେୟ୍ ।

ବହୁ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ବିରିବିଜା ରାଜା ଥିଲେ । ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରଙ୍କ ନାମ ପାଣ୍ଡୁ ପାତ୍ର । ସେ ବଡ଼ ପୁତ୍ର ଅଟନ୍ତି । ତା ପରେ ରଇମୁନା, କଟାମୁନଡ଼ା, ଦଇଲି ମୁଣ୍ଡା, ଦବୁ ଶାତୀ, କାଚେ ପଟେ, ନାର ଲୁମ୍ବା ଥିଲେ । ଦିନେ ଧର୍ମ ରାଜା ତକେଇ ପଠାଇଲେ । ପୃଥୁବୀର ସମସ୍ତ ରାଜାମାନେ ରୁଷ୍ଟ ହେଲେ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି କହି ପାରିଲେ ନାହିଁ । ବିରିବିଜା ରାଜାଙ୍କର ସାତ ଜଣ ପୁତ୍ର ଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କୁ ଡାକ ବୋଲି କହିବାରୁ, ଧର୍ମରାଜା କହିଲେ ଚିଠି ଲେଖି ପଠାଇବା ପାଇଁ । ଚିଠି ପଠାଇବା ପାଇଁ ଗଲେ ବିରିବିଜା ଗଡ଼କୁ । ସାନ ଭାଇ ଚିଠି ପଢ଼ି ଧର୍ମରାଜାଙ୍କ ଗଡ଼କୁ ଯାଆ ଚିଠି ପଠେଇଛନ୍ତି ବୋଲି ବାପାଙ୍କୁ କହିଲା ।

ଏୟାଟିନେ ମିଲାଗାଂ ଓଡ଼ାତେରୁ ତାବା ବିରିବିଜା ହାଜୁଂ ଇଚାକି ନିଆଇ ବାସାତା ହାଚେରୁ ଏଗା ଆନାଁ କୋମାତାକି ସିଟି ଓଡ଼ାତେ ଇଚେରୁ । ହଉ ଇଂଜା ଆନା ଇଚେରୁ । ମାୟୁ ହାନାୟୁ ଇଚେରୁ । ମାୟୁ ସ ଲୋକୁ ହାନାୟୁ ବୁଜାଂତାଇ ମାନ୍‌ପାୟୁ ଇଚେରୁ ଏୟାଟିନେ ସ ଲୋକୁ ହାଜି ମାଚେରୁ । ସ ଲୋକୁ ହାଜିମାଚାକି ରୋ ଲୋକୁ ମାତାକିତେରୁ ବୁଜାଂତାଇ । ଏୟାଟିନେ ନିଆଇ ବାସାତା ନେକାତେରୁ । ଏୟାଟିନେ ପୃଥୁଲୋକୁ ମାହାପୁରୁକା ରୁନ୍ତ ଆ ମାନେରୁ । ନେକା ହାଚେରୁ ଏୟାଟିନେ ଧର୍ମ ରାଜା ଆର୍ପିତେୟୁ । ଓହ୍ଲୁ ବୁଡ଼ା ହେକା ବାୟୁ କୁମୁଷ୍ଟା ଏଚେକା ଆତୁ, ଏଚେକା ନିଦା ଓଢ଼େଚେକା ପୋଲା ଇଚେୟୁ । ଓଃକା ଓହ୍ଲୁ ଇଚେୟୁ । କୁମୁଷ୍ଟା ପେଶକା ଏଚେକା ନିଦା ଏଚେକା ହାଟୁ ମାନେକି ଇଚେୟୁ । ଏଓହ୍ଲୁ ତେଡି ଚାକଟା ମାନେରୁ ।

ସାତ ଜଣ ପୁଅମାନଙ୍କୁ ଚିଠି ପଠାଇବାରୁ ସାତ ଜଣ ପୁଅ ଗଲେ । ତାଙ୍କ ବାପା ବିରିବିଜା ରାଜା, ଯାଅ ବୋଲି କହିବାରୁ ନ୍ୟାୟ ଜାଗାକୁ ଗଲେ । ଆମେ ଯାଉଛୁ କହି ଛଅଜଣ ଭାଇ ଗଲେ । ସାନ ଭାଇ ରହୁ ବୋଲି କହି ସେହିଠାରୁ ସାତଜଣ ଭାଇ ଯାଉଛୁ ବୋଲି କହିଲେ । ସେମାନେ ଧର୍ମରାଜାଙ୍କ ପାଖକୁ ଗଲେ । ସେମାନେ ସେହି ସମୟରେ ନ୍ୟାୟ ଜାଗାକୁ ପହଞ୍ଚିଲେ । ପୃଥୁବୀରେ ମହାନ ମହାନ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ରୁଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲେ । ରୁଷ୍ଟ ହୋଇଥିବା ସମୟରେ ପହଞ୍ଚିଲେ । ପହଞ୍ଚିବା ସମୟରେ ଧର୍ମରାଜା ସେମାନଙ୍କୁ ଡାକିଲେ । ଆସ ଛୋଟ ଭାଇ ବୋଲି ଡାକିଲେ । ଛୋଟ ଭାଇ ବୋଇତାକୁ (କଖାରୁ) କେତେ ପୋଲା, କେତେ ନିଦା ବୋଲି କହିବା ପାଇଁ ସଭାକୁ ଗଲା । ବୋଇତାକୁ ମଂଜି କେତେ ନିଦା, କେତେ ପୋଲା ଅଛି ବୋଲି ଧର୍ମରାଜା ପଚାରିଲେ ।

ଏୟାଟିନେ ଧର୍ମ ରାଜା ଆର୍ପିତେୟୁ ଖେଃକା ଓ଼ୁକୁ ଇଞ୍ଜି । ଏୟାଟିନେ ଜହାର ଗ୍ରିତେରୁ ମାୟୁ ପୁନାକୁ ଇଚେରୁ । ଏୟାଟିନେ ଡିହାଚେୟୁ ହାଜାନାଗା ତେଡି କକ୍ରେୟୁ । ଏୟାଟିନେ ପୃଥୁ ଲୋକ ଧର୍ମ ରାଜାକୁ ପୁନାତେରୁ । ଧର୍ମରାଜା ଆର୍ପିତେୟୁ ଓ଼ୁୟୁ ଇଞ୍ଜିସି । ଏୟାଟିନେ ମା ତାଦାରା ପୁନାତେରୁ ନାନୁ ପା ପୁଇକି ଇଚେୟୁ । ଏୟାଟିନେ ଓ଼ୁମୁ ଇଞ୍ଜି କାୟୁତାକା ଧର୍ମରାଜାକୁ ତାକାତେୟୁ । ଏୟାଟିନେ ମାଦ୍ରେଏ କପ୍ପି କିତେୟୁ । ଆବା ଆନୁ ଖେଃଷ୍ଟାହି ହାଇଁ ଖେଃଷ୍ଟେ ହାଇଁ ଇଚେୟୁ । ପୃଥୁ ନିୟେ ରାଜାଗା ରୁଷ୍ଟ ଆ ମାନେରୁ କାଜା କାଜାରୁ ଏଓ଼ୁରୁ ପୁନା ତେସେ ନାନୁ ପୁଇକି ଇଞ୍ଜି ଖେଃଷ୍ଟେୟୁ । ମା ତାଦାଗା ମାଚେୟୁ ସ ଜାଣା । ମା ତାଦାଗା ପୁନାତେରୁ ନାନୁ ପୁଇକି ଇଚେୟୁ । ଆତେ ବୁଡା ନିନୁ ପୁନି ଲେଗେ ମାଞ୍ଜି । ନାନୁ କେଏ କର୍ଷ ଇଚେୟୁ । ପୃଥୁ ରାଜାଗା ନିଜାୟୁ ନାନୁ କର୍ଷ ଇଚେକି ନିଏକି କୁଞ୍ଜା ତାଇତାନୁ ପୁନେନୁ ଇଚେୟୁ । ଏୟାଟିନେ କାୟୁ ହାଜାନାଗା ଅତେୟୁ ।

ସାନ ଭାଇ କହିବା ପାଇଁ ଗଲା । ଛଅଜଣ ଫେରିଗଲେ । ସେମାନେ କୋଣରେ ବସିଥିଲେ । ସେ ଠାରୁ ଧର୍ମ ରାଜା ଡାକିଲେ ଓ କହିଯାଅ ବୋଲି କହିଲେ । ମୋର ଭାଇମାନେ ତ ଜାଣିଲେ ନାହିଁ ମୁଁ ବା କାହିଁ ଜାଣିବି ବୋଲି ସାନ ଭାଇ କହିଲା । ସେଠାରୁ ଆସ ବୋଲି କହି ଧର୍ମରାଜା ହାତ ଧରି ସାନ ଭାଇକୁ ଆଣିବାକୁ ଗଲା । ସେଠାରୁ ସଭାକୁ ନେଇ ମଝିରେ ବସାଇଲେ । ବାପା ମୁଁ କହିବା ପାଇଁ ଯିବି ବୋଲି କହୁଛି । ପୃଥବୀ ସାରା ରାଜାମାନେ ରୁଷ୍ଟ ହୋଇଛନ୍ତି । ମହାନ ମହାନ ଲୋକମାନେ ନ ଜାଣିଲେ ମୁଁ ବା କଣ ଜାଣିବି ବୋଲି କହିଲା । ମୋ ବଡ଼ ଭାଇମାନେ ତ ଛଅ ଜଣ ଅଛନ୍ତି । ମୋ ବଡ଼ ଭାଇମାନେ ନ ଜାଣିଲେ ମୁଁ କେମିତି ଜାଣିବି । ବାପା ପୁଅକୁ କହୁଛି । ତୁ ଜାଣିଲା ଭଳି ଅଛି । ସବୁଠାରୁ ଛୋଟ ଭାଇ ଖାନି ବୋଲି ତା ବାପା କହୁଛି । ସେଠାରୁ ହାତ ଧରି ନେଲେ ।

ଏୟାଟିନେ ହାନିଟିତେ । ଏୟାଟିନେ ଇ କୁମୁଷ୍ଟା ପ୍ଲୋକା ଏଚେକା ନିଦାଗା ଏଚେକା ପୋଲା ମାନୁ ଇଞ୍ଜି ଷ୍ଟେଷ୍ଟାମ୍ବୁ ଇଚେୟୁ । ନ କଡି ନିଦା ମାନୁ ନ କଡି ପୋଲା ମାନୁ ଇଚେୟୁ । ସତକେଁ ଗିତେ ଇଚେୟୁ ଧର୍ମ ରାଜାଇ । ଏୟାଟିନେ କୁମୁଷ୍ଟା ରି ପାକିଡି କିତେୟୁ । ପ୍ଲୋକା ଷ୍ଟେଟିତେରୁ । ଏୟାଟିନେ ପ୍ଲୋକା ଓଡାଟିତୁ । ଏୟାଟିନେ ଲେକାକିତେରୁ ନିଦା ନ କଡି, ପୋଲା ନ କଡି ଏୟା ହତୁ । ଏୟାଟିନେ ର ସମାନୁ ଆତୁ । ଏୟାଟିନେ ଲେକାତାକି ସାନ୍ତା ଆତାୟୁ ତାଲିଶିପକି ନେବାରାଜା ଆପାୟୁ ପୃଥୁ ରାଜା ଦାରୁ ଇଚିତେୟୁ । ତାନ୍ତେ ଦାରୁ ହିତେ । କୁମୁଷ୍ଟା ପ୍ଲୋକା ଷ୍ଟେଜନି ମୁତାକି ଦାରୁ ପାଚେୟୁ ନେବାରାଜା । ଏୟାଟିନେ ସ ତାଇଗା ତାଜ ଗୁଇତେରୁ ।

ସେହି ଜାଗାକୁ ଯିବାରୁ ଏହି ବୋଇତାକୁ ମଞ୍ଜି କେତେ ନିଦା, କେତେ ପୋଲାଅଛି କହ ବୋଲି ପ୍ରଶ୍ନ କଲେ । ସେଠାରୁ ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲା ନଅକୋଡି ନିଦା, ନଅ କୋଡି ପୋଲା ଅଛି ବୋଲି କହିଲା । ସତରେ ଅଛି କିରେ ବୋଲି ଧର୍ମରାଜା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ସାନ ଭାଇକୁ କହୁଛନ୍ତି । ସେହିଠାରୁ ବୋଇତାକୁ ଦୁଇଫାଳ କରି ମଞ୍ଜି କାଢିଲେ । ସେହି ମଞ୍ଜି ସୁଖେଇ ଦିଆଗଲା । ସାତଟି ସୂର୍ଯ୍ୟ ଉଦୟ ହେଲା । ବୋଇତାକୁ ମଞ୍ଜି ସୁଖଗଲା । ସେଠାରୁ ବୋଇତାକୁ ମଞ୍ଜି ଗଣା ହେଲା । ସେଠି ତାର ସଠିକ ପ୍ରମାଣ ବାହାରିଲା ନିଦା ନଅ କୋଡି, ପୋଲା ନଅ କୋଡି ସେହିଠାରୁ ସମାନ ହେଲା । ତା ପରେ ସେ ସ୍ୱର୍ଗ ବା ମହାନ ମହାନ ବ୍ୟକ୍ତି ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଓ ପାତାଳରେ ମଧ୍ୟ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ହେଲେ । ସେହି ଦିନଠାରୁ ତାଙ୍କୁ ନେବାରାଜା (ନିୟମଗିରି ରାଜା) ବୋଲି ନାମ ଦିଆଗଲା । ସମସ୍ତ ମହାନ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ନାମଦେଲେ । ବୋଇତାକୁ ମଞ୍ଜି କାଢିବା ସମୟରେ ନାମ ପାଇଲେ ନିୟମ ଗିରିରାଜା । ସେଠାରୁ ଛଅ ଜଣ ଭାଇ ଫେରିଗଲେ ।

ଏୟାଟିନେ ବିଚାରାତେରୁ ମାର ଉଣାତାଇ କାଜା ରାଜା ଆତେୟୁ । ଏଢ଼ାରା ବେଟା ହାଚେରୁ ଏୟାଟିନେ ଆନାଁ ପାନାଁତେରୁ । ଏୟାଟିନେର କଡ଼ି ପାଚେରୁ । ପାତା ନାଗା ଉଗାତାତେରୁ । ତାଚାନାଁ ସମାନି ଏଜଅ ଓ୍ଵା ମାଚେୟୁ । ମାନି ଗୁଟା ତାକି ଉଗା ନାଁ ତାଣା ଇଚାୟୁ ଇଚେୟୁ । ନାଗେଁ ଆନାଁ ଶତୁ କିଆଁୟେରୁ ଇଚେୟୁ । ଇଓ୍ଵା କଡ଼ି ତାଚାନାଗା ନାଗେଁ ଓ୍ଵେଃଜା ମାଂଜାସେ ବେଗେ ନାଚୁ ଓ୍ଵାତେ ମାଁ ଇଚେୟୁ । ଆତେ ବୁଡ଼ା ନି ବାଟା ତାତାୟୁ ଇଚେୟୁ । ଏୟାଟିନେ ଧର୍ମ ରାଜା ଓ୍ଵେଃକା ହାଚେରୁ । ନିଏଟି ଦାରୁ ଇଚିତି ବାବୁ ନେବରାଜା ଇଂଜିସି ଓ୍ଵେଃକା ସାଚେୟୁ । ହାଜାନାଗା ପାଞ୍ଚ ଲୋକୁ ଓ୍ଵେଃକା ସାଚେରୁ କଡ଼ି ଉଗା ତିଚେ ଇଞ୍ଜିସି । ଏୟାଟିନେ ଧର୍ମରାଜା ଆର୍ପିକିତେୟୁ, ନେବରାଜା ହାଚେୟୁ ଏୟାଟିନେ ଆର୍ପିତେୟୁ ବାମୁଡେ ଇଚେୟୁ ।

ତା ପରେ ବିଚାର କଲେ ଆମ ସାନ ଭାଇ ରାଜା ହେଲା । ତା ପରେ ସେମାନେ ଶିକାରକୁ ଗଲେ କିନ୍ତୁ କୌଣସି ଜନ୍ତୁ ମିଳିଲା ନାହିଁ ମାତ୍ର ଗୋଟିଏ ଗାଈ ପାଇଲେ । ଗାଈ ପାଇକି ମାଂସ କାଟି ଘରକୁ ଆଣିଲେ । ସମାନ ଭାବରେ ଭାଗକଲେ । ଘରେ ଥିବା ସମୟରେ ସାନ ଭାଇକୁ ମାଂସ ଦେଇଗଲେ । ଏହା ସବୁ ଶିକାର ମାଂସ, ନେ ବୋଲି କହିଲେ । ସେଠାରୁ ଦେଖିଲା ମାଂସ ଆଉ କହିଲା ବଡ଼ଭାଇ ରଖ । ମୋତେ କି ଶତ୍ରୁମନେ କରୁଛ ବୋଲି କହିଲା । ଶିକାରକୁ ଯିବା ବୋଲି କହିଥିଲେ ମୁଁ ଶିକାରକୁ ଆସିଥାନ୍ତି । ହଉ ଭାଇ ତୋର ଭାଗ ଆଣିଛୁ ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି । ସେଠାରୁ ଧର୍ମ ରାଜାଙ୍କୁ କହିଗଲେ, ଏଥର ନାମ ରଖିବାକୁ ଖବର ଦିଅ ବୋଲି କହିବାକୁ ଗଲେ । ପାଂଚଜଣ ଲୋକ କହିବାକୁ ଗଲେ । ଗାଈ ମାଂସ ଖାଇଲା ବୋଲି । ତା ପରେ ଖବର ପାଇ ଧର୍ମରାଜା ଡକାଇଲେ । ସେଠାରୁ ନିୟମ ଗିରି ବା ନେବା ରାଜା ଗଲେ ।

ଏୟାଟିନେ ଜାଗାତା ଗପ୍ପି କିତେୟୁ । ଆନାଁ ତାକିତେ ଇଚେୟୁ । ଆନାତାକି ନାଗେଂ ଆର୍ପି କିଆତି ଇଚେୟୁ । ଏରେକି ମି ତାଦାଗଂ ପାଂଚା ଜାଣା ଓଡ଼ାତେରୁ କଡ଼ି ଉଗଂ ତିଚେୟୁ ଇଂଜିସି । ନାନୁତ କୁମୁଣ୍ଡା ପେଣେକା ପୁଚେୟୁ କଡ଼ି ଉଗଂ ପୁନେନୁ ଗି, ନାନୁ ତିଇ ଇଚେୟୁ । ମା ତାଦାରା ନାଟ୍‌କୁଟ୍ କିଆ ନାଗଂ ନିଗେଂ ଓ଼େଷ୍ଟେୟୁ । ଏୟାଟିନେ ପାଞ୍ଚଲୋକୁ ଏଜଅ ଓଡ଼ାତେରୁ । ଏୟାଟିନେ ନିନୁତ ପୃଥୁତାକି ରଜା ଆତି ଲୋକୁ ତାଳି ସାନ୍ତା, ତାଲଣି ତାକି ରାଜା, ନେବା ରାଜା ଆତି ନି ତାଇ ଏଚେକା ଅକା ରାଜା ତାକା ପାଇଲ୍ ମୁତେରୁ । ମୁତେରୁ ସିନା ନିତାଇ ଆଜିତାକି ଜାଗା ହାନେରୁ ଇଚାକି ଓ଼େଷ୍ଟେରି ବାବୁ । ପୃଥୁ ନି ପେନ୍‌କା ତାକି ନେବା ରାଜାଇ କାଜାୟୁ । ଆତେତ ନା ବିଚା ହିୟାଇଁ ଇଚେୟୁ, ମାଦାଗଂ ହିତେୟୁ, ଏୟା ଇଟିତେ ହିଗାଂଗାଂ, ଆଦାଗଂ ଇତେୟୁ, ବଇ ପାଣ୍ଡଚେଗାଂ ।

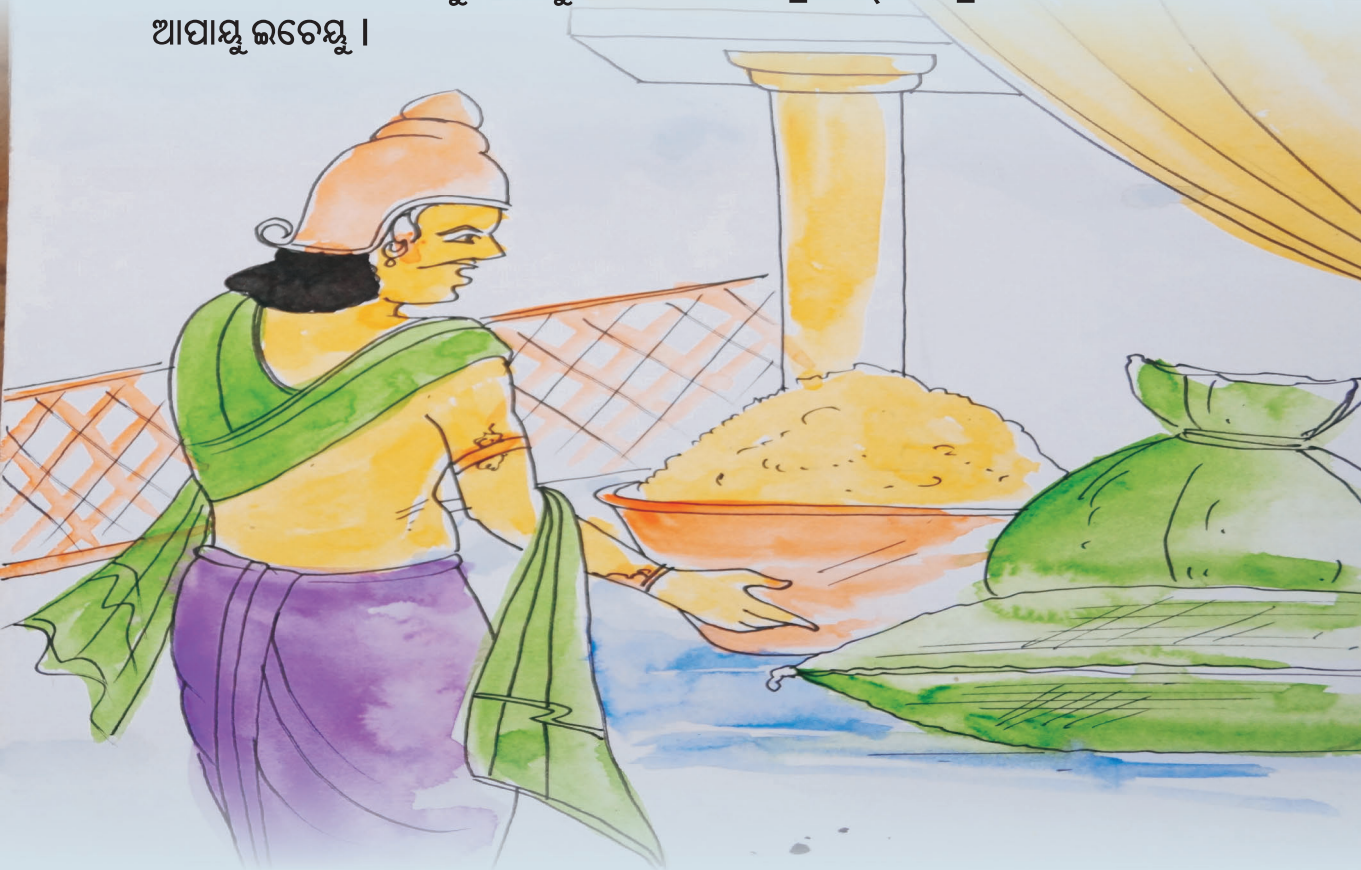
ସେଠାରୁ ଡକା ହେଲା, ଆସରେ ବାବୁ ବୋଲି କହି ଡାକିଲା । ତାକି ବସାଇଲା । ସେଠାରୁ କଣ ପାଇଁ ବୋଲି ନେବ ରାଜା କହିଲା । କଣ ପାଇଁ ମୋତେ ଡକାଇଛ । ତୁମର ପାଂଚଭାଇ ଆସି କହିଛନ୍ତି । ନେବରାଜା ଗାଇ ମାଂସ ଖାଇଲା ବୋଲି କହିବା ପାଇଁ ଧର୍ମ ରାଜା ପାଖକୁ ଭାଇମାନେ ଯାଇଛନ୍ତି । ସେଠାରୁ ଧର୍ମରାଜାକୁ କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ମାଂସ ଖାଇ ନାହିଁ । ମୁଁ ତ ବୋଇତାକୁ ମଞ୍ଜି ଜାଣିଲି, ଗାଇ ମାଂସକୁ କଣ ଜାଣିବି ନାହିଁ କି ବୋଲି କହିଲା । ମୋର ବଡ଼ ଭାଇମାନେ କୁଟ୍ ଚକ୍ରାନ୍ତ କରି ମୋ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆପଣଙ୍କୁ କହିଛନ୍ତି ବୋଲି ନିୟମ ଗିରି ରାଜା କହିଲେ । ଧର୍ମରାଜା ବୁଝିଲେ କହିଲେ; ତୁମେ ପୃଥୁବୀର ରାଜା ହେଲ । ପୃଥୁବୀର ଲୋକ ତାକି ପୃଥୁବୀର ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଓ ପାତାଳର ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ନେବା ରାଜା ହୋଇ ରହିଲା । ପୃଥୁବୀର ଦେବତା ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିୟମ ଗିରିରାଜା (ନେବାରାଜା) ବଡ଼ ହେଲେ ।

ତାଡ଼ିଗଣା ବିଚା ହିତେୟୁ । ତେୟାଁ ମାଣ୍ଡେ, ତେୟା ଆରଗୁ, ମୁରଲି କୁଏଁ, ହାଓଁ, କଢୁ କହଡା, ସିଲିଗଣା ତଡେ କହଡା, ପରକୁଲି, କଣ୍ଡକୁଲି, ଲାଦିକୁଲି, ବୁରଡା କୁଲି, ଏଚେକା ବିଚା ଧର୍ମ ରାଜାଇ ସୀତା ପେନୁ ପାଣ୍ଡାତେୟୁ । ନେଏଟି ତାଲାଣି ପାଣ୍ଡାତେୟୁ ହାଲମୁଁ ଇଚେୟୁ । ଏୟାଟିନେ ଏୟୁ ହିତେୟୁ । ହାୟା ବିଚା ଇଚେୟୁ । ବିରିବିଜା ମିଲା ନେବା ରାଜା । ବିରିବିଜା ତକ୍ତି ତାଡ଼ିବଣ୍ଡ ମାଗା । ନେବାରାଜା ତାଡ଼ିବଣ୍ଡ ବାଣାଜା । ତାଡ଼ିବଣ୍ଡ, କାଦେଲି ବଣ୍ଡ ବାଣାଜା ନେବା ରାଜା । ଏୟାଟିନେ ନିଏଟି ତେଲିପୁରୁ ହାଦିତେତେ ଇଚେକା ବିଚା ନାନୁଁ ହିଁ ମାଞ୍ଜାଇ ନରପୁରୁତା ସାହାୟ୍ୟ କିମୁଁ । ଧର୍ମ ରାଜା ଝେଃଏସ୍ତୟୁ । ନିଏଟି ହାଜିମାଞ୍ଜି ଏ ପୃଥ୍ ଲୋକକୁ ତାରି ନିଏ ହରୁମାଡ଼ି ପେଶେକାତାକି ଉପରେ ତାକି କାଜାଡ଼ି ।

ମୋର ବିହନ ସବୁ ଦେବି ବୋଲି କହି ଧର୍ମରାଜା ବିହନ ଦେଲା । ଆୟ ଫଳ, ପଣସ ଫଳ, ସଳପ ଗଛ, ହଳଦୀ, ଅଦା, ସପୁରି ପଣସ, କଦଳୀ ବିହନ ଦେଲେ । ତା ପରେ ମୁଦା, ମାଣ୍ଡିଆ, କାଞ୍ଜୁ, ସୁଆଁ, କୁଏରି, ଧାନ, ମୁଣ୍ଡରେ ଲଗେଇବା ଫଳ, ଛୋଟ ଧାନ, ସେତିକି ବିହନ ସବୁ ଧର୍ମରାଜାଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଦେବୀ ପଠାଇଲେ । ଏହା ତଳ ରାଜ୍ୟକୁ ପଠାଇବେ । ଯାଆ ବୋଲି କହିଲା, ତା ପରେ ପାଣି ଦେଲା ବିରି ବିଜାଙ୍କ ପୁଅ ନିୟମ ଗିରି ରାଜା (ନେବା ରାଜା) । ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ତାଡ଼ି ବଣ୍ଡଙ୍କ ଝିଅ । ନେବାରାଜା ତାଡ଼ି ବଣ୍ଡଙ୍କ ଭଣଜା । ତାଡ଼ି ବଣ୍ଡ, କାଦେଲି ବଣ୍ଡ, ଭଣଜା ନେବାରଜା ଏବେ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ତଳ ପୁରକୁ ଗଲେ ବୋଲି କହିବାରୁ; ବିହନ ନରପୁରକୁ ଦେଉଛି; ସାହାୟ୍ୟ ଦେଉଛି ବୋଲି ଧର୍ମରାଜା କହିଲା । ଏଥରକୁ ଯାଉଅଛି ଏ ପୃଥ୍ବୀର ଲୋକଙ୍କୁ ପାହାଡ, ପର୍ବତରେ ଛାଡ଼ି ଯାଉଛି । ତୁମେ ଦେବା ଦେବୀ, ପାହାଡ ପର୍ବତର ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ।

ଏତେଶେ ନି ହରୁନି ପେନ୍ନୁ ପେଣ୍ଡେସି ଜୋନ୍ନୁ । ନି ଉପରେ କିନ୍ନୁ ଇଟାମ୍ନୁ ନିନ୍ନୁ ଇଟିସି କୁଆଁ, ଆସ୍ମା ପୁସିକିମିତାକି ଇଚେୟ୍ । ପଶିକିମ୍ନୁଁ ନର ପଶି କିମ୍ନୁଁ ନିନ୍ନୁତ ମା ରାଜାଗା ପୁରୁତା ମାନାଁଦେ । ତାଲେପୁର ହାଲାମ୍ନୁ । ଏୟାଆ ନର ଡ଼ି ମାନେ । ନିନ୍ନୁ ବାଚାକିଚା ଆହାଜା ହାଲ୍ମ୍ନୁ । ଏ ବେଲାତା ହରୁ ମି ପାଗା ଆତେ, ପାଗା ନି ହରୁ କିତେରୁ । ନେଏଟି ଜାଗା ହୁଇତେ । ଇନେଏଁ ହାଲ୍ଦେନେଲାପୁରୁ । ଏୟାଟିନେ ଆବା ବିଚାଗତେ ହିୟାତି ନାନୁ ଇନିସି ହାଲ୍ ନରପୁରୁତା ଇଚେୟ୍ । ନାଗେତ ପେଣ୍ଡେସି ହିଲେଏ ନକ୍ତି ହିଲେଏ ଇଚେୟ୍ । ନା ତାଲ୍ଗା ତ ସ ଲୋକୁ ପୁଁଆ ସାମ୍ନୁ ଇଚେୟ୍ । ପାଞ୍ଚଲୋକୁ ମା ତାଦାଗା ନଷ୍ଟ କିଆତେରୁ ଇଚେୟ୍ । ର ମା ତାଦା ମାତ୍ର ପାନ୍ତା ପାତ୍ର ନାଦାତଗେ ତେବା ଆପାୟ୍ ଇଚେୟ୍ ।

ସେଥିପାଇଁ ସେ କହିଲା ଯେ ତୋ ପାହାଡ଼ ଦେବତା ତଳ ଦେବତା ମାନଙ୍କୁ ତୋର ପାଖରେ କାଖ ତଳେ ରଖେ ବୋଲି କହୁଛି । ନର, ନାରୀ ମାନଙ୍କୁ ପାଳନ କର । ତୁମେ ତ ଆମ ଜାଗାରେ ରହିବ ନାହିଁ । ତଳ ମୁଠାକୁ ଯାଆ । ସେଠାରେ ଲୋକମାନେ କାନ୍ଦୁଛନ୍ତି । ତୁ ବିହନ, ଧାନ ସଂପଦଧରି ଯାଆ । ସେହି ସମୟରେ ପାହାଡ଼ ସମତଳ ଭୂମି ହେଲା । ଏଥିରେ ପୃଥିବୀ ସୃଷ୍ଟି ହେଲା । ନେବରାଜା କହିଲେ ତା ପରେ ବାପା ବିହନ ସିନା ଦେଲା ମୁଁ କିପରି ଭାବରେ ନର ପୁରକୁ ଯିବି ବୋଲି କହିଲା । ମୋର ତ ପଛରେ କି ଆଗରେ କେହି ନାହିଁ । ପାଂଚ ଜଣ ମୋ ଭାଇମାନେ ଦୁଷ୍ଟ ହେଲେ । ଜଣେ ବଡ଼ ଭାଇ ପାଣ୍ଡୁ ପାତ୍ରା ମୋ ସହିତ ରୁହ ବୋଲି କହିଲେ ।

ଏ ପାସ ଲୋକୁ ତାଇ ଝେଡ଼ା ସପା ହାଲ୍‌ପା ଇଚେୟୁ । ଆବା ନିଏଟି ନାନୁ ହାଇଁକେ ନର ଡି ମାନୁ ନେଲା ଗାତାତା ଇଚେୟୁ । ର ଚିପା କୁଲି ର କାଗାତା ଝେଃଗ, ର କାଟ୍ଟି, ଆହାଜା ନାଗା ନାନୁଁ ହାଜି ମାଁ ଇଁ ଦେ । ନାଗେତ ଇଚେକା ସାଇପ ହିଆତି ଇଚେୟୁ । ଏ ପୃଥ୍ ହରୁ ମାଡିନି ପେନକାଆଁ ନାନୁ ଇଚିଲ । ଏଞ୍ଜନା ହଲିଆଗାଁ ଲୋକୁ ନାନୁ ଇଚିଲ ଇ ପୁରୁତାଆ ଆନୁ ତେବା କିଏଁନୁ ତାଲି ଅଇଁ ଇଚେୟୁ । ଏୟେନି ଜଲା ହେଷ୍ଟି ଆମା ଇଚିଲ, ଗଗିଂ ଇଚିଲ ଇଚେୟୁ । ଏଦି ପୂଜା ଝେଞ୍ଜା ତେନେ ଏୟୁ ହପି କିତେସେ ପୂଜା ଝେନେଁ । ମହାରାଜା ନିଏଟି ନାନୁ ହାଜି ମାଁଇଁଦେଇଚେୟୁ । ଏୟାଟିନେ ବାରାବିଚା, ବାରାଜାରା, ଆହାନା ନାଗା ଝାଇ ମାନେୟୁ । ହାବେ ତାତେୟୁ । ନାୟୁ ଗାଃତେୟୁ । ଏରେକି ଦାରୁ ବାତେ ନେବା ହୁରୁ (ନିୟମ ଗିରି) । ଏୟାଟିନେ ତାଦା ବୁଡା ଝାତେରୁ ଏ ହୁରୁ ପାଣ୍ଡୁ ପାତ୍ରା ହୁରୁ ସାଏଟି, ନେବା ହୁରୁ କୁଏଟି ମାନେ । ବୁଡା ଇଚେୟୁ ଓଡି ଆବିନ୍ଦି ନି ଇଲୁ ଓଡି ଅନେ ପାପାଲିଆ ତାଦା ଇଞି ଝେଃସେୟୁ ନେବା ରାଜାଇ ।

ନରପୁରରେ ଲୋକମାନେ କାୟୁଛନ୍ତି । ବାପା କହିଲା ଗୋଟିଏ ଟାଙ୍ଗିଆ, ଗୋଟିଏ ଦା, ଗୋଟିଏ କଟୁରି, ଗୋଟିଏ ସାନ ଛୁରି ଧରି ଯା । ଏ ପୃଥ୍‌ବୀର ପାହାଡ ପର୍ବତର ଦେବାଦେବୀମାନଙ୍କୁ ରଖୁରୁ ବୋଲି କହିଲା । ସେମାନେ ମୋର, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ରଖିବି ନାହିଁ ବୋଲି କହିଲା । କେଉଁ ଜାଗାରେ ଦେଖୁ ମୁଁ ରଖିବି ସେ ଜାଗାକୁ ଟାଙ୍ଗି ବୋଲି ନାମ ଦେବି । ସେ ସେଠାରୁ ପାଣି ବାହାର କଲେ । ପୂଜା ମାଗିବ, ପୂଜା ମାଗିଲେ ଲୋକମାନେ ପୂଜା ଦେବେ । ସେଠାରୁ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ବିହନ ଧରି ଆସୁଛି । ସବୁ ଆଣିଲା । ଗାଁ ବାନ୍ଧିଲା । ସେଥିପାଇଁ ନାମ ପାଇଲା ନିୟମଗିରି ପାହାଡ (ନେବାହରୁ) । ସେଠାରୁ ଛୋଟ ଓ ବଡ ଭାଇ ଆସିଲେ, ପାଣ୍ଡୁ ପାତ୍ରା କହିଲା ତୋ ଘର ବହୁତ ବଡ଼ କରନାହିଁ । ସେ ଅଞ୍ଚଳ ରେ ବହୁତ ପବନ ହେବ । ପବନ ଆସିଲେ ଘରଦ୍ୱାର ଉଡେଇ ଦେବ ବୋଲି ପାଣ୍ଡୁ ପାତ୍ରା ନେବାରାଜାଙ୍କୁ କହିଲା ।

ଏୟାଟିନେ ନେବା ରାଜା କାଜାଇ । ଏୟାଟିନେ ନେବାରାଜା କାଜା ଏଲୁ ଆତେ । ଏୟାଟିନେ ବିଚାରା ତେରୁ ଯେମୁ ତାଦା ଆଜାଆ ନାନୁ କାଜା ପଣ୍ ପାଟେ କାଜା ଏଲୁ ଆତେ ଦେ । ଏଲୁ ସିନା ପାଣାତେଏ କାଜା ଜାଗା ନିଗେ ଆତେ । ଏୟାଟିନେ ଜାଗାତା ଗକ୍ତେରୁ । ମାଃପୁରୁ ସୀତା ପେନୁ କାମିତେ ନେବା ରାଜା ତାତି ବିଚା ମା ପୃଥୁ ହାବେଏ ଆଇମାନେ ନେବରାଜା ତାତିବିଚା । ମାରୁ କିଆ ତିଂଜି ମାନାଇ ରାଜା ହିଲା ତେସି ମା ଇ ବିଚା ହିଲାତିମା । ଆୟା ତାଟିସି ଓଡ଼ାତେୟୁ । ରେ ପେନୁୟୁଇଁ ପାଟାଆଁ, କାଟିଇଁ, ଜନ୍ତୁ, ଜୀଓଡ଼ି ହାବେ ଓଡ଼ାତେ ।

ସେଠାରୁ ନିୟମଗିରି ରାଜାଙ୍କର ବଡ଼ଘର ହେଲା । ସେଠାରୁ ଦୁଇ ଭାଇ ବିଚାର କଲେ ଡରନାହିଁ ଭାଇ ମୁଁ ତ ବଡ଼ ପଦପାଇଛି ବଡ଼ ଘର ମଧ୍ୟ କରିଛି । ଘର ସିନା ପାଇ ନାହିଁ ବଡ଼ ଜାଗା ପାଇଛି ଭୟ କରନାହିଁ । ସେଠାରୁ ସେମାନେ ସେ ଜାଗାରେ ବସ ବାସ କଲେ । ସେହି ଦିନଠାରୁ ଆମ ଅଞ୍ଚଳରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କଠାରୁ ଦେବ ରାଜା ବିହନ ଆଣିବାଟା ଅମଳ ହେଲା । ଆମ ଅଞ୍ଚଳରେ ନିୟମ ଗିରି ରାଜା ଆଣିଥିବା ଫସଲ ଚାଷ କରାଯାଉଛି । ଆମେ ଯେଉଁ ଫସଲ କରି ଖାଉଛୁ । ସେ ନଥିଲେ ଆମର ଫସଲ, ବିହନ ନଥାନ୍ତା ।

ରୁଷି ଓ ବୁଷି

ର ନାୟୁଁ ତା ଡକରି ଡକରା ମାରୁ । ମିଲା ପଦା ହିଲାତେ । ଏଠା ଏତେ ଦିନାକାକୁରୁତି ଆଇ ମାରୁ । ଏଠାଗେ ବୁଡ଼ା ବୁଡ଼ି ବେଶି ଦିନା ହାନି ସମୟ ଆତେ । ଏୟାଟିନେଗେ ବୁଡ଼ାକି ହାପାଣି ହେଚେୟୁଗେ । ନେଂକୁ ନି ଡକ୍ରି ରି କୁଆ ମିଲାଗାଂ ପ୍ରିଫୁଲିମାନେ ଇଂଜି ହାପାଣିତା ଖେଷ୍ଟେଗେ । ଏୟାଟିନେ ଗେ ବୁଡ଼ା ସିଗି ନିଗିଂ ତେୟୁଗେ । ଆରେ ଏ ଗେ ବୁଡ଼ି ବୁଡ଼ି ଇଂଜି ନିଲେକୁ । ଇଦା କିମାଟି ବୁଡ଼ି ହଠାତ୍ ନିଗିଂତେ ଏଗାଂ ଆନାତାକି ବୁଡ଼ା ନିପକି ମାଂଜାଦି ନାଗେ ଇତେ । ଏୟାଟିନେ ନିଜୁ ବୁଡ଼ି ହାପାଣି ହେଚେଏଁ । ନିଞ୍ଜୁକୁଆ ମିଲାଗାଂ ପ୍ରିନେରୁ । ନାଗେଂ ମାହାପୁର ବୁଡ଼ି ଖେଷ୍ଟାତେ ହାପାଣିତା ଇଂଜିସି ବୁଡ଼ା ଖେଷ୍ଟେ ବୁଡ଼ିଇଁ । ଏୟାଟିନେ ଇ ବୁଡ଼ା ନାଗେଂ ଆନାତାକି ବାଇ ବାଇ ଆଇ ମାଂଜାନେକୁଂ ଇତେ । ଏୟାଟିନେ କୟୁ କ୍ୱେନି ସମୟ ଆତେ । ଏ ଖେଡ଼ାତାକି ବୁଡ଼ା ଇବା କିତେକୁଂ ।

ଗୋଟିଏ ଗାଁରେ ବୁଡ଼ା ଓ ବୁଡ଼ୀ ଥିଲେ । ତାଙ୍କର ପିଲାପିଲି ନଥିଲେ । ସେମାନେ କେତେ ଦିନ କାକୁରୁତି ହେଉଥିଲେ । ବୁଡ଼ା ବୁଡ଼ୀର ମରିବା ସମୟ ହେଲା । ଦିନେ ବୁଡ଼ା ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖିଲା । ଆଜି ତୋର ପେଟରେ ଦୁଇଟା ପିଲା ଜନ୍ମ ହେବାର ଅଛି ସ୍ୱପ୍ନରେ ଦେଖାଗଲା । ତା ପରେ ବୁଡ଼ା ହଠାତ୍ ଉଠି ପଡ଼ିଲା । ତା ପରେ ବୁଡ଼ୀ ବୁଡ଼ୀ ବୋଲି ଉଠେଇଲା । ହଠାତ୍ ବୁଡ଼ୀ ନିଦରୁ ଉଠିଲା ଏବଂ କାହିଁକି ବୁଡ଼ା ଉଠଉଛୁ ବୋଲି ବୁଡ଼ୀ କହିଲା । ବୁଡ଼ା କହିଲା ଏବେ ସପନ ଦେଖିଲି । ଆଜି ପୁଅ ପିଲା ଜନ୍ମ ହେବେ । ମୋତେ ମହାପୁରୁ ବୁଡ଼ୀ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଦେଖାଦେଲା ବୋଲି ବୁଡ଼ୀକୁ କହିଲା । “ଏ ବୁଡ଼ା ମୋତେ କାହିଁକି ପାଗଳୀ ଭଳି କରୁଛି” । କୁକୁଡ଼ା ଡକା ସମୟ ହେଲା । ସେହି ସମୟରେ ବୁଡ଼ା ଶୋଇ ପଡ଼ିଲା ।

ସମାନ ଏତିପୁଟା ରିଆରା ଡଲାଗାଂ ପୁଞ୍ଜୁଲି ଓଞ୍ଜ ମାନେରୁ ବୁଢ଼ି ପଟାତା । ଏୟାଟିନେ ନିଗାଂମୁ ବୁଢ଼ା ଇନେଁ ଏୟାଆଁ ଜାକାଲେ ନିଗେଂୟୁଦେଇଦାକିଆ ମାନେଜୁଂ । ରିଆରା ଡଲାଗାଂ ପୁଞ୍ଜେରୁ । ଏୟାଟିନେ ଡୁଁ ଡୁଁ ବୁଢ଼ା ଇଦାକି ମାନେଜୁଂ । ଏରେକି ଜାରା ଜାରାକି ଓଞ୍ଜିନେ ବେଲାତାକି ବୁଢ଼ା ନିଗିଂ ନେଜୁଂ । ଏ ବୁଢ଼ି ପାଟିଗି ମିଲାଇଁ ଇନେଜୁଂ । ଏୟାଟିନେ ହାଁଃଆ ବୁଢ଼ା ପାଟେଏ ଇନେଁ । ଏୟାଟିନେ ରିଆରା ମିଲାଗାଂ ପାଟେଏ ଇଞ୍ଜି ରାହା ଆନେଜୁଂ । ଏୟାଟିନେ ଏଓଞ୍ଜୁ ଆନା ଦାରୁ ଇଟିଇ ନାଁମିଲାଂଗାଇ ଇଞ୍ଜି ହେତୁ କିନେୟୁ । ଏୟାଟିନେ ବହୁତ ହାକି ଗାଟି ବୁଢ଼ା । ତିନାରି ଖାଦ୍ୟ ହିଲେଏ ବୁଢ଼ା ଏଜଥ । ବହୁତ ହିନସ୍ତ ଗାଟି ବୁଢ଼ା । ଏଓଞ୍ଜୁ କୁନାଗାଂ ବେଟା ହାନେୟୁ । ଆରେଏ ଡାକିଲିକୁନାଗାଂ ତାକାନେଜୁଂ । ଏଜଥ ଡକ୍ରି ବୁଢ଼ିଡେଏ ତିନେୟୁ । ରିଆରୁ ମିଲାଇ ଦୁଦୁ ହପା ଇଞ୍ଜିସି କୁନା ତିସ୍ତିକିନେୟୁ । ଏୟାଟିନେ ବୁଢ଼ାକି ତୁର୍ଜନନେଁ । ଆନା ଦାରକା ଇଟିଇ ନାଁ ମିଲାଇଁ ଇଞ୍ଜି ଏଓଞ୍ଜୁ ବିଚାରକି ମାନେୟୁ ।

ସେତେବେଳକୁ ଦୁଇଟା ପୁଅ ବୁଢ଼ୀ ପେଟରେ ଜନ୍ମ ହେବାକୁ ଆସୁଛନ୍ତି ଉଠ ଉଠ ବୁଢ଼ା ବୋଲି ବୁଢ଼ୀ କହିଲା । ନ ଉଠିକି କେତେ ଶୋଉଛୁ ବୋଲି ବୁଢ଼ୀ କହିଲା । ଦୁଇଟା ପୁଅ ଜନ୍ମ ହେଲେ । ହେଲେ ମଧ୍ୟ ବୁଢ଼ା ଡୁଁ ଡୁଁ କରି ଶୋଇ ପଡ଼ିଛି । ଉଜ୍ଜଳ ହେବା ସମୟରେ ବୁଢ଼ା ଉଠିଲା । ହେ ବୁଢ଼ୀ ପିଲା ପାଇଲୁ କି ବୋଲି ବୁଢ଼ୀକୁ ପଚାରିଲା । ହଁ ବୁଢ଼ା ପାଇଲି ବୋଲି କହିଲା । ତା ପରେ ବୁଢ଼ା ଛାତିରେ ହାତ ମାରି ଖୁସି ହେଲା । ଦୁଇଟି ପୁଅ ପାଇଲି ବୋଲି ଖୁସି ହେଲା । ସେ ଦରିଦ୍ର ବୁଢ଼ା । ଖାଇବା, ପିଇବା କିଛି ନଥିବା ବୁଢ଼ା । ତା ପରେ ବୁଢ଼ା କନ୍ଦା ଖୋଲିଗଲା । ଡାକିଲି କନ୍ଦା ଆଣିଯିବ । ଘରେ ତାର ବୁଢ଼ୀ ସହ ଖାଇବ । ଦୁଇଟି ପିଲାଙ୍କ ପାଇଁ କ୍ଷୀର ବାହାରୁ ବୋଲି କନ୍ଦା ଖୁଆଇଲା । ତା ପରେ ବୁଢ଼ାକୁ ଝାଡ଼ା ଆସିଲା । ଝାଡ଼ା ବସିବା ସମୟରେ କି କି ନାମ ରଖିବି ବୋଲି ବୁଢ଼ା ମନେ ମନେ ବିଚାର କରୁଛି ।

ଦାରକା ଅଣ୍ଡି ଇଞ୍ଜି ଆନାତାକି ତୁଞ୍ଜି ନଇମାଜାଂନେ ? ଦାରକା ଅଣ୍ଡି ମାଇଁ ଏୟାଆଁ ଇଚିଇଁ ଇଞ୍ଜେ । ତୁଞ୍ଜି ହାଚେଜୁଁ । ତୁଞ୍ଜି ହାଜାନାଗାଂ ରୋଢ୍ଢେଡେଏ ପିଗାଂ ହଜା ତୁଃତୁଗେ । ରୁସୁ ବୁସୁ ରୁସୁ ବୁସୁ ଇଞ୍ଜି ପିଗାଂ ହତୁଗେ । ଏୟାଚିନେ ବୁଡା ରାହାଁ ଆତେୟୁ । ଦାରୁ ପାଚେଏ ଇଚେୟୁ । ତାଦା ଦାରୁ ରୁସି ବୁଡା ଦାରୁ ବୁସି ଇଞ୍ଜି ଦାରୁ ଇଚିତେଜୁଁ । ଏୟାଚି ବୁଡା ଲାଏସି ହାତେଜୁଁ, ବୁଡି ମିଲ୍‌ଣି ହାତେ । ଏୟାଚି ବୁସି, ରୁସି କାକୁରୁତି ଆଇସି ହାଜା ତୁଃନେରୁ । ଏୟାକା ପାଚି ଏକା ହାଜା ତୁଃନେରୁ । ବନଞ୍ଚତି ଜାଡାତା ଗୁଆ ତୁଃପି ମାନେରୁ । ବୁସି ତୁଃଜୁକି କେପିତେଜୁଁ । ରୁସି ହାଜା ତୁଃନେଜୁଁ । ରୋଜାଡାତା କାପ୍ପେୟୁ ମାହାଜନ ମାନେୟୁ । ଏୟାଆଁ ହାଜା ତୁଃନେୟୁ ରୁସି । ବୁସିର ବସିତା ହାନେୟୁ । ତୁଃଜୁକି ଡାଗେ ଓସପା ତିଞ୍ଜିମାନେୟୁ । ଜାପିସି ମାଞ୍ଜିଗା କୁପାକିଆମାନେଜୁଁ । ରୁସି ହାଚେଜୁଁ କାପ୍ପି ସାହାକାରି ଏଜଅଁ ।

ନାମ ବାଛି ରଖିବି ବୋଲି ଭାବିଲା ବେଳକୁ ପେଟ କାହିଁକି ବ୍ୟଥା ହେଉଛି ମୁଁ ତ ନାମ ବାଛୁଛି ବୋଲି କହିଲା । ତା ପରେ ଝାଡା ଗଲା । ଏକାଥର ଝାଡା ବାହାରିଲା ରୁସି ଓ ବୁସି ହୋଇ ଝାଡା ବାହାରିଲା । ସେ ଠାରୁ ବୁଡା ଖୁସି ହେଲା । ନାମ ପାଇଲି ବୋଲି ଭାବିଲା । ବଡ ଭାଇର ନାମ ରୁସି ଓ ସାନ ଭାଇର ନାମ ବୁସି ବୋଲି ରଖିଲା । ସେ ଠାରୁ ବୁଡା ସକାଳେ ମରିଗଲା ତା ସ୍ତ୍ରୀ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ମଲା । ରୁସି ବୁସି ବହୁତ ଅସୁବିଧାରେ ରହିଲେ । ଯୁଆଡେ ପାଇଲେ ସିଆଡେ ଚାଲିଲେ । ଜଙ୍ଗଲ ବାଟ ଦେଇ ଯାଉଛନ୍ତି । ବୁସି ବାଣା ତିଆରି କଲା । ରୁସି ତା ବାଟରେ ପଲେଇଗଲା । ଗୋଟିଏ ଜଙ୍ଗଲ ଭିତରେ ମହାଜନ ରହୁଥିଲା । ସେଠାକୁ ରୁସି ଗଲା । ବୁସି ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ସହରକୁ ଗଲା । ବାଣା ଧରି ଭିକ ମାଗୁଛି । ଚାଉଳ ଭିକ ମାଗି ଘରେ ଗଦା କରିଛି । ରୁସି ସାହୁକାର ପାଖକୁ ଗଲା ।

ଆନାକାମା ଖୁଡ଼ିତେ ଇଞ୍ଜି ଇଚେୟୁ । ଏ ସାହାକାରି ନାନୁଂ ବିକ ତାକି ଖୁଡେଏଁ ଇଚେୟୁ । ଏୟାଟିନେ ନାନୁଂତେ ହାଲିଆ ଇଚାଇ ଇଚେୟୁ ରୁସିଇ । କାପ୍ଲେଜୁଂ ହାଲିଆ ଇଚାଇ ଇଚେୟୁ । ଏୟାଟିନେ ହାଁଆ ସାହାକରି ଇଚେୟୁ ରୁସି । ଏଚରଗଟା ଆକୁତା ତିଞ୍ଜିତେ କାପ୍ଲେୟୁ ରୁସିଇ ଇଚେୟୁ । ଏୟାଟିନେ ରୁସି ଇଚେୟୁ କଡିତାନୁକି ଗରିତାନୁ ସାହକାରି ଏରେକି ନାନୁଂରି ଆକୁତା ତିଇଁ ମାଲ୍ମି ତାନୁଂର ଆକୁତା ତିଇଁ ଇଚେୟୁ । ହେନମୁତେ ରୁସି ଇଚେୟୁ । କାମା ମୁଆସେ ର କ୍ରିଉଁ ଦେତା ନାଗାଂ ପିଃପି ମାଇ ଇଚେୟୁ । ଏୟାଟିନେ ହାଁଆ ସହାକାରି କାମା ମୁଆଁ ସେ କିଇ ଦେତାମୁଁ । ରୁସି କାମା କିତେୟୁ । ଏୟାଟିନେ ଆକୁତାକାମୁତେ ଇଚେୟୁ କାମାଗିରି ଖୁନି ବେଲାତା । ଇଚିନ୍ ପାଲ୍ମି ଆକୁ ତାକାତେୟୁ । ଲାହି ହିୟାଇ ତେ ଇଚାକି ଆକାଏଶେତେୟୁ । ରୋ ଆକୁତା ହିତେ ଲାହି କାପ୍ଲିଇଁ ଡକ୍ରି । ମିଲା ଆକୁତା ରୁସି ପାଜାଂତେୟୁ । ଆରେ ହିୟାମୁସାହାକାରାଣି ଇଚେୟୁ । ନିନ୍ନୁତ ର ଆକୁତା ସମାତିଇଁ ଇଚି ।

ସାହୁକାର କ'ଣ କାମ ପାଇଁ ଆସିଲୁ ବୋଲି କହିଲା । ହେ ସାହୁକାର ଭିକ ପାଇଁ ଆସିଛି ବୋଲି ରୁସି କହିଲା । ମହାଜନ ହଲିଆ ରଖିବି ବୋଲି କହିଲା । ହଁ ସାହୁକାର ବୋଲି ରୁସି କହିଲା । କେତୋଟି ପତ୍ରରେ ଖାଇବାକୁ ଦେଲା । ମହାଜନ ରୁସିକୁ କହିଲା ଗାଇ କି ଗୋରୁ । ସାହୁକାର ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ଦୁଇଟି ପତ୍ରରେ ଖାଇବି ବୋଲି କହିଲା । ମୁଁ ମଣିଷ ଛୁଆ ଯେତେବେଳେ ଗୋଟିଏ ଖଲିରେ ଖାଇବି ବୋଲି କହିଲା । ତା ପରେ ଦେଖରେ ରୁସି ବୋଲି ରାଜା କହିଲା । କାମ ନ ପାଇଲେ ଗୋଟିଏ କାନ କାଟିଦେବି ବୋଲି କହିଲା । ରୁସି କାମ କଲା । କାମଠାରୁ ଫେରିଲା ପରେ ପତ୍ର ଆଣିଯା ବୋଲି ମହାଜନ କହିଲା । ଗୋଟିଏ ଛୋଟିଆ କୁରେଇ ପତ୍ର ଆଣିଗଲା । ଭାତ ଦେବି ବୋଲି କହିବାରୁ ପତ୍ରରେ ବଢ଼ାହେଲା । ଛୋଟ ପତ୍ରରେ ପେଟ ପୁରିଲା ନାହିଁ । ଆଉ ଟିକେ ଦିଅ ସାହୁକାରିଣୀ ବୋଲି କହିଲା । ତୁ ତ ଗୋଟିଏ ପତ୍ରରେ ସମାନ ଖାଇବି ବୋଲି କହିଲୁ । ଆଉ କଣ ପାଇଁ ମାଗୁଛୁ ।

ଆରେ ଆନାତିକି ଖେଞ୍ଜାଦି । କଡ଼ିତାନୁଗି ଗରିତାନୁଗି ଇଂଜାତି । ଆରେଏଁ ଆନାତିକି ଖେନ୍ଦି ମାଞ୍ଜାଦି । ହିଏନୁଦେ ଲାହି ଇଂଜିସି ଇଚେ । ଏଆକୁଂ ଲାହି ପାଜାଂ ତେକୁଂ । ଆରେ ରୋ ଦିନା କାମା କିନେକୁଂ । ଆରେ ର ପାଲ୍ଟି ଆକୁତାନେ ତିନେକୁଂ । ଏୟାଆ ଜାକାଲା ବାଣ୍ଟି ପାଞ୍ଜେଞ୍ଜୁ । ଏଦାତାକି ନାନୁ କଏଁ ସାହାକାରି ଗୁଆ ତୁଇ ଇନେକୁଂ । ଏୟାଟିନେ କ୍ରିୟୁଁ ହିୟାମୁଁ ଇନେକୁଂ । କ୍ରିଉଁ ଉୟାମୁ ସାହାକାରି ନାନୁ ଗୁଇଇଁ ଇନେକୁଂ । ଏୟାଟିନେ ଟିପୁ ଟିପୁ ଦାମୁଁ ସହାକାରି ଇନେକୁଂ । ଏଇଁ ଇନାକି ହାଁ ଇନେୟୁ । କ୍ରିଉଁ ହିନେୟୁ । ଏୟାଟିନେ ସହାକାରୀ କାପ୍ପିୟୁ । କ୍ରିଉଁ ପୟାଗତାନାଗାଂ ହାଜା ତୁଃନେୟୁ । ଏୟାଟିନେ ବୁସିର ଜାଗାତା ଜାପା ମାନେୟୁ କିୟାଁ ମାନେୟୁ । ମାଜିଂଗା, ଟାକାଂଗା, ଜାପା ମାନେକୁଂ ବୁସି । ତି ସି ହାନେକୁଂ । ଆଲୋତା ମା ତାଦାଗାଚେ ଇନେୟୁ ତା ବୁଡା ଗାଟାୟୁ ବୁସି । ଏୟାଟିନେ ଏଞ୍ଜାୟୁ ଆନା ଆତି ତାଦାଈଂଜି ପଚାରି କିନେୟୁ ।

ଗାଈକି ଗୋରୁ କହିଲୁ । ଆଉ କାହିଁକି ମାଗୁଛୁ ବୋଲି କହିଲା । ଆଉ ଭାତ ଦେବି ନାହିଁ ବୋଲି କହିଲା । ସେ ଭାତରେ ପେଟ ପୁରିଲା ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ସେ ଘରକୁ ପଳେଇ ଯିବି ବୋଲି କହିଲା । ତା ପରେ ମହାଜନ କାନ ମାଗିଲା । କାନ ନେଇ ଯା ସାହୁକାର ମୁଁ ଫେରିଯାଉଛି ବୋଲି କହିଲା । ସେଠାରୁ ଅଗ ଅଗ କାଟ ବୋଲି କହିଲା । ସେଠାରୁ ମହାଜନ କାନ କାଟି ଦେଲା । ରୁସି କାନକୁ ଚାପି ଧରି ଫେରିଗଲା । ବୁସି ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରେ ଭିକ ମାଗୁଥିଲା । ସେ ଚାଉଳ, ଟଙ୍କା, ଭିକ ମାଗିମାଗି ଚଳୁଥିଲା । ରୁସି କାନ୍ଦି କାନ୍ଦି ପହଞ୍ଚିଲା । ଆରେ ମୋ ଭାଇ ବୋଲି ବଡ଼ ଭାଇ ବୁସି କହିଲା । ସେ ଠାରୁ ସେ କଣ ହେଲା ଭାଇ ବୋଲି ପଚାରିଲା ।

ଆଏଦେବୁଡ଼ା ର ଦେଶ ମାନେକୁଁ କାପ୍ପେକୁଁ ଏଞ୍ଜାକୁଁ ବୁଡ଼ା ହାକିତାକି ହାଲିଆ ମାଇଁ
 ଇଚେଏ । ବୁଡ଼ା ଏରେକି କାମା ମୁଆଁତେଁ କିର୍କା ଦେତା ନାଗାଁ ପିଇଁ ଇଞ୍ଜାତେୟୁ ।
 ଏୟାଟିଏ ନାନୁ ବୁଡ଼ା ପେଟାତାକି ହୁଆଁ ସାହକାରି ନାନୁଁ ମୁଇଁ ଇଚେଏଁ ଇଞ୍ଜିସି
 ଖେଃତେୟୁ । ତା ବୁଡ଼ାଇ ବୁସିଇ ରୁସି ମେହେନ୍ନୁୟୁ । ଏୟାଟିନେ ଏଞ୍ଜାୟୁ ତା ବୁଡ଼ା ବୁସି ନିନ୍ନୁ
 ଇ ମାଞ୍ଜିଗାଁ ତିଞ୍ଜି ମାନମୁଁ ନାନୁ ହେକାଇ ଇନେୟୁ ରୁସି । କାପ୍ପି ଏଜଥ ନାନୁଁ ହାଜି ମାଇଁ ଇ
 ମାଜିଂଗା ଖୁଜିସି ତିନିଂମାନମୁଁ । ଏୟାଟିନେ ଇଞ୍ଜାଞ୍ଜୁ ହାଜାତୁଃନେକୁଁ ବୁସି । ସାହାକରି
 ଇଗାଁନେକୁଁ । ମାପୁ ବିକ ବାଇମାଇଁ ଇନେକୁଁ । ଏୟାଟିନେ ଅୟନାତିତେ ଇନେକୁଁ
 କାପ୍ପିସାହାକାରି । ନାନୁ ସାହାକାରି ଉ ଜାଗାନାନୁଁ ଇନେକୁଁ । ଆନା କିୟିତେ ଇନେକୁଁ
 କାପ୍ପେକୁଁ । ସାହାକାରି ନାନୁ ହାଲିଆ କାମା କିଇଁ ସାହାକାରି ନାଁ ପଟାତା ଖାଦ୍ୟ ହିଲେଏ
 ହଲିଆ କାମା କିଇଁ ଇନେୟୁ । ଆତେ ଇନେକୁଁ ସାହାକାରି ।

ଭାଇ ଗୋଟିଏ ରାଜ୍ୟରେ ମହାଜନ ଅଛନ୍ତି, ତାକୁ ଭୋକ ପାଇଁ ତୁମ ଘରେ ହଲିଆ ରହିବି ବୋଲି କହିଲିରେ ବାରୁ,
 କାମ କରି ନ ପାରିଲେ କାନ କାଟି ଫିଙ୍ଗିଦେବି ବୋଲି କହିଲା । ସେଥିପାଇଁ ବାରୁ ପେଟ ପାଇଁ ହୁଁ କହିଲି । ସାହୁକାର
 ପାଖରେ ରହିବି ବୋଲି କହିଲି । ତା ର ସାନ ଭାଇ ବୁସି କହିଲା ଭାଇ ତୁମେ ଆରତ୍ୟ ଚାଉଳ ଖାଉଥାଅ । କାପ୍ପି
 ସାହୁକାରଙ୍କ ଘରକୁ ମୁଁ ଯାଉଛି । ସେଠାରୁ ସେ ଗଲା ସାହୁକାର ବୋଲି ଡାକିଲା । ସାହୁକାର ତୁମେ କିଏ ବୋଲି
 କହିଲା । ସାହୁକାର ମୁଁ ହଲିଆ ରହିବି । ମୋ ପେଟରେ ଖାଦ୍ୟ ନାହିଁ । ହଲିଆ କାମ କରିବି ବୋଲି କହିଲା ।

ଆଡେକାମା ମୁଝିଗେଏ ଇନେକୁଂ । କାମା ମୁଁଆ ନାୟୁକି କିଂଉଁ ଦ୍ରେଚାନାଗାଂ ପିଃପି ମାଇଁ
 ଇନେୟୁ । ହାଁଆ ସାହାକାରି ଇନେୟୁ ବୁସି । ଏୟାଟିନେ ଏଠ୍ଠାଞ୍ଠୁ ତିନ୍ବା ହିଏଲି ମୁତାସେ
 ନାନୁଁ କିଂଉଁ ଦାତାଇଁ ଇନେୟୁ ବୁସି । ଏୟାଟିନେ ଏଠ୍ଠାଞ୍ଠୁ ଇନେକୁଂ । ହାଁ ସାହାକାରି ତିନ୍ବଲି
 ଯଦି ଉଣାଆନେ ଇଚିସେ ନାନୁକିକ୍ଠା ଦେତାଇଁ ଆରେଦେଏଁ ନାନୁ ଗୁଇଇଁ ନଇଲେ
 ସାହାକାରୀ ନାନୁଠ୍ଠା ଗୁଆନୁଁ । ଏୟାଟିନେ କାମାକିକା ହାନେକୁଂ ବୁସି । ହାଲିଆକାମା
 କିନେକୁଂ । ଏୟାଟିନେ ମିଲଣି ଆନେଁ । ମିଲଣି ଆଡେସେ କାମା ଗିରିଚି ଝାନେୟୁ ।
 ଆରେଏ ପଚାର କିନେୟୁ ସାହାକାରି ରୋ ଆକୁ ସମାଣି ଆଇଁ ସାହାକାରୀ ଇନେୟୁ ।
 ଏୟାଟିନେ ଆକୁ ତାକାମୁଡେ ଇନେକୁଂ । ଆକୁ ତାକାମୁଡେ ଇଚେସେ ବୁସି ଆକୁ
 ତାକାନେୟୁ । କାଜା — ତାଡିଗାଂ ତଡିତା ହଡି ଆନେକୁଂ ବୁସି । ଆରେଏଁ ର ତାଡିଗାଂ
 ଆକା ତାନେକୁଂ ବୁସି ।

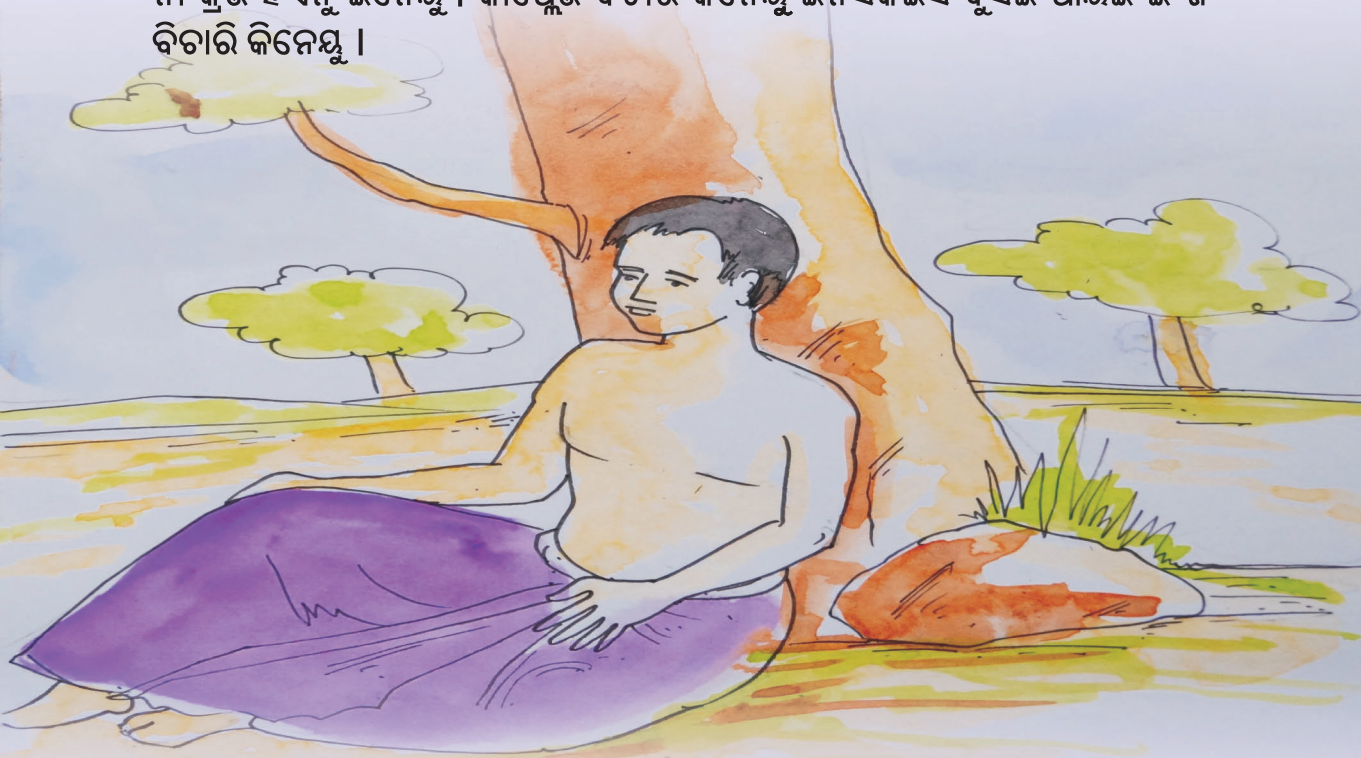
କାମା ନ କରି ପାରିଲେ ମୁଁ କାନ କାଟି ଫିଙ୍ଗି ଦେବି ବୋଲି ସାହୁକାର କହିଲା । ବୁସି ହିଁ ସାହୁକାର ବୋଲି କହିଲା ।
 ସେଠାରୁ କହିଲା ଖାଇବାକୁ ନ ଦେଇ ପାରିଲେ ମୁଁ କାନ କାଟି ଦେବି । ଖାଇବାର କମ୍ ହେଲେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ କାନ
 କାଟିଦେବି । ସେଠାରୁ କାମା କରିବାକୁ ଗଲା । ତା ପରେ ସନ୍ଧ୍ୟା ହେଲା ସନ୍ଧ୍ୟା ହେଲେ କାମା ବସାରୁ ଫେରିଲା
 ପଚାରିଲା ସାହୁକାର ଗୋଟିଏ ପତ୍ରରେ ସମାନ ଖାଇବି । ସେଠାରୁ ସାହୁକାର କହିଲା ଗୋଟିଏ ପତ୍ର ଆଣିଯାଆ । ବୁସି
 ବଗିଚାକୁ ଯାଇ ଗୋଟିଏ କଦଳୀ ପତ୍ର ଆଣିଲା ।

ଦଶ ମାନା ମାଜିଂଗାନ୍ତି ଲାହି ଓଲଟି ସାକା ନେଜେଏ । ଏୟାଟିନେ ଲାହି ଓଲଟେ ସାହାକରିଣି । ର ପେତୁଲି ଲାହି ଓଲଟେ ଆକୁତା ନେଜେଏ । ଆଦା ଆନେ । ଇ ଲାହି ଲାହି ତିଇକି ସାହାକାରୀ ଇନେଜୁ । ଏୟାଟିନେ ଆରେଏ ଓଲଟେ ଇନେଜୁ । ଏୟାଆଜାକାଲା ନେଜେଏ । ହାଲିଆଗ୍ ଦଲକି ଓଲଟି ଲାହି ହାଇଏ ହିମ୍ ଇନେୟୁ । ଏଦି ଜାକା ନେଜେଏ ଲାହି ର ଓଲଟି କପନାଗା ଏଣାଞ୍ଜା ମାନେଜୁ ତାଡିଗା ଆକୁ । ଆରେଏ ହିୟାମୁତା ଆକୁ ନେଜା ହିୟାମୁ ଇଞ୍ଜି ମାନେଜୁ ବୁସି । ଏୟାଟିନେ ନେଜୁ ନେଜୁ ପାଞ୍ଜାପାନୁକି ପାଞ୍ଜା ପାନୁକି ତିଇ ଇଞ୍ଜି ମାନେଜୁ । ଆରେଏ ତିଞ୍ଜି ମାନେଜୁ । ତିଞ୍ଜେଲି ହାଦି କିନେଞ୍ଜୁ । ଆରେଏ ର କାତା ବେହେନେଜୁ । ଏ ସାହାକାରୀ ଇନେଜୁ । ସାହାକରୀ ଆନାତାକି ତେ ବୁସି ଇନେଜୁ । ଏୟାଟିନେ ଓଏ ଆଦା ପେଟା କିଆଦି ଇଚେସେ ନି କିଞ୍ଜି ନାଗେ ହିୟାଦି ଏୟାଟିଆ ନାନୁ ଗୁଇଇଁ ଇଞ୍ଜି ବେହେନେୟୁ ।

ଦଶମାଣ ଚାଉଳର ଭାତ ଜାଳିଲେ ମଧ୍ୟ ଭୁଞ୍ଜିହେଲା ନାହିଁ । ଆଣ ସାହୁକାରିଣୀ ପତ୍ରରେ ଭାତ ଭଞ୍ଜି କର ବୋଲି କହିଲା । ସାହୁକାରିଣୀ ଭାତ ଭଞ୍ଜି କରିପାରିଲା ନାହିଁ । ନ ଦେବାରୁ ତୁମ୍ଭର କାନ ଦିଅ ବୋଲି କହିଲା । କାନ ବ୍ୟଥା ହେଉଛି ବୋଲି ସାହୁକାର କହିଲା । ସେଠାରୁ ସାହୁକାରିଣୀ ତା ସ୍ତ୍ରୀ ସ୍ତ୍ରୀମାଙ୍କୁ କହିଲା ତୁମ୍ଭେ କେମିତି କାନ କାଟି ଫିଙ୍ଗି ଦେଉଥିଲ । ତୁମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ କାନ ଦିଅ ବୋଲି ସାହୁକାରକୁ କହିଲା । ନାହିଁ ନାହିଁ ବୋଲି ସାହୁକାର କହିଲା । କେମିତି କରି ବୁସିକୁ ମାରିବ ବୋଲି ବିଚାର କଲା । ଘରେ ବୁସିକୁ ମାରିବା କଥା କହିଲା କିନ୍ତୁ ମାରିବ ବୋଲି ସେ ଜାଣିବ ନାହିଁ ।

ଆଉ ଦୁଡ଼ା ଦିନେକା ତାକାନେଜୁ । ଆରେ ଏ କାମା କିନେଜୁ । ଏୟାଚିନେ ଏଘାଞ୍ଜୁ ଆର ଦିନା ଆରେଏ କାମା କିଆ ନାଗା° ଆକୁ ତାକାନେଜୁ । ତାଡ଼ିଗା° ଆକୁନେଏଁ ତାକାନେଜୁ । ଆରେଏ କଟାତେନେ ଏଣେ ନେଜୁ° ତୁକି କୁପୁ ଇଜିମାନେ ଆକୁ । ଇନିସି କିନା ଇଂଜିସି ଇନେଜୁ° କାପ୍ଲେହ° । ଲାହି ହିନେ ସାହକାରିଣି କାପ୍ଲେନିଘୁଣି । ଏଚେକେ ହିତିସେ ଜାକାଲା ନେଞ୍ଜି ହିଲେଏ । ଲାହି ନେଞ୍ଜି ହିଲେଏ ଆକୁ କୁପୁ ଇଂଜି ହିଲେଏ । ତାମୁ ସାହକାରି ଆକୁତା ଲାହି କୁପୁ ଇଂଜି ମାନେଜୁ° । ଏୟାଚିନେତା ତକ୍ତି ସାହକାରିଣୀ ଇନେ ତା ତକ୍ତାନି କାପ୍ଲେୟୁକି ନିନୁ ଏନିସି କ୍ତିକା ଦେପାନାଗା° ପିଃପି ମାଜି° । ନିନୁ ଜାକାଲା କ୍ତିଉଁ ହିମ୍ପୁଁ, ଇଚେକାଦେପାୟୁ କ୍ତିୟୁଁ । କଏଁ କଏଁ ନନେକାପ୍ଲେୟୁ ଇନେୟୁ । ହାଁ ଲାହି ପାଞ୍ଜେସିନା ନାଁ କ୍ତିଉଁ ହିଏନୁ ଇନେୟୁ । କାପ୍ଲେଉ ବିଚାର କିନେୟୁ ଇନିସିକିଇସି ବୁସିଇ ପାୟିଇଁ ଇଂଜି ବିଚାରି କିନେୟୁ ।

ସେଠାରୁ ବୁସି ଶୋଇବା ଜାଗାରେ ମଇଁଷି ଶିଂଘ ନେଇକି ଲୁଗା ଘୋଡେଇଲା । ଆହୁରି ବୁସି ପଲେଇ ଗଲା । ସେଠାରୁ ସାହୁକାର ରାତିରେ ଗଲା । ଆଉ ଇଏ ହିଁ ବୁସି ବୋଲି ମଇଁଷିକୁ ଦୁ.....ଦୁ.....ମାଡ ମାରିଲା । ସେଠାରୁ ସକାଳ ପାଇଲା । ପଦାକୁ ବୁସି ବାହାରିଲା । ଆଉ ମଇଁଷିକୁ ବୁସି ଦେଖାଇଲା । ସେଠାରୁ କହିଲା ଆମ ସାହୁକାରର କାନ କାଟିବା । ବୁସି କି କଥା ବୋଲି ସାହୁକାରିଣୀ କହିଲା । ସେଠାରୁ କାହାକୁ ନ ଦେଖାଇ ତୁମକୁ ଚାରି ମାଣ ଟଙ୍କା ଦେବି ବୋଲି ସାହୁକାରିଣୀ କହିଲା । ହଁ କହି ଟଙ୍କା ପୁଡ଼ା ବୁସି ବାନ୍ଧିଲା । ଲୁଗାରେ ଟଙ୍କା ବାନ୍ଧି ଏହା ରଖି ଦିଅ ବୋଲି ସାହୁକାରିଣୀକୁ କହିଲା । ତା ପରେ ଉଣାହେଲେ ତୁମେ ହିଁ ଚୋରେଇଥିବ ବୋଲି ବୁସି କହିଲା । ସେଠାରୁ ଆଉ କେମିତି ବୁସିକୁ ମାରିବି ବୋଲି ସାହୁକାର ଉପାୟ କଲା ।

ଏମାଟିନେ ର ସୁଫୁତା କ୍ଳାନ୍ତି ଏୟୁ ଉଣ୍ଡିମାନେ । ଏମାଆ ହେନୟୁ ଅଡ଼େ ବୁସି ଅଡ଼େ ବୁସି ନାନୁର ବାତା ବେସ୍ରାଇଁ ବୁସି କାପ୍ଲେଜୁଁ ଇନେୟୁ । ଆନାତାକି ଇଚେଜୁଁ କାପ୍ଲେହଁ ଏମାଟିନେ ହଁ ଇଁ ଜାନାଗାଁ ହାଚେଜୁଁ ବାଣା ହିଆମୁଁ ସାହାକରା ଇଚେଜୁଁ ବାଣା ବାଣାହିଲଜୁଁ ବୁସିନି କାନା କାଟ୍ରି ଉଣ୍ଡା ହିଆମୁଁ ଇଚେନୁ ହଁ । ଲଂଜାନାଗା କାଜା କାଟ୍ରି ବାଣା ହାଃ ଜେନୁଁ ଆରେ ଏ ହାଚେଜୁଁ ସୁଫୁତା ଜଘଲତା କାନା କ୍ଳାଟି ଓ୍ଵାଚେ । କାନା କାନି ଲ ଦୁଆର ଜିବେତୁଁ ବୁସି । ଏମାଟିନେ ଗୁଆତୁନେ ଏୟୁ ଉନ୍ନାଆରେ । ବୁସି ଜୁଆର ଜିତେୟୁ । ଏମାଟିନେ ର କଢୁ କାଜୋ କେୟ ସାହାକରି ଓ୍ଵାଦାଆ । ତାଗନାଗାଁ ସୁଫୁତା ଅନେୟୁ ।

ଗୋଟିଏ ରୁଆଁରେ ବାଘ ପାଣି ପିଇଥିଲା । ବୁସି ମୁଁ କଥା କହିବି ବୋଲି ମହାଜନ କହିଲା । କ'ଣ ପାଇଁ ସାହୁକାର ବୋଲି ବୁସି କହିଲା । ରୁଆକୁ ଜଗିବା ପାଇଁ ଯାଅ ସେଠାରେ ସମ୍ଭର ଆସିବ । ସେଠାରୁ ହଁ କହି ସେ ଗଲା । ହଁ ବୋଲି କହି ବଡ଼ ଛୁରୀ ଓ ବନ୍ଧୁକ ଧରି ଜଗି ବସିଲା । ଆଉ ରୁଆ ଥିବା ଜଙ୍ଗଲକୁ ଗଲା । ବଡ଼ ବାଘ ଆସିଲା । ବାଘକୁ ନମସ୍କାର କଲା । ସେଠାରୁ ବାଘ ପାଣି ପିଇ ଫେରିଗଲା । ତା ପରେ ଗୋଟିଏ ମଇଁଷି ଆଣିଗଲା ସାହୁକାରକର । ଆଣି ରୁଆକୁ ନେଲା ।

ଆରେ ଏ ବାଣାଡ଼ୋ.. ଜିନେୟୁ । କଢୁ ଜାତିନେୟୁ ଆରେ ଏ କାଜା କାଚି ଡେଗେ ଦେପନେୟୁ ଉଗା ଏୟାଚିନେ ଉଗା ଡେକାନାଗା ଅନେୟୁ । କାପ୍ପିଲ ଇନେୟୁ ବୁସି ଡା.. ଜିତିସେଗଡେ ବେସ୍ରା ବେଚିତି ଇନେୟୁ । ଏୟାଚିନେ ଡେକା ଅନେୟୁ କୁଡୁଂଗା ସିବିଦା ଉଗା ଇଂଜିସି ଡେକାନାଗା କାପ୍ପିଏ ଜଅ ଅନେୟୁ ।

ଆଉ ବନ୍ଧୁକ ଡୋ... କରି ମାରିଲା । ପୋଡ଼ ହାଣିଲା ଆଉ ବଡ଼ କଗୁରି ସହ ମାଂସ କାଟିଲା । ସେଠାରୁ ମାଂସ ବୋହିକି ନେଲା । ସାହୁକାର କହିବ ବନ୍ଧୁକ 'ୁଟିଲା ବେଶର ବାଟ' । ସମ୍ପର ମାଂସ ବୋଲି ପୋଡ଼ ମାଂସକୁ ସାହୁକାର ଘରକୁ ବୋହିନେଲା ।

ଏୟାଟିନେଁ ମୁଲୁ କୁଡୁ ଉଗାଂ ଡେକା ନାଗାଂ ଅଡେୟୁ । ଏୟାଟିନେ ସିବ୍ଦା ଉଗାଂ ଇଂଜିସି କାପ୍ପିୟୁ ହୁରୁଜୁ ହୁରୁଜି ତିନେୟୁ ରାଜି ସାନି ଆଇ ତିନେୟୁ ଏୟାଟିନେ ମୁଲୁ କୁଡୁ ଦାଃକାମୁଡେ ଇନେୟୁ । ଏୟାଟିନେ ବୁସି ଇନେକୁଂ ହୁଡି ତିଟିବା ସାହାକରି ଇଚେକୁଂ । ଏୟେରି ମେହେଦେଡେ ଇଚେକୁଂ । ନର ମେହାଡେ ମାଣେକା ଟାକା ଗାଂ ହିଆଇଁ ଇଚେକୁଂ । ଏନିସି କିଇଁ ଇ ଇନେୟୁ । ସିଟି ଲେକା କିନେକୁଂ କାପ୍ପେକୁଂ ତା ପୟା ସିକା ଜାଗାତା ସିଟି ପାଣ୍ଡିନେକୁଂ । ଅମକ ଦିନା ଖାଇ ମାଇଁ ଇଂଜି ପାଣ୍ଡାନେକୁଂ । ବୁସିଇ ତାଇ ଏ ଦେଶାତା ଏନିସି ପାରା ପାଦାୟୁ ।

ସେଠାରୁ ସମ୍ବର ମାଂସ ବୋଲି ସାହୁକାର ମାଂସ ପୋଡେଇ ପୋଡେଇ ଝିକିଝିକି ଖାଇଲା । ସେଠାରୁ ମୁଖ୍ୟ ପୋଡକୁ ଖୋଜିବା ପାଇଁ କହିଲା । ସେଠାରୁ ପୋଡେଇ ପୋଡେଇ ଖାଇଲୁପରା ମହାଜନ ବୋଲି କହିଲା । କାହାକୁ ଦେଖାନାହିଁ ବୋଲି କହିଲା । ଲୋକଙ୍କୁ ଦେଖାନାହିଁ ମାଣେ ଟଙ୍କା ବା ହଜାର ଟଙ୍କା ଦେବି ବୋଲି କହିଲା । କେମିତି କହିବି ବୋଲି କହିଲା । ସାହୁକାର ଚିଠି ଲେଖି ତାଙ୍କ ଶାଶୁ ଘରକୁ ପଠାଇଲା । ଅମୁକ ଦିନ ଆସୁଛି ବୋଲି ଚିଠି ପଠାଇଲେ । ବୁସିକୁ ଆଣିବି ତୁମ ଦେଶରେ କେମିତି ହେଲେ ମାର ।

ଏୟାଟିନେ ତା ଡକ୍ରି ମେହେନେୟ । ପିଟେଁ ଉସିକିନୁ ଇନେୟ । ମାଲ୍ ପୟାସେଜଅଁ ପିଟେଁ ହିକାଲ୍ ଇନେୟ । ଏୟାଟିନେ ତା ଡକ୍ରି ହାଁ ଇଂଜାନାଗାଁ ପିଟେଗାଁ ଉସକିନେଁ । ପିଟେଗାଁ ଉସିକିଆ ନାଗାଁ ବୁସିଲ୍ ଡେକି କିନେୟ ବାପ୍ପେୟ୍ ମାଲ୍ ପୟାସାକା ଏଜଅଁ ହାନା ଇନେୟ । ବୁସି ହାଁ ହିନେୟ । ଏୟାଟିନେ କଡିଗାଁ ଗଡକାଲ୍ ଡେହେନେୟ । ଓଡିଡି କଡିଡାପି ପେରଜା ହିଆୟ । ଏୟାଟିନେ କଡିଡାପି ପେରଜା ହିନେରୁ ବାସ୍ତାତା ପିଟେଗାଁ ବକ୍ତା ତୁଃନେୟ ବୁସି । କଡିଡାପି ବାସ୍ତାତା ରିବାସ୍ତାତା ନେଃଜା ତୁଃନେୟ ଓଡି ତାରାଆ । ପିଟେଗାଁ ଗଡକା ମାୟା ଗାଃଜି ମିଃଜି ତିନେରୁ । ଏୟାଟିନେ ହାଜା ତୁଃନେରୁ କାପ୍ପେୟ୍, ବୁସି ହାଜା ତୁଃନେରୁ । କାପ୍ପେୟ୍ ତାପୟା ସାକା ଏଜଅଁ ତୁର୍ଜନନେଁ ନାୟ୍ ଗୁୟେଏ । ଏୟା ତାକା ମୁଡେ ତୁନି ନରିଲ୍ ଇନେୟ । ଏୟାଟିନେ ଏୟା ଓଡେଗାଁ ନେୟ । ଅଜନା ଏୟା ହିଆୟ ମି ଜାମେକି କାପ୍ପେୟ୍ କି । ଏୟାଟିନେ ଅଜନା ଏୟା ହାଁ ଇଂଜି ହିନୁଁ ।

ସେଠାରୁ ତା ସ୍ତ୍ରୀ ଅନେଇଲା । ପିଠା କର ବୋଲି କହିଲା । ମୋର ଶାଶୁ ମାନଙ୍କୁ ପିଠା ନେଇ ଦେବି ବୋଲି ସାହୁକାର କହିଲା । ସେଠାରୁ ରାଜିହୋଇ ପିଠା କଲା । ପିଠାକରି ବୁସିକୁ ଶାଶୁଘରକୁ ଯିବାକୁ କହିବା ବେଳେ ବୁସି ହାଁ କହିଲା । ତା ପରେ ଗୌଡିଆ ମାନଙ୍କୁ କହିଲା । ଶୁଖିଲା ଗୋବର ଗୋଟେଇ ଦିଅ । ପିଠା ଫିଙ୍ଗି ଦେଲା ଆଉ ଶୁଖା ଗୋବର ଭର୍ତ୍ତି କରିଲା । ବସେ ଦୁଇ ବସା ଶୁଖିଲା ଗୋବର ଭର୍ତ୍ତି କରି ଦେଲା । ପିଠାଗୁଡିକ ଗୌଡିଆମାନେ ଝିକା ଝିକି କରି ଖାଇଲେ । କାପ୍ପେୟ୍ ଓ ବୁସି ଶାଶୁ ଘରକୁ ଗଲେ । ସାହୁକାରଙ୍କୁ ଶାଶୁଘର ପାଖରେ ଝାଡା ମାଡିଲା । ପାଣି ଥାଣି ଯାଆ ଶୌଚ ହେବି ବୋଲି କହିଲା । ସେଠାରୁ ପାଣି ମାଗି ଗଲା । ଲଙ୍କା ପାଣି ଦିଅ ତୁମ ଲୁଇଁ ସାହୁକାରକୁ । ସେଠାରୁ ଲଙ୍କା ପାଣି ବୋଲି ଦେଲେ ।

ଆରେଞ୍ଚିର କାତା ଝେନେୟୁ । ମି ଜାମେ ଝାତିସେ ପୋଡୁ ହିୟୁ ମାଞ୍ଜିଗାଂ ଲାହି ହିଆୟୁ । ଏୟାଟିନେ ଆନାଁ ତିନେୟୁ । ଏୟାଟିନେ ଏୟୁ ଅଇସି ହାନେୟୁ । ତୁନି ନର୍ବଲି ତାକି ହିନେୟୁ । ଏୟାଟିନେ ସାହାକାରୀ କାପ୍ଲେୟୁ ତୁନି ହମି ହମି ପାଟ୍ ହାନେୟୁ । ଏୟାଟିନେ ଡାଡ଼ାଆ ତୁଝନେୟୁ । ଏୟାଟିନେ ଆବାରି ସାହାକାରି ମି ପୟା ସିକାସେଏ ଇସ୍ତି ଏୟୁ ହିଆତୁ । ତାମୁ ସାହାକାରି ନାନୁ ନେଇଏୟୁ ତାକାଇ । ନେଃଇ ଏୟୁଡେଏ ତୁନି ନର୍ନେୟୁ । ଏୟାଟିନେ ତ ପୟାସି କା ଏଜଅଁ ହାନେରୁ । କାପ୍ଲେୟୁନେଁ ବୁସିନେ ହାନେରୁ । ଏୟାଟିନେ ମିଲଣି ଗାମା ହାନେ ତିନବା ହିନୁ ସାହାକାରି କି ଯେ ପଲଗୁ ହିନୁ ବୁସିକିୟେ ଲାହି ହିନୁ । ଗକେନେରୁ ରହେନେ । କାପ୍ଲେୟୁ ହାକି ମୁଏୟୁ ପଲଗୁ ତିନେୟୁ । ଝେକାନେୟୁ ବାରିକାଇ ନେଜୁଂ ଲାଆଗା ତୁର୍ଜି ହିଆୟୁ କ୍ଳାନିମାନେଁ ଇଞ୍ଜିସି ଇନିମୁଁ ଇଞ୍ଜି ଝେହେନେୟୁ ।

ଆଉ ଗୋଟିଏ କଥା କହିଲା । ତୁମ କୁଞ୍ଜ ଆସିଲେ କୁଣ୍ଡା ଦିଅ ମାତ୍ର ଭାତ ଦିଅ ନାହିଁ ବୋଲି କହିଲା ବୁସି । ସେଠାରୁ ପାଣି ଧରି ଗଲା । ଶୌଚ ହେବାପାଇଁ ପାଣି ଦେଲା । ମହାଜନ ଶୌଚ ହୋଇ ଛାଟିପିଟି ହେଲା । ସାହୁକାର ତୁମ ଶାଶୁମାନେ କଣ ଏମିତି ପାଣିଦେଲେ । ଦିଅ ସାହୁକାର ମୁଁ ଭଲପାଣି ଆଣି ଆସିବି ବୋଲି କହିଲା । ଭଲ ପାଣିରେ ଶୌଚ ହେଲେ । ସେଠାରୁ ଶାଶୁଘରକୁ ଗଲେ । ସନ୍ଧ୍ୟାହେଲା ଶାଶୁମାନେ ସାହୁକାରକୁ କୁଣ୍ଡାଦେଲେ, ବୁସିକୁ ଭାତ ଦେଲେ । ଏକାଠି ବସିଲେ । ମହାଜନ ଭୋକ ସମ୍ଭାଳି ନ ପାରି କୁଣ୍ଡା ଖାଇଲା । ବୁସି ବାରିକକୁ କହିଲା ଆଜି ଘରୁ କିଏ ବାହାରିବେ ନାହିଁ ବାହାରେ ବାଘ ଅଛି ସେମିତି କହ ବୋଲି ବୁସି କହିଲା ।

ଏୟାଟିନେ ହାଇଁଦି ବାରିକା କିନେୟୁ । ନେଜୁଂ ଲାଆଗାଂ ତୁର୍ଜି ହାନୁ ଇଂଦିସି ନାୟୁତା ହାଲାକାଲା କିନେୟୁ କାପ୍ଲେୟୁ ପୟାସିକା ନାୟୁତା । ଏୟାଟିନେ ନାୟୁ ଝେତେନି ଲୋକୁ କ୍ଳାନି ମାନେଗେ ଇନୁ । ତୁର୍ଜି ଏୟେଏ ହାଲେଦେଲାଆଗଂ । ଏୟାଟିନେ କାପ୍ଲେୟୁକି ପଟା ପରିନେ । ତୁର୍ଜିନଇଁମାନେ ବୁସି ବୁସି ଇନେୟୁ ତୁର୍ଜି ହାଲାପା ଇନେୟୁ । ଏନସି ଆଇଁଶେ ବୁସି ଇନେୟୁ । ରୋ ଡକାତା ଗ୍ଲାମ୍ପୁଁ ସାହାକରି ଇନେୟୁ । ଆନା ଡକାତା ଗ୍ଲାଇଁଶେ ବୁସି ଇନେୟୁ । ରୋ ଗୁଡୁ ଡକା ମାନେ । ଗୁଡୁ ଡକାତାଆ ଗୁଃକେଜୁଂଗେ । ଗୁଡୁ ଡକତା ଡୁଂସୁଂସୁଂ ..... କିନେଜୁଂ । ହାତା ସାହାକରି ଆଇଁ ଇଁ ପାଡେଏ ଗ୍ଲାଆଁ ଇନେୟୁ ବୁସି । ନାନୁ ତୁଃକାଦେସାହାକାରି ପିଗାଂ ଇନେଜୁଂ । କୟୁ କ୍ଲେପା ଆନେଁ । ଏ ସମୟତାକି ।

ହଁ ବୋଲି ବାରିକ ଡାକରା ଦେଲା । ଆଜି ରାତିରେ ଝାଡ଼ା କିଏ ଯିବ ନାହିଁ ବୋଲି ଡିକ୍ଟିମ କଲା ଶୁଣୁର ଗାଁରେ । ସେଠାରୁ ଗାଁରେ ଶୁଣିବା ଲୋକ ବାଘ ଅଛି ବୋଲି କହିଲେ । ରାତିରେ କେହି ଝାଡ଼ା ଯିବେ ନାହିଁ । ତା ପରେ ମହାଜନକୁ ପେଟ ମୋଡ଼ିଲା । ରାତି ଅଧାରେ ପେଟ ବ୍ୟଥା ହେବାରୁ ବୁସି ବୁସି ବୋଲି ସାହୁକାର କହିଲା । ଗୋଟିଏ ମାଠିଆରେ ଝାଡ଼ା ବସନ୍ତୁ ବୋଲି ସାହୁକାରକୁ କହିଲା । କ'ଣ ହାଣ୍ଡିରେ ଝାଡ଼ା ବସିବି ବୋଲି ସାହୁକାର କହିଲା । ଗୋଟିଏ ଗୁଡ ହାଣ୍ଡି ଥିଲା । ଗୁଡ ହାଣ୍ଡିରେ ଝାଡ଼ା ବସିଲା । ମୁଁ ସକାଳୁ ଫିଙ୍ଗି ଯିବି ବୋଲି ବୁସି କହିଲା । ସକାଳ କୁକୁଡ଼ା ଡାକିବା ସମୟ ହେଲା । ସେହି ସମୟରେ ବୁସି ଝାଡ଼ା ଫୋପାଡ଼ି ଯାଆ ବୋଲି କହିଲା ।

ହାଲାଇଡେ ବୁଝି ପିଗାଂ ତୁଝକା ହାଲ୍‌ମୁଁ ହତା ସାହାକରି ଝେଗା ପାରିତା । ସମାନି ଝେଗିନେ ହାଲାଇଡେ ବୁଝି ତୁଝକାମୁଁ ପିଗାଂ । ପିଗାଂ ତୁଝକା ହାଲ୍ ମୁଁ ଇଚାକି ନାନୁଂ ସାହାକାରି ନି ମର୍ଲି ସେଏ ଡେକି ତେଏ ନି ପିଗାଂଇ ଜାକାଲି ତୁଝକାଇଗି ଇଚେୟୁ । ଏୟାଟିନେ ସାହାକାରୀ ନେ ଗୁଡୁ ନେଲି ତକା ହାଃତିୟୁ ଆରେଏ ତୁଝକା ସାଜି ମାନେୟୁ । ଏୟାଟିନେ ତା ହୁସ୍ତେଗାଂଇଁ ବୁଝି ଝେସ୍ତେୟୁ । ଏ ବାବୁ - ୨ ଇଚେୟୁ । ଆନା ତାକିଡେ ବୁଝି ଇଚେରୁ । ଗୁଇଁ ମାନେଜୁଂ ମି ଜାମେ ଇଚେୟୁ । ରିଆତେରୁ ରିକାସ୍କା ଆହାୟୁ । ଆରେଏ ରେଜା ତାୟୁ । ଏୟାଟିନେ କାୟୁ ଆହାଜା ରେଚେରୁ । ପିଗାଂ ତକା ତର୍ଗାହାଚେ । ତିନି ଜାଣା ତା ହୁସ୍ତେଗାଂ ରିଆରୁ ତାଜାଝେ ରଅୟୁ କାପ୍ଲେୟୁ । ଆଁ ନାଗାଂ ତିନି ଜାଣା ପିଗାଂ ମିତେରୁ । ତକା ତର୍ଗା ହାଚେ । ଏୟାଟିନେ ଏଝୁୟୁ କାପ୍ଲେୟୁ ଝେସ୍ତେୟୁ । ନାଗେଂ ପୋଡୁ ହିଆ ମାଂଜାତୁ ନାଇ ପରାସିକା । ଏଦି ପଟାତା ଜିରାଆଆତେ ।

ବୁଝି ମନା କଲା । ତା ପରେ ମହାଜନ ହାଣ୍ଡି ଟେକିନେଲା । ସେଠାରୁ ତା ଶାଶୁ ଶଶୁରମାନଙ୍କୁ ବୁଝି ତୁମ ଜ୍ଵାଲି ପଳାଉଛନ୍ତି ବୋଲି କହିଲା । ଦୁଇଜଣ ଦୁଇ ହାତଧରି ଚାଣି ଆଣ ବୋଲି ବୁଝି କହିଲା । ସେଠାରୁ ହାତ ଚାଣି ଆଣିଲେ । ଝାଡା ହାଣ୍ଡି ପଡ଼ିଗଲା । ତିନିଜଣ ଯାକ ଝାଡାରେ ପୋତି ହୋଇଗଲେ । ସାହୁକାର କହିଲା ମୋତେ କୁଣ୍ଡା ଖାଇବାପାଇଁ ମୋର ଶାଶୁମାନେ ଦେଇଥିଲେ । ତାହା ପେଟରେ ଧରିଲା ନାହିଁ ।

ଆରେଏ ପଚା ହାଚେଏ । ଆରେଏ ଡକାତା ଗୁଜା ମାଚେଏଁ ଇଞ୍ଜିସି ଝେଷ୍ଟେୟୁ ତା ହୁସ୍ତେୟେୟୁ ପଲ୍‌ଗୁ ହିୟୁ ଲାହି ପିଃଆ ନାଗାଂ ଇଞ୍ଜିସି ବେଷ୍ଟେୟୁ । ଏୟାଚିନେ ତା ହୁସ୍ତେୟା ଡାପି ଡେକାଲଗାଂ ତାଚା ମାଚେୟୁ ରି ବାଷ୍ଟାତା ଇଞ୍ଜିସି କାପ୍ଲେୟୁ ବେଷ୍ଟେୟୁ । ଏୟାଚିନେ ପିଚେଁ ତିଚେୟୁ । ଆରେଏଁ ଡାପି ଡେକଲଗାଂ ତାଚେୟୁ । ଏଝାୟୁନେ ଝେଷ୍ଟାଚେୟୁ ଅଦନାଗାଂୟୁ ଅମ୍ପୁଁ ମିଜାମେଁ ଅଦନାଗଂ ଉନେୟୁ ଇଞ୍ଜିସି ଝେଷ୍ଟାଚେୟୁ । ଏରେକି ନାନୁ ଅଦନାପେୟୁ ହିଆତାମ୍ପୁଁ । ତୁନି ନନେଁ ଇଞ୍ଜି ପୁନା ତାବୁ । ବୁସି ଝେଷ୍ଟାତାକି ଅଦନାଗାୟୁ ପାଷ୍ଟାତାବୁ । ଇଝାୟୁକି ଏନିସିକିନା । ଆଏଦେଇଝାୟୁକି ପାୟା ତୁଃନାଁ ଇଞ୍ଜିସି ତା ହୁସ୍ତେୟାଂଡେଗେ ବିଚାରି କିନେରୁ । ଆରେଏଁ ସିଚି ଲେକିନେରୁ ।

ଆଉ ଝାଡା ଗଲି ହାଣ୍ଡିରେ ଝାଡା ବସିଥିଲି ବୋଲି କହିଲା । ଶାଶୁମାନେ ଜାଣିଲେ । କହିଲେ ବୁସି କୁଣ୍ଡା ଦିଅ ବୋଲି କହିଥିଲା ତେଣୁ କୁଣ୍ଡା ଦେଲୁ । ତା ପରେ ଦୁଇବଞ୍ଚା ଶୁଖିଲା ଗୋବର ଆଣିଥିଲା ବୋଲି କାପ୍ଲେୟୁକୁ କହିଲେ । ବୁସି ପିଠା ଖାଇଲା ଆଉ ଗୋବର ଆଣିଥିଲା ବୋଲି କହିଲା । ତା ପରେ ଲଙ୍କା ପାଣି ଦେଇଥିଲୁ କହିବାରୁ ଏମାନେ କହିଲେ, ଶୌଚ ହେବ ବୋଲି ଜାଣିଲୁ ନାହିଁ । ତା ପରେ ବିଚାର କଲେ ବୁସିକୁ କେମିତି ମାରିବା । ଆକୁ ଚାଲାଇ କରି ମାରିବା ବୋଲି ତା ଶଶୁରମାନେ ବିଚାର କଲେ । ଆଉ ଚିଠି ଲେଖିଲେ ।

ଆଡେ ବୁଧି ସିଟି ଅମ୍ମୁ ବୁଡ଼ା । ସିଟି ଲେକାକିଆ ହିଆନାୟୁ ସିଟି ଅମ୍ମୁ । ସିଟିଂ ବୁଡ଼ା ଏମ୍ବେରିକି ତଃଆଁ । ନେଃଇଁ ଇତିସି ସିଟି ଅମ୍ମୁ ମଟକିଆନାଗାଂ । ଇଂଜିସିଇଁ ଇନେରୁ । ଆରେଏଁ ସିଟି ଲେକାକିଆ ନାଗାଂ ପାଣ୍ଡି ମାନେରୁ ଏଢ଼ାୟୁ ବୁଧି ହାଁ ଇଂଜିସି ମଟ କିଆନାଗାଂ ତାନେଁୟୁ । ଆଦା ଗିରଟିନେ ଜାଣ୍ଡା ଗାଃନେୟୁ ରୋ ବାଡ଼ି ତାଁଆ । ଆରେଏ ମିଲିମାଲା ମିଲିମାଲା କିସି ତାନେ ଯୁଗେ । ଜାଣ୍ଡା ଗାହାଜାନାଗୀ ତାନେ ଯୁଗେ । ଏୟାଟିନେ ରୋ ଜମନ ବାବୁ ହେନେ ଯୁଗେ । ହେନାଡେ ହେନା ଆନାଁ ଲୋଟିସି ନାନୁଁ ପଡ଼ା ଆଇଁ ଇନେଁୟୁ । ସିଟି ଲେକା ଆ ମାନେ । ବୁଧିକି ପାସି ଅର୍ଡର କିଆମାଜୁଁ । ଡାକାମାଂଜୁ ନା ମେଡୁଡା ଇଂଜିସି ଲେକା ଆମାନେ । ପୋଲୁସି ପଡ଼ା ଆନେ ଯୁ । ଅହ ନିଗେଂଡେ ବୁଧି ଡାକାନେରୁ ଗାଟେ କାପ୍ଲାଗାଂ ଇଂଜିସି ପୋଲୁସି ମୁନେୟୁ । ଆରେଏ ଲେକ କିନେୟୁ ବୁଧିକି କାପ୍ଲେୟୁ ମାଗା ଉଣାନାରି ମାନେ ଏ ଦାଣିଇ ବିହାକିଆ ମାନପାରୁ ଇଂଜିସି ଇନେୟୁ । ଲେକି କିନେୟୁ ।

POLICE STATION

ଚିଠି ନେ ବୋଲି କହିଲେ । ଚିଠି କାହାକୁ ଦେଖେଇବୁ ନାହିଁ । ଭଲରେ ଚିଠି ନେଇ ଅଣ୍ଟାରେ ଧର ବୋଲି କହିଲେ । ସେ ଠାରୁ ଜମିଦାର କ'ଣ ଲେଖୁଛି ପଢ଼ିବାକୁ ଲାଗିଲା । ଚିଠିରେ ଲେଖୁଛନ୍ତି ବୁଧିକୁ ପାଶି ହେବ ବୋଲି । ମୋ ଦ୍ଵାରରେ ମାରି ଝୁଲେଇ ଥାଅ ବୋଲି ଚିଠିରେ ଲେଖା ହୋଇଛି । ପୋଲିସ ପଢ଼ିଲେ । ବୁଧି ଲେଖେଇଲା ସାହୁକାରକର ସାନ ଝିଅକୁ ଫେରିବା ଭିତରେ ବିବାହ କରିଥାଅ ।

କାପ୍ପେୟୁ ମାଗାଇ ବିହାକିଆ ମନାସେ କାପ୍ପାପୁଞ୍ଜା ମିଗେଂ ପାଶିଅର୍ଡର କିକା ଓ୍ଵାଇଁ ଇଂଜିସିଗେ ପୋଲୁସି ଲେକାକିଆ ହିନେୟୁ । ଏଡ୍ରେସି କାପ୍ପାଗା ଓ୍ଵାଦି ଏୟାଆ ମାନେ । ବୁସିଇ ଡାକାୟୁ ଇଚାଗାଆଁ ପିଦି ମୁପିଚି ଉଲଟାକି ଲେକକିଆ ହିତେୟୁ । ଏୟାଚିନେ ଇ ସିଚି ଜବର କିସି ମଟ କିମୁ ଆରେଏ ବୁଡା ଅଇସି ହାଲୁମୁ ଆରେଏ କାଜାକାପ୍ପେ କି ହିମୁଁ । ଏୟାଚିନେ ସିଚି ହେଷ୍ଟାନାଗାଂ ସିଚି ପଡାଆନାଗାଂ ବିହା ଆରସ କିନେରୁ ଗେ କାପ୍ପାଗାଂ । ବୁସିଇଁ ବିହା କିନେରୁ କାପ୍ପାଗା । ବୁସିଇ ପାଶି ଇଚାରି କାପ୍ପିଇ ମାଗାଇଁ ହେଡି କିଆ ମାନେରୁଗେ । ଏୟାଚିନେ କାପ୍ପେୟୁ ଓ୍ଵାଡିୟୁଗେ ପାଶି ଗିତେରୁ ଦେବୁସି ଆ ଇଂଜିସି ରାଆଁ ଆଇସି ଓ୍ଵାଇ ମାନେୟୁ ।

ସାହୁକାର ଝିଅକୁ ବିବାହ କରି ନଥିଲେ ତୁମକୁ ପାଶି ଅର୍ଡର ଦିଆହେବ ବୋଲି ଉଲଟା ପୋଲିସ୍ ଚିଠିରେ ଲେଖିଦେଲା । ଠିକଣା ସାହୁକାରଙ୍କର ସବୁ ଅଛି । ବୁସିକୁ ପୂଜାକରୁ ବୋଲି ଲେଖିଥିବାକୁ ଉଲଟା ବିବାହ କର ବୋଲି ପୋଲିସ୍ ଲେଖିଦେଲା । ଏହି ଚିଠି କାହାକୁ ଦେଖାଇବ ନାହିଁ ଅଣ୍ଟାରେ ଖୋସି ନେଇଯା ବୋଲି କହିଲା । ବାଟରେ ଯାହାକୁ ଦେଖିଲେ ମଧ୍ୟ ଦେଖେଇବୁ ନାହିଁ ବୋଲି କହିଲା । ସାହୁକାରଙ୍କର ଠାରୁ ବଡ଼ ତାଙ୍କୁ ଦେଇଯାଅ ବୋଲି କହି ପଠେଇଲେ । ସେଠାରୁ ବୁସି ଚିଠି ନେଇ ବଡ଼ ସାହୁକାରଙ୍କୁ ଦେଲା । ଚିଠି ଦେଖି ସାହୁକାରମାନେ ଚିଠି ପଢ଼ିଲେ ଆଉ ବିବାହ ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲେ । ବୁସିକୁ ପାଶି ଅର୍ଡର ହେବାଟା, ସାହୁକାର ଝିଅ ସହ ବିବାହ କରିଦେଲେ । ତା ପରେ ମହାଜନ ଆସିଲେ । ବୁସିକୁ ପାଶି ହୋଇଥିବ ବୋଲି ଖୁସିରେ ଆସୁଛନ୍ତି ।

ହେନି ବେଲାତା ତା ମାଗାଇ ହେଡ଼ି ଅଅ ମାନେ ଯୁ । ସାମାୟା, ନଉରୁ କିଆ ନାଗା° ହେଡ଼ି ଆମାନେ ଦେଗେ । ଏରେ କିଗେ ଆନାତାକି ନାନୁ ମାଇଁତା ଆନା ଲାଜାଟି ମାଇଁତା ନା ମର୍ଜିତା ହାଚେ, ନାପାରୁ ହାଚେ ଇଂଜି ସିଗେ° ବିଚାର କିତେ ଯୁ । ଆରେଏ ପାସି ଆଇସି ହାୟା ହାଚେୟୁ କାପ୍ଲେୟୁ ସହାକାରି ଲାଜାତାକି । ଏୟାଟିନେ କିଉ ଦେଡି ରୁସିକି ଆରଡେରୁପେ ଆରେଏ କାଜାରିକି କାପ୍ଲେୟୁ ମାର୍ଗାକି ହେଡ଼ି କିତେରୁ । ତାଦାଁ ବୁଡାଗା° ଏଠାରୁ କାପ୍ଲିଏଜଅଁ ଏଲୁ ରଗି° ତେରୁ । ତା ମାୟାଇଁ ହାଃତେରୁ । ଆରେଏ ଧନ ସଂପତ୍ତି ତିଚେରୁ । ବିଲ ବାଡାଇଁ ତିଚରୁ ରୁସି, ବୁସି । ତାଦା, ବୁଡା । ନାନାଇଁ ବାଇଁ ହାଃତେରୁ ରୁସି, ବୁସି । କାପ୍ଲେୟୁ ମାହାଜନ ମାୟାନି ।

ଆସିବା ସମୟରେ ତା ଝିଅକୁ ବିବାହ କରି ଦେଇଛନ୍ତି । ଛାମୁଣ୍ଡା, ମଞ୍ଚା କରି ବିବାହ କରିଥିଲେ । ସାହୁକାର କହିଲେ, କଣ ପାଇଁ ମୁଁ ବଞ୍ଚିବି । ମୋର ମର୍ଯ୍ୟଦା ଗଲା, ମୋର ନାମ ଗଲା ବୋଲି ବିଚାର କରି ସେ ନିଜ ଦଉଡ଼ି ଲଗାଇ ଦେଇ ମଲା । କାପ୍ଲିୟୁ ସାହୁକାର ଲାଜ ପାଇ ମରିଗଲେ । ତା ପରେ କାନ କାଟି ଦେଇ ଥିବା ରୁସିକୁ ଡାକିଲେ । ଆଉ ସାହୁକାରଙ୍କ ବଡ଼ ଝିଅକୁ ବିବାହ କରିଦେଲେ । ବଡ଼ ଭାଇ ସାନ ଭାଇ କାପ୍ଲି ସାହୁକାରଙ୍କ ଘରେ ରହିଲେ । ସେହି ଘରର ଧନ ସଂପଦପାଇଲେ । ବିଲ ବାଡ଼ି, ଘର ଦ୍ଵାର ସବୁ ପାଇଲେ । ଧନିହୋଇ କାଳାତିପାତ କଲେ ।

ସାତ ଜାଣା ତାଇଗାଂ ଆରେ ସୀତାପେନ୍ନୁ (ସାତ ଭାଇ ଆଉ ଲକ୍ଷ୍ମୀ)

ରୋ ନାୟୁଁତା ସାତଜାଣା ତାଇଗାଂ ମାଚେରୁ । ଏଠାରୁ ଆହିନେ ମାହାଁଜନକା ମିଲାଗାଂ । ଏଠାରୁ ଏମେରି ଲେଗେ ବଡ଼ ପଣ କାତା ଖେଃଏରୁ ଗି ଏମେନି ତଥାଁସିକା ଥାଁ ମୁଁ କଣ ବେଚେରୁ । କାଜା ତାୟିକାତା ଖେଞ୍ଜିସି ହାବେ ଜାଣା ମାନେରୁ । ସାତଜାଣା ତାଇଗାଂ ଏମାଆଁ ତକିରି ଆଃହାଜା ଲେଏରୁ । କାଜା ତାଇତାକି ର ନାୟୁ ମାହାଲା ହାଚେରୁ । ଏ ନାୟୁଁତା ସାତ ଜାଣା ତାଗିଂସିକା ମାନୁ ଏରେକି ଏ ଇଜଥଁ ମାହାଲା ହାଚେରୁ । ସାତ ଜାଣା ତାଇଗାଂ ତାକି ସାତ ଜାଣା ତାଗିଂସିକା ମାନୁ । ଜାହା ଆପାରିବେ ତାଦା ସାତ ଜାଣା ତାଗିଂସିକା ମାର ଅନା ଇଞ୍ଜିସି କାତା ଆତେରୁ । ହାବେ ତାକି ବୁଞ୍ଜାମିଲା ଇଚେୟୁ ତାଦାରୁ । ନାନୁ ଦେହଣ୍ଡି ଚେଣ୍ଡି କାଟାରିଇଁ କିଏଁ ଇଚେୟୁ । ଏରେକି କାଜା ତାଇ ଇଚେୟୁ ଜେମୁଁ ବୁଡ଼ା ଅନା ଇଚାକି କିଏଁ ଦେଏଁ ତାଦା ଇଚେୟୁ । ଏରେକି ତା ତାଦା ଇଚେୟୁ । ନି ଇଷ୍ଟ କାଟାରିଇଁ ତାମୁଁ ଇଚେୟୁ । ପାସ ଜାଣା ତାଇଗାଂ ତା ଇଚି ବୁଡ଼ାଇ ଇଜିତା ଆତେରି ।

ଗୋଟିଏ ଗ୍ରାମରେ ସାତ ଜଣ ଭାଇ ରହୁଥିଲେ । ସେମାନେ ଧନୀ ଘରର ପିଲା । ସେମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପରି ଗର୍ବକଥା କହନ୍ତି ନାହିଁ କି ଝିଅମାନଙ୍କ ସହ ମିଶନ୍ତି ନାହିଁ । ବଡ଼ ଭାଇଙ୍କ କଥା ଶୁଣି ମାନି ସମସ୍ତେ ରହନ୍ତି । ସାତ ଜଣ ଭାଇ କିଏ ମଧ୍ୟ ବିବାହ କରି ନାହାଁନ୍ତି । ଦିନେ ବଡ଼ ଭାଇଙ୍କ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଗ୍ରାମକୁ ପ୍ରସ୍ତାବ ପାଇଁ ଗଲେ । ସେହି ଘରେ ସାତ ଜଣ ଭଉଣୀ ଅଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ସେହିଘରେ ସମ୍ବନ୍ଧ ପାଇଁ ଗଲେ । ସାତ ଭାଇଙ୍କ ପାଇଁ ସାତ ଭଉଣୀ ଅଛନ୍ତି । ସାତ ଜଣ ଭାଇଙ୍କ ପାଇଁ ସାତ ଭଉଣୀଙ୍କୁ ଆମେ ବିବାହ କରିବାବୋଲି କଥା ହେଲେ । ସମସ୍ତଙ୍କ ଠାରୁ ସାନ ଭାଇ କହିଲା ଭାଇମାନେ ମୁଁ ଖରାପ ରୂପ ଝିଅକୁ ବିବାହ କରିବି ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ବଡ଼ ଭାଇ କହିଲା ଦେଖ ସାନ ଭାଇ ନେବା ବୋଲି କହିବାରୁ ମନକଲା ।

ଏୟାଟିନେ ହାବେ ତାକି ଇଛୁଁ ବୁଡ଼ା ତାକି ଡକରିଗାଂ ଦାହାପି ରେତେରୁ ଅୟା ଜାକା ମନ କାଟାରିଇଁ ହେଷ୍ଟେଲି ପାଣ୍ଡିଲେରୁ । ସଜାଣା ତାଇଗାଂ ଭିତରଅ ପାଞ୍ଚଜାଣା ତାଇଗାଂ କୁଞ୍ଜା ବୁଡ଼ାଆଁ ହିଦ୍ତା ଆତେରୁ । ଏରେକି କାଜାତାଇ ଇଚେୟୁ ବୁଡ଼ାଡ଼େ ଆନାତାକି ହିଜତା ଆଇ ମାଂଜେରୁ । ମନ କାଟାରିଇଁ ଦାଆଜା ତାପାୟୁ ଇଚେୟୁ । ଏରେକି ପାସଜାଣା ତାଇଗାଂ ଇଚେରୁ ତାଦା ଏଠ୍ଠାୟୁ ତାକି ଏଚେକା ଟାକାଗାଂ ଦାହାନା ମାର ମା ଡକ୍ତି ମିକା ତାକି ଆନାଂ ଟାକାଗାଂ ତେଗେ ଗୟା ଅଟିକିନ । ଏଠ୍ଠାୟୁ ତାକି ଦେଟାକାଗାଂ ଖର୍ଚ୍ଚ କି ମାନାଗି ଇଚେରୁ । କାଜା ତାଇଇ ଇ ପାଞ୍ଚ ଜାନା ତାଇଗାଂ ଆରେ ପାଞ୍ଚ ଜାନା ଆଠ୍ଠାସିକା ଇଚୁ କାଜାତାଇ କାଜା ଆଠ୍ଠା ଝୁଝାଆରା ଭିତର ଭିତରଅ କାତା ଆତେରୁ । କୁଞ୍ଜା ବୁଡ଼ାଆ ପାୟା ତୁଝନା ଇଂଜିସି ବେରେଣି କିତେରୁ ।

ସେଥିପାଇଁ ବଡ଼ ଭାଇ କହିଲା ତୁ ମନା କରିବା ଝିଅକୁ ବାହା ହୋଇ ଯାଆ ବୋଲି କହିଲା । ଛଅ ଜଣ ଭାଇ ଛଅ ଜଣ ଭଉଣୀକୁ ବିବାହ କଲେ । ତା ପରେ ସବୁଠାରୁ ଛୋଟ ଭାଇଙ୍କ ପାଇଁ ଝିଅ ଖୋଜିଲେ । କୁଆଡ଼େ ମୁଁ ଇଚ୍ଛା କରିବାଟାକୁ ପାଇଲେ ନାହିଁ । ଛଅ ଜଣ ଭାଇଙ୍କ ଭିତରୁ ପାଞ୍ଚଜଣ ଭାଇ ସାନ ଭାଇକୁ ରାଗିଲେ । ସେଥିପାଇଁ ବଡ଼ଭାଇ କହିଲେ, ସାନ ଭାଇମାନେ କଣ ପାଇଁ ରାଗୁଛ । ମନ ପାଇବା ଝିଅକୁ ଖୋଜୁ ବୋଲି କହିବାରୁ ସେ ଛଅ ଜଣ ଭାଇ କହିଲେ, ବଡ଼ ଭାଇ ସେହି ଭାଇ ପାଇଁ କେତେଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବ । ଆମେ ଆମ ସ୍ତ୍ରୀ ମାନଙ୍କ ପାଇଁ କେଉଁ ଟଙ୍କାରେ ଲୁଗା ପଟା କିଣିବା । ତା ପାଇଁ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରୁଥିବା ବୋଲି କହିଲେ । ବଡ଼ ଭାଇ ସେହି ପାଞ୍ଚଜଣ ଭାଇ ଆଉ ପାଞ୍ଚଜଣ ଭାଇମାନେ କହିଲେ, ବଡ଼ ଭାଇକି ବଡ଼ ଭାଇଜକୁ ନକହି ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭେ କଥାହେଲେ । ସାନ ଭାଇଙ୍କୁ ମାରିବା ବୋଲି ଆଲୋଚନା କଲେ ।

ଦିରେ ବାଛ କୁଟ କାଜା ଆଢ଼ା ଝୋଞ୍ଜା ମାତେ । ତା ଡକ୍ରାଆଁ ହାବେକାତା ପାଂଚାଜାଣା ତାଇଗାଂ ପାଂଚାଜାଣା କୁଞ୍ଜିସିକା ବେରେଣିକି ମାରୁ ଇଂଜିସି କାଜା ଆଢ଼ା ତା ଡକ୍ରାଇ ଝେଃତେ । ଏରେକି କାଜା ତାଇ କାପତାତା କାୟୁ ଇଟାନାଗାଂ ଗଞ୍ଜେୟୁ ଏରେକି ତାଡକ୍ରି ଝେଃତେ । ଆନାତାକି ମନ ଦୁଃଖ କି ମାଂଜି ଇଚେ । ଏରେକି ତା ଡକ୍ରା ଝେଃତେୟୁ । ମାଁ ମିଲା ବୁଡାଆ ଇରଜାନାଗାଂ ଡଗାଂ ତିନେରୁ ନାନୁ ଏନିସିଇ ଇ ଇଜଅଁ ମାଇଁ ଇଚେୟୁ । ଏରେକି ତାଡକ୍ରି ଝେଃତେ । ମନ ଦୁଃଖ କିଆଁ ଡକ୍ରା ମାର ରିଆ ମାର ମାଂଜା ନାଗାଂ ଏନିସି ପାୟା ତିନେରୁ ଇଚେ । ଏରେକି ତା ଡକ୍ରା ଝେଃତେୟୁ ମାର ରିଆମାର ଆନାଁ କିନାଁ ପାଶା ପାଶା ତାଢ଼ାରୁ ଦାଶ ଜାଣାଇଂଜିସି ତାଡକ୍ରିଇ ଝେଃତେୟୁ । ଏରେକି ତା ଡକ୍ରି ଇଚେ ନା ସାନ ମ୍ରାୟେୟୁ ।

ସେହି ଆଲୋଚନା ବଡ଼ ଭାଉଜ ଶୁଣୁଥିଲା । ତା ପରେ ତାଙ୍କ ସ୍ଵାମୀଙ୍କୁ କହିଗଲା । ପାଞ୍ଚ ଭାଇ ପାଞ୍ଚ ବୋହୂ ଆଲୋଚନା କରୁଥିଲେ । କହିବାରୁ ବଡ଼ ଭାଇ ମୁଣ୍ଡରେ ହାତ ଦେଇ ବସିଲେ । ସେଥିପାଇଁ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ କହିଲା କଣ ପାଇଁ ମନ ଦୁଃଖ କରୁଛ । ସେଥିପାଇଁ ସ୍ଵାମୀ କହିଲା ମୋ ସାନ ଭାଇକୁ ମାରି ମାଂସ ଖାଇବେ । ମୁଁ କେମିତି ଏ ଘରେ ଥିବି ବୋଲି କହିଲା । ସେଥିପାଇଁ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ କହିଲା ଦୁଃଖ କରନାହିଁ, ଆମେଦୁହେଁ କଣ କରିବା । ସେମାନେ ପାଞ୍ଚ ପାଞ୍ଚ ହୋଇ ଦଶଜଣ ବୋଲି ତାଙ୍କୁ କହିଲା ଆମେ ଦୁହେଁ କ'ଣ କରିବା । ସେଥିପାଇଁ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ କହିଲା ମୋ ସାନ ଦିଅରକୁ କେମିତି ମାରିଦେବେ ।

ଏନିସି ଇରଜା ହିଆନେରୁ, ନାନୁଁତ ପୁଟି ପୁଇଁ ଇଚେ । ଏରେକି ନି ମନ ମାନି ଲେଗେ ବୁଡାଆ ବଚା କିମ୍ପୁ ଇଚେୟୁ । ଏରେକି ତା କାଜା ଆଘା ତା ମ୍ରାୟେୟୁ ତାକି କାଗା ହାୟା, କୁଲି ଲାହି ଖୁଜା ହିଆ ନାଗା ଆରପା ନାଗା ଷ୍ଟେଷତେ । ବୁଡାତେ ଆନାକିଆ ନାୟୁ । ମି ତାଦାରୁ ନିଗେ ଅକାରି ଆ ନାଗା ନିଜିୟୁ ପାୟୁନା ଇଞ୍ଜିସି ବେରେଣି କି ମାଚେରୁ । ଏରେକିନି କାଜା ତାଇ ନାଗେ ଇଞ୍ଜାତେୟୁ ନି ମ୍ରାୟେୟୁ ଦୀଉ ବଚାକିନାରି ନିଁ କାୟୁତା ଇଞ୍ଜିସି ଇଚେୟୁ । ଏରେକି ନାନୁ ଷ୍ଟେଷପି ମାଞ୍ଜାଇ କାଜା ଆଘା ତାନୁଁ । ନିନୁଁ ଆନାତାକି ଉଁ କାଗା ହାୟାଲାହି ତିନମ୍ପୁ । ଆରେଏଁ ଉଁନମ୍ପୁ । ନି କାଜାତାଇ ଖୁଦି ଷ୍ଟେଲୁ । ଆୟୁ ଆଇସି ହାଲମୁଁ । ହାବ୍ରେଏଁ ହାଲାସେ ମିପାଆ ଜାଣା ତାଇଗା ମି ପାଆଜାଣା ଆଘାସିକା ନି ଉଗା ଦେପାତିନୁ ଇଞ୍ଜିସି କାଜା ଆଘା ଷ୍ଟେଷତେ ।

ମୁଁ ଦାୟୀ ରହିବି । ସେଥିପାଇଁ ତୋର ଇଚ୍ଛା ପ୍ରକାରେ ସାନ ଭାଇକୁ ବଞ୍ଚା । ସେଥିପାଇଁ ବଡ଼ ଭାଇଜ ତା ଦିଅର ପାଇଁ କାନ୍ଦୁଲ ବେଦେନା ଭାତ ରାନ୍ଧିଦେଇ ତାକି କହିଲା ସାନ ଭାଇ କଣ କରିବୁ । ତୁମର ଭାଇମାନେ ତୁମକୁ ହିଂସା ହୋଇ ତୁମର ପ୍ରାଣ ମାରିବା ବୋଲି ଆଲୋଚନା କରୁଛନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ତୁମର ବଡ଼ ଭାଇ ମୋତେ କହିଲେ ତୁମ ଦିଅରର ଜୀବନ ବଞ୍ଚେଇବାଗା ତୁମ ହାତରେ ଅଛି । ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ବଡ଼ ଭାଇଜ କହୁଛି । ତୁମେ କାନ୍ଦୁଲ ବେଦେନା ଭାତ ଖାଅ । ଆଉ ତୁମ ବଡ଼ ଭାଇଙ୍କ ଧନୁ ଧରିକି ଶିଳ୍ପ ଯାଅ । ଶିଳ୍ପ ନ ଗଲେ ତୁମର ପାଞ୍ଚ ଭାଇ ଓ ଭାଇଜ ତୁମର ମାଂସ କାଟି ଖାଇବେ ବୋଲି ବଡ଼ ଭାଇଜ କହିଲା ।

ଏରେକି ତା କାଜା ତାଇଁଁଁ କାଜା ଆଠ୍ଠାଁ କତାତାଆଁ ଜହାରି କିଆ ନାଗାଂ ଖେଲୁ, କୁଲି ଆହାଜାନାଗାଂ ତିସି ହାଚେୟୁ । ହାଜି ହାଜିର କାଜା କାମୁଣି ତାଆଁ ଲାଆଁ ଆତେ । ଏ କାମୁଣିତା ର କାଜା ବାଡା ମାରାମାନେ । ଏ ବାଡା ମାରା ତାଲଣି ତତେୟୁ । ଏ ବାଡା ମାରାତା ର ସମାଲେଡୁ ମିଲିଁଁଁ ଇଟା ମାନେ । ମିଶୁଜା ତାକି ହାରା ବେଟା ହାଜାମାନେ । ହାରା ବେଟା ହାଜା ମାନି ବେଲାତା ର କାଜା ରାଚୁ ସାମାଲେଡୁଁଁଁ ମିଲଗାଂଆଁ ତିଜେଂଲି ବାଡା ମାରା ତେଜାଅ ହାଜି ମାନେ । ଏ ସମାଣିତା କୁ ଖାବୁଡା ଲେଖୁ ଉଜ୍ଞେକଡିଟି କାଜା ରାଚୁଁଁଁ ହେଚେୟୁ । ସମାଲେଡୁ ମିଲଗାଂଆଁ ତିଂଜେଲି ହାଜି ମାନେ ଇଂଜାନାଗାଂ ଖେଲୁ ଆରେ ଆୟୁ ଅହାଜାନାଗାଂ ଇଚେୟୁ ।

ସେଥିପାଇଁ ବଡ଼ ଭାଇ ବଡ଼ ଭାଇଙ୍କୁ ମୁଣ୍ଡିଆ ମାରି ଧନୁ, ଶର, ଟାଙ୍ଗିଆ ଧରି ଗଲା । ଯାଉ ଯାଉ ବିରାଟ ଜଙ୍ଗଲରେ ରାତି ହେଲା । ଜଙ୍ଗଲରେ ଗୋଟିଏ ବରଗଛ ଥିଲା । ସେହି ଗଛ ତଳେ ଶୋଇଲା । ସେହି ବରଗଛରେ ଗୋଟିଏ ଶାଗୁଣା ଛୁଆ କରିଥିଲା । ଶାଗୁଣା ଛୁଆଙ୍କ ପାଇଁ ଖାଦ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରିବା ପାଇଁ ଯାଇଥିଲା । ଖାଦ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରି ଯାଇଥିବା ସମୟରେ ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ସାପ ଶାଗୁଣା ଛୁଆକୁ ଖାଇବା ପାଇଁ ବରଗଛ ଉପରକୁ ଯାଉଛି, ସେହି ସମୟରେ ସାନ ଭାଇ ଏହା ଦେଖିଲା ।

ଏ ଝେଲୁ ଆୟୁତି ଇଚିଶେଦେଶମାଲେଡେକା ମିଲଗାଂଆଁ ନାହିଁ ଜୀଉ ବଚାକିତି ଲେଗେ ବଚାକିମୁ । ଇଚିଦେଏଁ ନିନୁନା କାଜା ତାଇତି ଇଂଜିସି ଝେଲୁଉଁ ଆୟୁଉଁ ଝେଃଡେୟୁ । ଆରେ କାଜାଗଇଁ ଜହାରି କିଆନାଗାଂ ରାଚୁଉଁ ଜିଡେୟୁ । ରାଚୁ ଗାଣ୍ଡା ଗାଣ୍ଡା ଆଇସି ର ହରୁ ଲେଗେ ବାଡା ମାରା ତାଲେଣି ପାଦ୍ତା ଆହାଚେ । ରାବଣା ମିଲଗାଂ କୁଞ୍ଜା ବୁଡାଆ ହେଷ୍ଟା ନାଗାଂ ଆଇଁନେ ରାସା ଆତୁ । ମା ତାଦା ମାଚାକି ମା ଜୀଉ ଇଚାଡେୟୁ । ତାଜାଆଁ ଅମୁଅ ପାନାଁରିଇଁ ଇଂଜିସି ରାବଣା ମିଲଗାଁ ନାନା ବଇ ଝେଃପି ଆତୁ । ନିଜୁଂଟିନେ ଦେଝାୟୁ ମା କାଜାତାଦା ମାରତା ବଇସିକା ମାର ମାତାଦା ତାକି ମାୟା ଝୁତିସେ ତାଦାପର୍କର ଆଝା ତାଚା ହିମୁଁ ଇଂଜିସି ଇନାଁ । ମାୟା ଝୁନି ବେଲାତା ମାର ମନ ଦୁଃଖ କିସି ଗକ୍ତା ମାନା । ମାୟାତାନି ଲାହି କୁଚା ଜାକା ତିନଃପା । ନାନା ବଇ ଝେଃପି ଆତୁ ।

ଶାଗୁଣା ଛୁଆକୁ ଖାଇବା ପାଇଁ ଯାଉଛି ବୋଲି ତାର ଧନୁ, ଶର ଧରି କହିଲା, ଏ ଧନୁ, ଏ ଶର । ସତରେ ମୋର ବଡ଼ ଭାଇର ଧନୁ ଶର ହୋଇଥିଲେ ସାଗୁଣା ଛୁଆକୁ ମୋର ରକ୍ଷା କରେ ବୋଲି କହି ସାପକୁ ଶର ମାରିଲା । ସାପ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ ହୋଇ ଗୋଟିଏ ପାହାଡ଼ ଭଳି ବରଗଛ ତଳେ ପଡ଼ିଲା । ଶାଗୁଣା ଛୁଆ ସାନ ଭାଇକୁ ଦେଖି ବହୁତ ଖୁସି ହେଲେ । ଆମ ଭାଇ ରହିଥିବାରୁ ଆମ ପ୍ରାଣ ବଞ୍ଚାଇଲେ । ସେମିତି ଭାଇ କେଉଁଠି ହେଲେ ବି ପାଇବା ନାହିଁ ବୋଲି ଶାଗୁଣା ଛୁଆ କୁହା କୁହି ହେଲେ । ଆଜି ଠାରୁ ଇଏ ଆମ ବଡ଼ ଭାଇ । ଆମେ ତାଙ୍କର ଦୁଇ ଭଉଣୀ । ଆମ ଭାଇ ପାଇଁ, ମା ଆସିଲେ ସ୍ତ୍ରୀ ଆଣି ଦିଅବୋଲି କହିବା । ଆମ ମାଁ ଆସିବା ସମୟରେ ଆମେ ଦୁଃଖ କରି ବସିଥିବା । ଆମ ମାଁ ଆଣୀଥିବା ଭାତ ମାଂସ ଖାଇବାନାହିଁ ବୋଲି ଦୁଇ ଭଉଣୀ କଥାବାର୍ତ୍ତା କଲେ ।

ଆରେଏ ମନ ଦୁଃଖ କି ଗକ୍ତା ମାଂନୁ । ଇ ସମାଣିତା ତାୟା ଓ଼ାଇ ମାନେ । ଓ଼ାଇମାନି
 ବେଲୀତା ଇଚୁବୁଡ଼ା ବାଡ଼ା ମାରା ତାଲେ ଶି ମାନେୟୁ । ସମାଲେଡୁ କୁଞ୍ଜାବୁଡ଼ାଆ
 ହେଷ୍ଟାନାଗାଂ ଇଚେ ଏୟେତି ନିଗେଂ ନାନୁ ତିଂଜାଇ ଇଂଜି ଓ଼େଜା ନାଗାଂ ଗୁଇଚେ । ତା
 ମିଲାଗାଂଆ ତିନ୍ବା ହିକାଚେ । ରାବଣା ମିଲାଗାଂତ ଓ଼େନାଁ ନେଚେକା ତିନ୍ବା ଓ଼େଚିଶେ
 ତିନା ଇଂଜି ମାନୁ । ତାୟାହିନିତିନ୍ବା ତିନ୍ତ୍ର ଏରେକି ତାୟା ଇନେ ବଇ ଆନାଁ ଆଚେ
 ତିନ୍ବା ତିଂଞିଲେରୁ ଇଂଜିସି ଇଚେ ଏରେକି ରାବଣା ମିଲାଗାଂ ଇଚୁ ନିନୁଁ ମାଗେଂ
 ହେଷ୍ଟାଆ ତିମାଁ । ମା ତାଦା ମାଚାକି ମାୟୁ ମାନାୟୁ ଇଚୁ । ଏରେକି ଆନାଁ ଆଚେ ବଇ
 ଓ଼େତାୟୁ ଇଚେତାୟା । ତାୟାଆଁ ରାବଣା ମିଲାଗାଂ ଓ଼େଃତୁ ।

ଆଉ ଦୁଃଖରେ ବସିଛନ୍ତି । ସେହି ସମୟରେ ତା ମାଁ ଆସିଛି । ଆସିବା ସମୟରେ ସାନ ଭାଇ ବରଗଛ ତଳେ
 ଅଛନ୍ତି । ଶାଗୁଣା ସାନ ଭାଇକୁ ଦେଖି କହିଲା, ତୁ କିଏ ମୁଁ ମାରିବି ବୋଲି କହି ପଳାଇଲା । ସେ ତାର ଛୁଆମାନଙ୍କୁ
 ଖାଇବା ପାଇଁ ଖାଦ୍ୟ ଦେଇଗଲା । ଶାଗୁଣା ଛୁଆ କୁହା କୁହି ହୋଇଛନ୍ତି ମା ଆଣିବା ଖାଦ୍ୟକୁ ଆମେ ଆମ କଥା ନ
 ଶୁଣିବା ପାର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଖାଇବା ନାହିଁ । ଶୁଣିଲେ ଖାଇବା ବୋଲି କଥାହେଲେ । ତା ମାଁ ଦେବା ଖାଦ୍ୟ ନ ଖାଇବାରୁ ଦୁଇ
 ଭଉଣୀ କ'ଣ ହେଲା ଖାଉ ନାହିଁ ବୋଲି କହିଲା । ଶାଗୁଣା ଛୁଆ କହିଲେ, ତୁମେ ଆମକୁ ଦେଖିପାରି ନଥାନ୍ତ । ଆମ
 ଭାଇ ଥିବାରୁ ଆମେ ବଞ୍ଚିଛୁ । କଣ ହେଲା ଛୁଆ ବୋଲି କହିଲା ତା ମାଁ । ମାଁକୁ ଶାଗୁଣା ଛୁଆ କହିଲେ,

ଆୟା ମାଁ ତାଲେଣି ବେଚାମୁଁ ଏୟେଏ ମାନେ । ଆନାଁ ପାଦ୍ତା ଆମାନୁ ହେଣ୍ଡି ମାଜିଂତ । ଦେତାଦା ମାଚାକି ମାଦୀଉମାନେ । ଦେହୁରୁ ଲେଗେ ପାଦ୍ତା ଆମାନି ରାଚୁ ମାଗେଂ ତିଗେଂଲି ଖୁଇମାନଚେ । ଏରେକିଦେତାଦା ରାଚୁଉଁ ହେଣ୍ଡା ନାଗାଂ ଖେଲୁଡେଗେ ଜିତେୟୁ ଇଂଜିସି ତାୟାଆଁ ରାବଣା ମିଲଗାଂ ଖେଃତୁ । ଆୟା ମାଁ ତାଦାତାକି ର ଆଘା ତାଚାହିମୁ ଇଚୁ । ଏରେକି ତାୟା ଏଘ୍ଘତେ ନାନୁଁ ଏୟନାରି ତାଚାହିଇଁ ଇଚେ । ଏରେକି ରାବଣା ମିଲଗାଂ ଖେଃତୁ । ଏ ନାୟୁତା ର ବାୟାମାନେ ସୀତା ଯେନୁ ଏ ଦାଣିଇଁ ମା ତାଦାତାକି ତାଚାହିମୁଁ ଇଚୁ । ଏ ନାୟୁ ହାଲବଲି ରି ମାସା ଲାଗିନେ ଇଚୁ । ଏରେକି ତାୟାଇଚେ ମିୟୁ ଆନାଁ ତିଞ୍ଜିସି ମାଂନେରୁ ଇଚେ ।

ମା ଗଛତଳେ ଦେଖ କିଏ ଅଛି । କଣ ଏକାଠି ରୁଣ୍ଡ ହୋଇଛି । ଦେଖୁଛତ । ସେ ଭାଇ ଥିବାରୁ ଆମର ପ୍ରାଣ ଅଛି । ସେ ପାହାଡ ଭଳି ହୋଇଥିବା ସାପ ଆମକୁ ଖାଇବା ପାଇଁ ଆସୁଥିଲା ବୋଲି ସେ ଭାଇ ସାପକୁ ଦେଖୁ ଧନୁ, ଶରରେ ମାରିଲେ । ସାନ ଭାଇଙ୍କ କଥା ଶୁଣି ଶାଗୁଣା, ସାନ ଭାଇଙ୍କୁ ଯାହା ଦରକାର ତାହା ଦେବି ବୋଲି କହିଲା । ସେଥିପାଇଁ ଶାଗୁଣା ଛୁଆ କହିଲେ ମାଁ ଆମ ଭାଇଙ୍କ ପାଇଁ ଭାଉଜ ଆଣି ଦିଅ ବୋଲି କହିଲେ । ସେଥିପାଇଁ ତା ମାଁ କହିଲେ । ମୁଁ କେଉଁଠାରୁ ଆଣିଦେବି । ସେଥିପାଇଁ ଶାଗୁଣା ଛୁଆ କହିଲେ ସେ ଗାଁରେ ଗୋଟିଏ ବନ୍ଧ ଅଛି । ବନ୍ଧ ଭିତରେ ଗୋଟିଏ ଫୁଲ ଅଛି । ସେହି ଫୁଲରେ ଜଣେ ଝିଅ ଅଛି । ସେ ହେଉଛି ଲକ୍ଷ୍ମୀ । ତାକୁ ଆମ ଭାଇଙ୍କ ପାଇଁ ଆଣିଦିଅ । ସେ ଗାଁକୁ ଯିବାପାଇଁ ଦୁଇ ମାସ ଲାଗିବ ବୋଲି କହିଲେ । ତୁମେ ମୁଁ ଗଲେ କଣ ଖାଉଥିବ ।

ଏରେକି ମା ତାଦା ମାଚେଗେ ଆଜି ଆଏ । ମାଗେ ତାକି ତାଚା ହି ଆନେୟୁ ସମାଲେଡୁ ବୁଡା ଆର୍ପିତେ ବୁଡାତେ ମି ବଇସିକା ତାକି ଇରି ଟ୍ରକ ବେକ୍ଟାଗା° ଆହାଜା ତାକାମୁଁ ଇଚେ । ଏରେକି ତାୟା କାତା ଖେଞ୍ଜାନାଗା° ରି ଟ୍ରକ ବେକ୍ଟାଗା° ତାକି ନାସ୍କା ନାସ୍କା କଡୁ ହାରାକି ମାନିଁ ମିଲାଗା°ଆଁ ସହେକା ରି ଶହାଟାକା ଗା° ହିଆନାଗା° ରି ଟ୍ରକ ବେକ୍ଟାଗା° ତାଚାସିହିତେୟୁ । ଏୟାଟିନେ ରାବଣା ମିଲାଗା° ତାକି ତିନ୍ବା ଇଚାନାଗା° ହାଚୁ, ଇଚୁ ମିଲା ରାବଣା କାକା ତାଲୋଣି ଜାଡ୍‌ୟାନାଗା° ଅଇସି ହାଚେ । ହାଜି ହାଜି ରି ମାସା ଲାଗିତେ । ସୀତା ପେନୁ ବାୟାତା ନେଚା ନାଗା° ରେୟିତୁ । ଆରେ ବାୟା ଭିତରଥମାନି ବାୟା ପୁୟୁତା ଆନାରିଇଁ ତାଅଁ ଏୟୁ ଭିତରଥଁ ପଶାନାଗା° ତାକା ହାଚେ । ତାଚା ନାଗା° ଇଚୁ ବୁଡାଆ ହିତେ ।

ସେଥପାଇଁ ଆମ ଭାଇ ଥିଲେ ଆମକୁ କୌଣସି ଭୟନାହିଁ । ଆମପାଇଁ ଆଣିଦେବେ । ଶାଗୁଣା ସାନ ଭାଇକୁ ଡାକିଲା, ସାନ ଭାଇ ତୋର ଭଉଣୀମାନଙ୍କପାଇଁ ଗୋଟିଏ, ଦୁଇଟି ଟ୍ରକ ବେଙ୍ଗ ଆଣି ଦେକହିବାରୁ ତା ମାଁ କଥା ଶୁଣି ଗୋଟିଏ, ଦୁଇଟି ଟ୍ରକ ବେଙ୍ଗ ଆଣିବା ପାଇଁ ଗାଁ ଗାଁ ପୋଡ଼ ଚରାଉଥିବା ପିଲାଙ୍କୁ ଶହେ, ଦୁଇଶହ ଟଙ୍କା ଦେଇ ଦୁଇଟି ବେଙ୍ଗ ଆଣିଲେ । ସେଠାରୁ ଶାଗୁଣା ପିଲାଙ୍କ ପାଇଁ ଖାଦ୍ୟ ରଖିଦେଇ ଗଲେ । ସାନ ଭାଇକୁ ଶାଗୁଣା କାଖ ତଳେ ଧରିନେଲା । ଯାଉ ଯାଉ ଦୁଇମାସ ଲାଗିଲା । ଲକ୍ଷ୍ମୀଦେବୀଙ୍କ ବନ୍ଧକୁ ପହଞ୍ଚିଲେ । ସେଠି ପହଞ୍ଚି ବିଶ୍ରାମ ନେଲେ । ଫୁଲ ବନ୍ଧ ଭିତରେ, ଫୁଲରେ ଥିବା ଝିଅକୁ ପାଣିରେ ପଶି ଶାଗୁଣା ଆଣିଗଲା ।

ହିଆନାଗାଂ ଇଚେ ବୁଡ଼ାଡ଼େ ନାନୁ ହାଜି ମାଲ୍ ନିଜୁଂଟିନେ ଇଦିନି ତକ୍ତି ଆତେ । ନାନୁ ହାଇଦେଇଂଜାନାଗାଂ ସମାଲେଡୁ ପୁଣ୍ଡି ପିଃଜାନାଗାଁ ହିଚେ । ଏୟାଟିନେ ପୁଣ୍ଡି ଗିରି ହାଜାନାଗାଂ ତାକି ମାନୁଁ । ତା ତକ୍ତି ନକାହାମାନେ ପେଣ୍ଡେସି ଆ ମାନେୟୁ ତା ତକ୍ତା । ତା ତକ୍ତିତ ସୀତା ପେନୁ । ତାକି ମାନାଟି ଟେବେଗିରି ତାଡ଼ିଗାଂ ତରଗି ମାନୁ । ତିନି ଗିରି କମଲାଗାଂ ତରଗିମାନୁ । କମଲାଗାଂ, ତାଡ଼ିଗାଂ ତିଞ୍ଜି ତିଞ୍ଜି ପେଟା ପୁଲା ଆ ହାଚେ । ଏୟାଟିନେ ଏଓ୍ଵାୟୁ ରକାନା କାମୁଣିତା ତୁର୍କିନତେ । ଏବାସାତା ଏୟୁ ହିଲାଇତା ତକ୍ତିଇଁ ତୁର୍କିହାଇଁ ଇଂଜିସି ଓଃନେୟୁ । ଏରେକି ତା ତକ୍ତି ଓଃନେ ଦେଜାତାତା ହାଲ୍ମୁଁ । ନାନୁ ଇୟାଆ ମାଲ୍ ଇଚେ । ଏୟାଟିନେ ତା ତକ୍ତା ଜାତାତା ତୁର୍କି ହାଚେୟୁ । ତୁର୍କି ହାଜାନାଗାଂ ତୁନି ନଜେଲି ଏୟୁ ଦାଃତେୟୁ । ଏରେକି ତା ତକ୍ତିଇ ଏୟୁତାକି ଓଃପଲି ଲାଜା ଆତେୟୁ । ତା ତକ୍ତି ତା ତକ୍ତା କାତା ପୁଚେ । ଏୟୁ ଦଃପିମାନେ ଇଂଜିସି ଏରେକି ହୁଟା ମାଂକୁଡେମେ ହୁଟା ହିଚେ ।

ଆଣି ସାନ ଭାଇକୁ ଦେଲା । ମୁଁ ଯାଉଛି ଆଜି ଠାରୁ ଇଏ ତୁମର ସ୍ତ୍ରୀ । ମୁଁ ଯିବି ବୋଲି କହି ଶାଗୁଣା ପଲେଇଲା । ତା ପରେ ସ୍ଵାମୀ ସ୍ତ୍ରୀ ବାଟରେ ଯାଉଛନ୍ତି । ସ୍ତ୍ରୀ ଆଗ ହୋଇଛି ସ୍ଵାମୀ ପଛରେ ହୋଇଛନ୍ତି । ତା ସ୍ତ୍ରୀ ତ ଲକ୍ଷ୍ମୀ । ଚାଲୁଥିବା ସମୟରେ ବାମ ପାଖରେ କଦଳୀ ପଡୁଛି । ଡାହାଣ ପାଖରେ କମଳା ପଡୁଛି । କମଳା, କଦଳୀ ଖାଇ ଖାଇ ପେଟ ଫୁଲିଗଲା । ତା ପରେ ତାକୁ ବଡ଼ ଜଙ୍ଗଲରେ ଝାଡ଼ା ହେଲା । ସେହି ଜାଗାରେ ପାଣି ନାହିଁ । ତା ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ଝାଡ଼ା ଯିବି ବୋଲି କହିଲା । ସେଥିପାଇଁ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ କହିବ ଝାଡ଼ା ଯାଅ । ଶୌଚ ପାଇଁ ପାଣି ଖୋଜିଲା । ସ୍ତ୍ରୀ କୁ ପାଣି ପାଇଁ କହିବାକୁ ଲାଜକଲା । ସ୍ତ୍ରୀ ସ୍ଵାମୀଙ୍କ ବିଷୟ ଜାଣିଲା । ପାଣି ଖୋଜୁଛନ୍ତି ବୋଲି । ତେଣୁ ଆଜୁଠି ଦେଖେଇ କହିଲା ସେଠି ପାଣି ଅଛି ।

ଏଦିତ ସାତା ପେନୁ । ଏୟେକା ହୁଟିଶେ ଏଏକା ଏୟୁଲି ର ଜାତା ଓହନୁ । ରକାନା ଓ଼ାକି ହୁଟା ହିତେ ଏରେକି ର ବାୟା ଥାତେ । ଏ ବାୟାତା ହାଜାନାଗାଂ ତୁନି ନୁଡେୟୁ । ତୁନି ନର୍ଜାନାଗାଂ ଏୟୁ ଉଇଁ ଇନି ବେଲାତା ଏୟୁ ହିଲାଉ ଏୟୁ ଏୟେଏ ହାତୁ ଇଚେୟୁ । ତା ଡକ୍ରିଇଁ ବେଚିତେୟୁ ନାଁ ଡକ୍ରି ହୁଟା ମାଚାକି ବାୟା ଥା ମାଚେ । କାୟୁ ଓ଼େଃଡ଼ତାକି ଏୟୁ ହିଲଦେ । ଗିରି ତାକି ତାକି ହାଜିମାନୁ । ତା ନାୟୁ ନେକା ହାନି ଗୁୟେଏ ତା ଡକ୍ରି ଇଚେ ଏ ଡକ୍ରି ନିନୁସେ ନାଗେଂ ଇଜଥ ଆଇ ମାଜାଂୟି ଆରେ ମି ତାଦାରୁ ମାନଁ ଆନେରୁ ଗେଏ । ଆରେଏ ମାୟା ସିକା ଜାକା ମାନଁ ଆନକେଏ ।

ସେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ, ଯୁଆତେ ଆଙ୍ଗୁଠି ଦେଖେଇବେ ସିଆତେ ପାଣି ବାହରିବ (ଝରଣା ଫୁଟିବ) । ଗୋଟିଏ ବଣରେ ଆଙ୍ଗୁଠି ଦେଖେଇବାରୁ ସେଠି ଗୋଟିଏ ବନ୍ଧ ହେଲା । ସେହି ବନ୍ଧକୁ ଯାଇ ଶୌଚ ହେଲା । ଶୌଚ ହୋଇ ପାଣି ପିଇବି ବୋଲି ଖୋଜିଲା ବେଳେ ପାଣି ନାହିଁ । କୁଆଡେ ଗଲା ବୋଲି କହିଲା । ତା ସ୍ତ୍ରୀକୁ ଦେଖିଲା । ମୋ ସ୍ତ୍ରୀ ଆଙ୍ଗୁଠି ଦେଖେଇବାରୁ ଯେମିତିକୁ ସେମିତି ହେଲା । ଚାଲି ଚାଲି ଯାଉଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ଗାଁ ନିକଟରେ ସ୍ତ୍ରୀ କହିଲା ତୁ ସିନା ମୋତେ ତୁମ୍ଭ ଘରକୁ ନେଉଛୁ । ଆଉ ତୁମ୍ଭ ଭାଇମାନେ ମୋତେ ପସନ୍ଦ କରିବେ ନାହିଁ । ଭାଇଜମାନେ ମଧ୍ୟ ପସନ୍ଦ କରିବେ ନାହିଁ ।

ନାନୁ ଇୟା ମାଢ଼ି ପଚାରି କିଆନାଗାଂ ନାଗେଂ ତାକା ବାମ୍ବୁ । ଆରେ ମାୟାସିକା ଜାକେ ତାକା ବାପୁ । ନୁଁ ଇୟାଆଁ ମାଢ଼ି ଇଚେ । ତା ଡକ୍ରି ଏରେକି ତା ଏକ୍ରା ନାୟୁ ପିଃଜା ନାଗାଂ ହାଚେୟୁ । ଏୟାଚିନେ ତା ଡକ୍ରି ମାନି ବାସା ର କର୍କଟି ବୁଢ଼ୀ ମାଚେ । ଏ ବୁଢ଼ୀ ଇ ସୀତା ପେନୁ ତ ଆହିନେ ନେହାରି ଇଂଜି ହେଣ୍ଡା ନାଗାଂ ସୀତା ପେନୁଉଁ ଇଚେ ବଇ ହେନା ନିନୁତ ଇଗୟା, ହେୟା ରତା ମାଂଜି ଏରେକି ଏଚେ ନେହାତି ଆମାଂଜି । ହେନା ତେଣ୍ଡେକାନି ଅଚେ ହେଇଁ । ନାନୁଁ ନିୟା ଲେଗେ ହେଣ୍ଡେଲି ଆଇ ଗେଏ ଇଚାକି ର ସୀତା ପେନୁ ତ ସତ ଇଚିସେ ସତ ଆରେଏ ତା ଗୟା ହେୟା ନାଗ୍ଗା ଆ ନାଗାଂ କର୍କଟ ବୁଢ଼ୀଇଁ ହିଚେ ।

ମୁଁ ଏଠିଥିବି ପଚାରି ଆସି ମୋତେ ନେଇ ଆସ ବୋଲି କହିଲା । ଆଉ ବଡ଼'ଜା ମାନେ ମଧ୍ୟ ଆଣି ଆସନ୍ତୁ ମୁଁ ଏଠିଥିବି ବୋଲି କହିଲା । ତା ସ୍ତ୍ରୀ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀମା ଗାଁ ନିକଟରେ ଛାଡ଼ିକି ତାଙ୍କ ଘରକୁ ଗଲା । ତା ପରେ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ରହିଥିବା ସ୍ଥାନରେ କର୍କଟ ବୁଢ଼ୀ ଥିଲା । ସେ ବୁଢ଼ୀ, ଏ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଦେବୀତ ବହୁତ ସୁନ୍ଦର ଦେଖି ଲକ୍ଷ୍ମୀକୁ କହିଲା । ଭଉଣୀ ଏ ଭଉଣୀ ତୁ ଏହି ଲୁଗା ପଟା ପିନ୍ଧିଛୁ ସେଥିପାଇଁ କେତେ ସୁନ୍ଦର ଦିଶୁଛୁ । ଦେଖିଲା, ଚିକେ ତୋର ଲୁଗା ପିନ୍ଧିବି । ମୁଁ ତୁମରି ପରି ଦେଖାଯିବି କି ନାହିଁ କହିବାରୁ, ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀତ ସତ କହିଲେ ସତ ଭାବିଲା । ତା ପରେ ନିଜର ଲୁଗା କର୍କଟ ବୁଢ଼ୀକୁ ଦେଲା ।

ଏ କର୍କଟ ବୁଢ଼ୀ ସୀତା ପେନ୍ଥୁଢ଼ି ଲାତା ବିଦା କି ଇରଜା ନାଗାଂ ପ୍ରେସିତେ । ଏ ସୀତା ପେନ୍ଥୁ ଡିଂ ଡିଂ ଆରେ ତା ବାନ୍ଧାତା ଗୁଲତେ । ଇ ଇରୁ ବୁଢ଼ାତା ତାଦାରୁଉଲ ତା ଆଘ୍ୱସିକା ଅର୍ପାନାଗାଂ ତାଟିସି ଖାତୁ ଆରେ ଇଜଅଁ ଅଏସି ହାରୁ । ଇଜଅ ଅଅନାଗାଂ ରି ଦିନା ପେଣ୍ଡେସି ପୁରୁୟେ ଏଦି ଇ ନାୟୁନି କର୍କଟ ବୁଢ଼ୀ ଇଂଜା ନାଗାଂ ତା ବୁଢ଼ାଆ ଆହିନେ ହଣ୍ଡି କିତୁ । ନିଗେଂ ଆରେ ଆୟଅ ନେହି ତକ୍ତି ମେତା ହାଇ ହିଲାତେ । ଇନାୟୁନି କର୍କଟ ବୁଢ଼ୀ ଦେଏ ମାଚେ ଇଂଜିସି ଆହିନେ ଅଣ୍ଡି କିତୁ । ଏୟାଟିନେ ଇ କୁଞ୍ଜା ବୁଢ଼ା ଇଚେୟୁ ଆପ୍ରେ ଆବା ଇଦିତ ନା ତକ୍ତି ନାନ୍ତୁ ତାକାତାକି ବାତେଏଁ ନା କାତା ବେଞ୍ଜି ମାନ୍ୟା । ମୟୁ ରିଆ ମାୟୁ ମାଜ ତେଡି ଗୁଞ୍ଜାରି ବାତା କେଜ୍ଜଲି ମାଡିଗାଂ ତାକ ହାନାୟୁ ଇଚେୟୁ ।

କର୍କଟ ବୁଢ଼ୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀକୁ ଲାତ, ବିଧା, ଗୋଇଠା ମାରି ତଡିଦେଲା । ସେହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଦେବୀ କାନ୍ଦି କାନ୍ଦି ବନ୍ଧକୁ ଗଲା । ଏ ସାନ ଭାଇ ତାଙ୍କ ଭାଇନାମାନଙ୍କୁ, ଭାଉଜମାନଙ୍କୁ ତାକି କର୍କଟ ବୁଢ଼ୀକୁ ନେଇ ଗଲା । ଆଉ ଘରକୁ ନେଇଗଲେ । ଘରକୁ ନେଇ ଦୁଇଦିନ ପରେ ଜାଣିଲେ ଯେ, ସେ ଏହି ଗାଁର କର୍କଟ ବୁଢ଼ୀ ବୋଲି କହି ସାନ ଭାଇକୁ ଗାଳିଦେଲେ । ତୁମକୁ କୁଆଡେ ହେଲେ କନ୍ୟା ମିଳୁ ନ ଥିଲା କି ଏଗାଁର କର୍କଟ ବୁଢ଼ୀ ହିଁ ଥିଲାକି ବୋଲି ଗାଳିକଲେ । ସାନ ଭାଇ କହିଲା । ହଉ ଏ ତ ମୋ ସ୍ତ୍ରୀ ମୁଁ ତାକୁ ଆଣିବାରୁ ଆସିଲା ମୋ କଥା ଶୁଣି ସେ ରହୁ । ଆମେ ଦୁହେଁ ବାଡ ଭିଡିବାପାଇଁ ବାଉଁଶ ଆଣି ଯିବୁ ବୋଲି କହିଲା ।

ଆରେ ପୁଣି ମାତିଗାଁ ବେଟା ହାରୁ । ଦଶ ଜାମା ଆହାନି ମାତିଗାଁ ତା ଡକ୍ରିତାକି ଗାଃପା
 ଲତେୟୁ । ତାହାୟୁ ର ପେଣ୍ଡା ମାତି ତାତେୟୁ ଆରେ ତାଗେଁ ଦଶ ଜାଣା ଡେକିନି ମାତି
 ଜୁଟି କେତେୟୁ । ଆରେ ପୁଣି ମାତି ତାତିଶେ ଝାତୁ । ଏୟାଟିନେ ତା ଡକ୍ରି ତାପିମାନେ
 ମାତିଗ ପେଣ୍ଡା ତା ଡକ୍ରି ପେଣ୍ଡେସି ହାଜାନାଗାଁ ମାତିଟିପୁ ହାଜାନାଗାଁ ରେଜା ତୁଁତେୟୁ ।
 ଏରେକି କର୍କଟି ବୁଢ଼ୀ ତରଗା ହାଚେ ଏୟାଟିନେ ଏ କର୍କଟ ବୁଢ଼ୀଇଁ ମାତିଗାଁ ପେଣ୍ଡା
 ମେଦାତା ନିଗେଲି ମୁଅଁ ତୁଦେ । କର୍କଟି ବୁଢ଼ୀ ହାୟାହାଚେ । ଏୟାଟିନେ ଆୟା ଗୁହିତେ ।
 ରୟୁନେ ମାତିଗାଁ ଆହାଜାନାଗାଁ ଗୁଲତେୟୁ । ତା ତାଦାରୁଇଁ ଝେଷ୍ଟେୟୁ ନା ଡକ୍ରି ତାନାୟୁ
 ଗୁଲତେ ଲଜିସି ଝେଷ୍ଟେୟୁ । ଆରେ ତା ସାତା ପେନ୍ଦୁ ତାକାଅଁ ହାଚେୟୁ ।

ଆଉ ସ୍ତ୍ରୀ, ପୁରୁଷ ବାଉଁଶ ପାଇଁ ଗଲେ । ଦଶଜଣ ଧରିବା ବାଉଁଶ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବାନ୍ଧିଦେଲା । ନିଜ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ
 ବିତା ଆଣିଲା । ତାକୁ ଦଶ ଜଣ ବୋହିବା ବାଉଁଶ ସେ ବୁହାଇଲା । ଆଉ ଦୁହେଁ ବାଉଁଶ ଆଣି ଆସିଲେ । ତା ପରେ ସ୍ତ୍ରୀ
 ଆଶୁଥିବା ବାଉଁଶ ବିତା ତାର ସ୍ତ୍ରୀମା ପଛରେ ଯାଇ, ଗାଣିଦେଲା । ସେ ପଡ଼ିଗଲା । ତା ପରେ କର୍କଟ ବୁଢ଼ୀକୁ ବାଉଁଶ
 ଲଦିହେଲା । ସେ ଉଠିପାରିଲା ନାହିଁ । କର୍କଟ ବୁଢ଼ୀ ମରିଗଲା । ଜଣେ ଏକା ବାଉଁଶ ନେଇ ଘରକୁ ଫେରିଲା । ତାଙ୍କ
 ଭାଇ ଭାଉଜଙ୍କୁ କହିଲା ମୋ ସ୍ତ୍ରୀ ତାଙ୍କ ଗାଁକୁ ପଳାଇଲା । ଆଉ ଲକ୍ଷ୍ମୀଦେବୀଙ୍କୁ ଆଣିବା ପାଇଁ ଗଲା ।

ଆନାତାକି ଗୁଞ୍ଜି ଇଞ୍ଜିସି ତା ଡକ୍ରି ଖେଃତେ ନାଗେ ନିନ୍ନୁ ନାୟୁଗୁୟେଏଁ ପିଃଜାନାଗାଂ ହାଟି । ଏ ବେଲାତା ମିନାୟୁକି କର୍କଟି ବୁଢ଼ାଇଁ ନାଗେଂ ଗୟା ହେୟା ଆଚାନାଗାଂ ଲାତାବିଦା କିସି ଇରଜିସି ପ୍ରେଃଆତେ ଏରେକି ଗୁହାତେଏଁ । ତା ଡକ୍ରି ଇଚେୟୁ ଯାମୁଁନା ହାନା ଇଚେୟୁ ଏରେକି ତା ଡକ୍ରି ଇଚେ ନିମୁ ମିଜଅ ହଜାନାଗାଂ ନା ଦାରୁ ହାଃଜିସି ମାଟି ତୁନାତା ତାକାମୁଁ ଏୟାଆ ପାସା ମିନିଟି ତାକି ର ଦେବା ବେଚାମୁଁ । ନାନୁ ଏୟାଆ ବାୟା ପୁୟୁ ଆ ନାଗାଂ ଓ଼ାଇଁ ବାୟା ପୁୟୁ ହେଟିଗେ ତାକଲି ବନ୍ଧ୍ କିମୁଁ ନାନୁମିଜଅଁ ଓ଼ାତୁଇଁ ଦେ । ଇଚୁ ବୁଡ଼ା ଓ଼ାଣି ବାତେ ଏୟାଟିନେ ନାୟୁନି ଲକୁ ହାବେଏ ହାକି କାକୁଲୁକାଟି ଲୋକୁ ଜାକା ପଟାତାକି ଆରନା ମେତା ଆତେ । ଏହିଇଁ ଆଇସି ନାୟୁ ନେହିଂ ତେବା ଆତେ ।

କଣ ପାଇଁ ପଲେଇ ଆସିଲୁ ବୋଲି ତାଙ୍କୁ ସ୍ତ୍ରୀକୁ କହିଲା । ମୋତେ, ତୁମେ ଗାଁ ପାଖରେ ଛାଡ଼ିଗଲ । ସେତେବେଳେ ତୁମ ଗାଁର କର୍କଟ ବୁଢ଼ା ମୋର ଲୁଗାପଟା ନେଇ ଲାତ, ବିଧାମାରି ଖୋବିଲା । ତେଣୁ ପଲେଇ ଆସିଲି । ତା ସ୍ତ୍ରୀ କହିଲା ତୁମେ ତୁମ ଘରକୁ ଯାଇ ମୋ ନାମ ଧରି ବାଉଁଶ ନଳାରେ ପୂଜାକର । ସେଠି ପାଞ୍ଚ ମିନିଟକୁ ପାଞ୍ଚମିନିଟରେ ଥରେ ଦେଖ ମୁଁ ସେତେବେଳେ ବନ୍ଧର ଫୁଲ ନେଇ ଆସିବି । ବନ୍ଧ ଫୁଲ ଦେଖିଲେ ପୂଜା ବନ୍ଦ କର । ମୁଁ ତୁମ ଘରକୁ ଆସିବି । ସାନ ଭାଇଙ୍କୁ ସ୍ତ୍ରୀ ଆସିଲା । ତା ପରେ ଗାଁର ଲୋକ ସବୁ ସୁଖ, ଦୁଃଖ, ଦରିଦ୍ର ଲୋକଙ୍କୁ ଅର୍ଥ୍ୟ ମିଳିଲା । ସେମିତି ହୋଇ ଗାଁ ଭଲରେ ରହିଲା ।

ଏବେଦିନ ହାଟି ପେଣ୍ଠେସି ହାବେତାକି କୁଞ୍ଜା କୁଞ୍ଜା ପାଶାଜାଣା ଆଘ୍ଵାସିକା ଇଜ ହୁରପିତୁ । ଏୟାଟିନେ ଏବଦି ହାବେ ଦିନା ଲାଏସି କିୟୁ ଗ୍ଢେପାତା ଇଜ ହେମିସି ଟାଣା ହୁଲୁତୁ ହିଜିସି ଲାଏସିନେ ହାବେ କାମା ହାଦିକି ଖେତେ । ଏ କାମା ଜାକା ତା ଆଘ୍ଵାସିକା ଅକାରି ଆତୁ । ଆରେଏଁ ଦିନେକା ଇଦା ମାତ୍ରାଗା ତାଚାହିତୁ । ଆରେ ତିସୁ । ଏୟାଟିନେ ଇଦା ମାତ୍ରାଗା ତିଞ୍ଜାନାଗା ଇଦାକିଆ ତୁଃତେ । ଇଦାକିତି ପେଣ୍ଠେସି ସୀତା ପେନୁ ପାଜାଗା ହୁଜ୍ଜାନାଗା ତା ଆଘ୍ଵାସିକା ନାୟୁନି ବାରିକା ତମେଏୟୁ ହିୟା ତୁଃତୁ ।

କିଛି ଦିନ ଗଲା ପରେ ସବୁଠାରୁ ସାନ ଭାଇର ସ୍ତ୍ରୀକୁ ପାଞ୍ଚଜଣ ଭାଉଜମାନେ ଘର ଚଳେଇବା ପାଇଁ ଦାୟାତ୍ଵ ଦେଲେ । ସେଠାରୁ ସେ ସବୁ ଦିନ ସକାଳେ କୁକୁଡ଼ା ଡକା ସମୟରେ ଘର ସଫାସୁତୁରା, ଚୁଲିମୁଣ୍ଡ ସଫାସୁତୁରା କରି ସମସ୍ତ କାମ ଶେଷ କରୁଥିଲା । ଏ କାମ ଦେଖି ତାଙ୍କ ଭାଉଜମାନେ ହିଂସା କଲେ । ଆଉ ଦିନେ ନିଦବଟିକା ଆଣି ଖୁଆଇ ଦେଲେ । ସେହି ବଟିକା ଖାଇ ନିଦରେ ଶୋଇପଡ଼ିଲା । ଶୋଇଲା ପରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀଦେବୀଙ୍କ ଚୁଡ଼ି ବାହାର କରିକି ତାଙ୍କ ଭାଉଜମାନେ ଗାଁର ବାରିକକୁ ଦେଲେ ।

ଆରେଏ ତା ଡକ୍ରାଆଁ ଝେଃତୁ ନିଡକ୍ରି ବାରିକା । ତୟେୟୁ ତେଗେ ନିଲାକି ମାନେ । କି ମାନାକି ସେଏଁ ବାରିକା ତୟେଏୟୁ ତା ପାଜାଗାଂ ହିୟାମାନେ ଇଂଜିସି ତା ଡକ୍ରାଆଁ ଝେଃତୁ । ଏରେକି ତା ଡକ୍ରା ସୀତା ପେନୁତା ବାୟାତା ହାଲାଆରା ର ଜାତାତା କାଜା ଇଜଅଁ କିଆଁ ନାଗ ତେବା ଆତେ । ସୀତା ପେନୁ ଗୁଇତି ପେଷ୍ଟେସି ତା କାଜା ହୁସ୍ତେୟୁ ଆରେ ତା ଜାଘାଡ଼ିଇଁ ଆରେ ତା ଡକ୍ରାଆ ଇଂଜା ଗୁଇତେ ଯେ ଇ ତିନି ଜାଣା ହାବେ ବେଲା ପେଟା ପାଞ୍ଜା ମାନପୁ ଆରେ ଇ ପାଶା ଜାଣା ହୁସ୍ତେଗଂ ପାଶାଜାଣା ଜାଘାଡ଼ି ସିକା ହାକିତା ହାପୁ । ଇଂଜାନାଗାଂ ତା ଡକ୍ରା ଇଜଅଁ ପିଃଜା ଗୁଇତେ । ସୀତା ପେନୁ ତା ଡକ୍ରା ଇଜ ପିଃଜା ଗୁଇତି ପେଷ୍ଟେସି ଏନାୟୁନି ଲୋକୁ ହାବେ ଜାଣା ସିଗି ଏନିସି ହାକିଟି ହାଇ ଝେଃତୁ ଆରେଏଁ ଏସିଲାନେ ହାତୁ ।

ଆଉ ତା ସ୍ୱାମୀକୁ କହିଲେ ତୁମ ସ୍ତ୍ରୀ ବାରିକ ତମ ସହିତ ମିଶୁଥିବାରୁ ସିନା ତାକୁ ରୁଡ଼ି ଦେଇଛି । ତା ରୁଡ଼ି ଦେଇଛି ବୋଲି କହି ତା ସ୍ୱାମୀକୁ କହିଲା । ତେଣୁ ତାର ସ୍ୱାମୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀକୁ ଗଣ୍ଡଗୋଳ କରିକି ତଡ଼ି ଦେଲା । ସେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ତାଙ୍କ ବନ୍ଧକୁ ନ ଯାଇ ଗୋଟିଏ ଜଙ୍ଗଲରେ ବଡ଼ଘର କରି ରହିଲା । ଲକ୍ଷ୍ମୀଦେବୀ ପଲେଇଲା ପୂର୍ବରୁ ତାର ଦେହଶୁରକୁ ଆଉ ବଡ଼ଜା'କୁ ତା ସ୍ୱାମୀକୁ କହି ଗଲାଯେ, ଏହି ତିନିଜଣଙ୍କୁ ପେଟ ପାଇଁ ଅର୍ଣ୍ଣ ମିଳୁଥାଉ । ଆଉ ପାଞ୍ଚଜଣ ଦେହଶୁର, ପାଞ୍ଚଜଣ ବଡ଼ଯା'ମାନେ ସବୁବେଳେ ଭୋକରେ ରହନ୍ତୁ ବୋଲି କହି ତା ସ୍ୱାମୀ ଘର ଛାଡ଼ି ପଲେଇଲା । ଲକ୍ଷ୍ମୀଦେବୀ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀଘର ଛାଡ଼ିଲା ପରେ ସେ ଗାଁର ଲୋକ ସମସ୍ତେ ପୂର୍ବରେ ଯେମିତି ଦରିଦ୍ର ହୋଇ ରହୁଥିଲେ ସେମିତି ହିଁ ଦରିଦ୍ର ହୋଇ ରହିଲେ ।

ନାୟୁନି ହାବେ ଲୋକୁ ଇଚ୍ଛୁୟେ ସୀତା ପେନୁ ଗୁଲତେ ଏରେକି ମାର ହାବେ ଲୋକୁ ହାକିଟି ହାଇ ମାନାରି ଇଞ୍ଜିସି ବେରେଣି କିତୁ । ଇ ପାସା ଜାଣା ତାଇଗାଂ ଝେରକା ପାର୍ତିଶି କୁଲି କିସି ମାଞ୍ଜିଗଂ କତା ତିଞ୍ଜି ମାଚେରୁ । ଝେରକା ପ୍ରାତି ପ୍ରାତି ଇ ସାତ ଜାଣା ତାଇଗାଂ ହାଜି ମାନେରୁ । ସମାଣୀ ଏ ସୀତା ପେନୁ ଇଞ୍ଜା ଗୁଲତି କାତା ହାବେ ଜାଣା ଥାଁ ପାଚେରେକି ଏଞ୍ଜାରୁ ହାବେ ଜାଣା ଝେରକା ପାର୍ତିଶି ତିଞ୍ଜିମାଚେରୁ । ଏ ସୀତା ପେନୁ ର କିରା ପଟା ପଶିକି ମାଚେ । ଏ କିରା ପଟାଆଁ ସୀତା ପେନୁର କେକର୍ଣ୍ଣି ଝେଃପି ମାଚେ । ଏ କେକର୍ଣ୍ଣି ଥାଇ ମାନେ ସାତଜାଣା ତାଇଗାଂ କାତା ।

ଗାଁର ସମସ୍ତେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ପଲେଇବାରୁ ଆମେ ସମସ୍ତେ ଦରିଦ୍ର ହୋଇ ରହୁଛୁ ବୋଲି ଆଲୋଚନା କରୁଛନ୍ତି । ଏହି ସାତ ଜଣ ଭାଇ କାଠ ବିକ୍ରିକରି, କୁଲି କାମ କରି ଚାଉଳ କିଣି ଖାଉଥିଲେ । କାଠ ବିକି ବିକି ସାତ ଭାଇ ଗାଁ ବୁଲି ବୁଲି ଯାଉଛନ୍ତି । ଲକ୍ଷ୍ମୀ କହିଥିବା କଥା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଅଭିଶାପ ପଡ଼ିଲା । ସେଥିପାଇଁ ସେମାନେ କାଠ ବିକ୍ରିକରି ଚଳୁଛନ୍ତି । ଲକ୍ଷ୍ମୀଦେବୀ ଗୋଟିଏ ଶୁଆ ପୋଶୁଥିଲା । ସେହି ଶୁଆ ଚଢ଼େଇକୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଗୋଟିଏ ଗପ କହୁଥିଲା । ସେ ଗପ ହେଉଛି ସାତଜଣ ଭାଇଙ୍କ ବିଷୟ ।

ଏ କ୍ଳେକଣ୍ଡି ଷ୍ଟେଫି ବେଲାତା ସମାଣି ସାତ ଜାଣା ତାଇଗାଂ ସୀତା ପେନୁ ତେବା ଆଇମାନି ବାସାତା ନେକା ହତେରୁ । ନେକା ହାନି ବେଲାତା ତା ଡକ୍ତାକାତା କିର ଓଜେଲି ହାଜାମାତେ । ତା ଡକ୍ତା ଇଦିନେଁ ନା ଡକ୍ତା ଇଂଜି କାୟୁ ଆଃତେୟୁ । ଏରେକି ତା ଡକ୍ତାକା ଇଓାଇନେ ନା ଡକ୍ତା ଇଂଜାନାଗାଂ ପପକା ପପକି ଆତୁ । ସୀତା ପେନୁ ଇଜ ସାତ ଜାଣା ତାଇଗାଂ ର ବାସାତା ତେବା ଆତେରୁ । କାଜ । ତାଇ କାଜା ଆଓ୍ଵା ଇଜ ସାଲିକିତୁ । ଇ ସ ଜଣ ତାଇଗାଂ ଜାଣା ଆଓ୍ଵାସିକା କତିହାରା କିସି ଜାଣୁ ଜାହାଲା ମେତାତୁଃଜିସି ତେବା ଆତୁ । ହାବେ ଜାଣା ନେଃଇକି ତେବା ଆତୁ ।

ସେହି ଗପ କହିବା ସମୟରେ ସାତ ଭାଇ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ରହୁଥିବା ଜାଗାକୁ ପହଞ୍ଚିଲେ । ପହଞ୍ଚିବା ସମୟରେ ତା ସ୍ଵାମୀଙ୍କ କଥା ଶୁଣିବାକୁ କହିଲେ । ତା ସ୍ଵାମୀ ଇଏ ହିଁ ମୋ ସ୍ତ୍ରୀ ବୋଲି ହାତ ଧରିଲା । ସେଥିପାଇଁ ତା ସ୍ତ୍ରୀ ଇଏ ମୋ ସ୍ଵାମୀ ବୋଲି କୁଣ୍ଠାଇ ପକାଇଲେ । ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କ ଘରେ ସାତ ଭାଇ ଏକାଠି ହୋଇ ରହିଲେ । ବଡ଼ ଭାଇ, ବଡ଼ ଭାଇଜ ଘର ଚଳେଇଲେ । ଛଅଜଣ ଭାଇମାନେ ଗାଈ ଚରେଇ ଗଲେ । ଛଅ ଜଣ ଭାଇଜ ଗାଈ ଗୁହାଳ ସଫା ସୁତୁରା କରି ରହିଲେ । ସମସ୍ତେ ଏକାଠି ହୋଇ ଭଲରେ ରହିଲେ ।

କୁଞ୍ଜକୁ ଗତା (କୁଞ୍ଜକୁ ଘୋଡ଼ା)

ଉ ଦେଶତା ପାଶା ଜାଣ ତାଇଗାଂ ମାତେରୁ । ପାଶାଜାଣା ତାଇଗାଂ ଭିତ୍ତରଥ ସାରି ଜାଣା ତାଇଗାଂ ଆହିନେଂ ନେହାରୁ । ହାବେତାକି ଉଣାତାଇ ମୁଚିତ୍ତେବେ କାଣୟୁ ଆହିନେ ହଗାୟୁ । ଏ ପାଶା ଜାଣା ତାଗାଂ ପାଶାଗଟା ଗତ୍ତାଂମାନୁ । ଅୟଥ ହାଚିଶି ଜାକାଲା ସାରିଜାଣା ତାଇଗାଂଆ ମୁଚିତ୍ତେବେ କାଣୟୁ ଅଏରୁ । ଖୁଆଁ ବୁଡ଼ା ଇଜ କାଚା ମାନମୁ ଇଞ୍ଜା ଗୁଇନେରୁ । ଏଘାୟୁ ଆହିନେ ଦୁଃଖ କିନେୟୁ ଆନାଁ ତାକି ମା ତାଦାରୁ ନାଗେଁ ଅୟା ଜାକାଲା ତାରତେଗେ ଅଏରୁ ଇଞ୍ଜିସି ଦୁଃଖ କିନେୟୁ । ଏ ଦେଶତା ର ରାଜା ମାନେୟୁ । ଏଘାୟୁଇଁ ର ମାର୍ଗା ମାନେ । ନିନା ଖାନେ ଯେ ରାଜା ମାଗା ହେଡ଼ି ଆନାରି । ରାଜା ମାଗାଇଁ ତକ୍ତା ହାନି ଖେଗ ଖେତେ ଏରେକି ତାବାଆଁ ମାଗା ଖେଃତେ ଆବାତେ ନାନୁତ ଆଚା ମିଲାତାନୁ । ନାନୁ ମିଞ୍ଜା ଏଚରଦିନା ମାଇଁ ନାଗେଂର ତକ୍ତା ଦାହାଜା ହିଆମୁଁ ।

ଗୋଟିଏ ଦେଶରେ ପାଞ୍ଚଭାଇ ଥିଲେ । ପାଞ୍ଚଭାଇ ଭିତରୁ ଚାରି ଭାଇ ବହୁତ ସୁନ୍ଦର ଥିଲେ । ସାନ ଭାଇ ସିଙ୍ଗାଣି ନକା ଓ ଦେଖିବା ପାଇଁ ମୁଁ ଅସୁନ୍ଦର ଥିଲି । ପାଞ୍ଚଭାଇଙ୍କର ପାଞ୍ଚଟି ଘୋଡ଼ା ଥିଲା । ଯୁଆତେ ଗଲେ ମଧ୍ୟ ସିଙ୍ଗାଣିନାକା ପିଲାକୁ ନିଅନ୍ତି ନାହିଁ । ଘର ଜଗିବାପାଇଁ ଛାଡ଼ି ଯା'ନ୍ତି । ବହୁତ ମନ ଦୁଃଖ କରି ରହୁଥାଏ । କ'ଣ ପାଇଁ ବଡ଼ ଭାଇମାନେ ଯୁଆତେ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ନେଉ ନାହାନ୍ତି ବୋଲି ଦୁଃଖ କରୁଥାଏ । ସେ ଦେଶରେ ଜଣେ ରାଜା ଥିଲେ । ସେ ରାଜାଙ୍କର ଜଣେ କନ୍ୟା ଥିଲେ । ରାଜାଙ୍କ ଝିଅ ବିବାହର ସମୟ ଆସିଲା । ରାଜା ଝିଅକୁ ବିବାହ ସମୟ ହେବାରୁ ତା ବାପାକୁ ଝିଅ କହିଲା । ହେ ବାପା । ମୁଁ ତ ଝିଅପିଲା, ମୁଁ ତୁମ ଘରେ କେତେ ଦିନ ରହିବି । ମୋ ପାଇଁ ବିବାହ ଘର ଠିକ୍ କରି ଦିଅନ୍ତୁ ।

ଏନିସିଗି ଏଞ୍ଜାୟୁ ହାବେ ଜାଗା ରାଜାଗାଂତା ରାହୁ କାଟାୟୁ ଆହିନେ ନେହ୍ନୁଇଁ ଦାହାଜାହିଆମ୍ବୁଁ ତା ମାର୍ଗା କାତା ଝେଜାଂ ନାଗାଂ ତାବା ଡକ୍ତା ଦାଏପି ରେତେୟୁ । ଅୟ ଜାକାଲା ରାହୁ କାଟି ରାଜା ମିଲାଆଁ ପାନାଅଁତେୟୁ । ଆରେଏଁ ମନ ଦୁଃଖ କିଆନା କାପାତା କାୟୁ ହିଆନାଗାଂ ଗକ୍ତେୟୁ । ରାଜା କାପତା କାୟୁ ହିଆ ଗକ୍ତା ମାନାରା ହେଟେ ଆରେ ପଚାରି କିତେ । ଆବା ଆମତାକି ମନ ଦୁଃଖ କିଇସି ଗକ୍ତା ମାଜିଂ ଇତେ । ଏରେକି ତାବା ଝେଝେତେୟୁ ଆୟାଲେ ନିଗେଂ ତାକି ମାନୁ ଏଚେକା ରାଜା ମିଲାଆଁ ଦାହାଣି ରେତେଏଁ ଅୟ ଜାକାଲା ନିଦା ସାମାଣି ନାୟୁଇଁ ପାନାଆଁ ତେନୁ ଇଚେୟୁ । ଏରେକି ତା ମାଗା ଝେଝେତେ ଆବା ରାଜା ମିଲା ଆପାୟୁ ତମୟୁ, କୁଏୟୁ, ହାଡି, ରେଲି ଆତାୟୁ ନା କର୍ମତା ଏନିତାୟ ମାଚିସେ ଏ ଆୟୁ ନା ଡକ୍ତା ଇଂଜିସି ଝେଝେତେ ।

ଯେମିତିକି ସିଏ ସମସ୍ତ ରାଜାଙ୍କ ଠାରୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଓ ଦେଖିବା ପାଇଁ ସୁନ୍ଦର ହୋଇଥିବ । ସେମିତି ଜ୍ଞାଇଁ ଖୋଜିଦିଅ ବୋଲି କହିଲା । ଝିଅର କଥାଶୁଣି ତାଙ୍କ ବାପା ବର ଖୋଜିଲେ । କୁଆଡେ ମଧ୍ୟ ସୁନ୍ଦର ଓ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ରାଜାଙ୍କୁ ଭେଟିଲେ ନାହିଁ । ମନ ଦୁଃଖ କରି ମୁଣ୍ଡରେ ହାତ ଦେଇ ବସିଲେ । ତାଙ୍କ ବାପା ମୁଣ୍ଡରେ ହାତଦେଇ ବସିବାଟା ଦେଖି ପଚାରିଲା ବାପା କ'ଣ ପାଇଁ ମନ ଦୁଃଖ କରୁଛ । ସେଥିପାଇଁ ତା ବାପା କହିଲେ ମାଲୋ ! ତୁମ ପାଇଁ ମୁଁ ବହୁତ ରାଜା ପୁଅକୁ ଖୋଜିଲି କୁଆଡେ ମଧ୍ୟ ତୋର ସମାନ ପିଲା ପାଇଲି ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ତାଙ୍କ ଝିଅ କହିଲା ବାପା, ରାଜାପିଲା ହଉ ତମପିଲା, କୁଜପିଲା, ତେଲିପିଲା, ହଉ ମୋ ଭାଗ୍ୟରେ ଯେମିତି ପିଲା ଅଛି ସେ ମୋ ସ୍ଵାମୀ ବୋଲି କହିଲା ।

ଆରେଏଁ ତାବାଆଁ ଇଜାଂ ଗୁଇତେ ଆବା ନାନୁ ସତର ମହଲା କଟା ତେଜାଆଁ ମାଇଁ ନା କାଣା ଖୁଜୁନି ସନା ମୁଦି ଏୟେଏ ଗତା ତେଗେ ପିଜାଂ ନାଗାଂ ନା କାଣା ନାଜୁନି ମୁଦି ଅନେୟୁ ଏଓ୍ଵାୟୁ ନା ତକ୍ତା ଇଂଜିସି ତାବାଁ ଖେଞ୍ଜାନା ହାଚେ । ତା ମାଗା କାତା ଖେଚେୟୁ ଆରେ ତାକାତା ଦେଶନି ରାଜା, ରାଣି ଦୁଃଖ, ଲୋକୁ ହାବେ ନାସ୍କା କାଦୁରି କିତେୟୁ ନା ମାଗା ସତର ମହଲା ମେଡୁତା ମାନେ । ଏୟେତେରୁ ନା ମାଗାତିନି ଗିରି ତୃଜା ମାନି ମୁଦି ଗତା ତେଗେ ପିଜାନାଗାଂ ଅନେୟୁ ଏଓ୍ଵାୟୁଇଁ ନା ମାଗା ଆଁ ହେଡି କିଇଁ ଇଂଜିସି ଖେଞ୍ଜେୟୁ । ରାଜା ଇ ଶାବୁରି ପୁଞ୍ଜା ନାଗାଂ ହାବେ ରାଜା ମିଲାଗାଂ ହାବେ ରାଣି ଦୁଃଖ ରାଜା ମିଲାଗାଂ । ରାଜା ମାଗାଆଁ ଆସାତାକି ଗତାଗାଂ ଆହାଜା ନାଗାଂ ହାଚେରୁ । ଆରେଏଂ ସତର ମହଲା ମେଡୁ ନେକେସି ହାବେ ଜାଣା ମିଲାଗାଂ ହଚେରୁ ।

ଆଉ ତା ବାପାକୁ କହିଲା ବାପା ମୁଁ ସତର ମହଲା ଉପରେ ଥିବି ମୋର କାଣିଆକୁଠିର ସୁନା ମୁଦି ଯିଏ ଘୋଡାରେ ଡେଇଁ ନେବ ସେ ମୋର ସ୍ଵାମୀ ବୋଲି ବାପାକୁ କହିଲା । ତାଙ୍କ ଝିଅଙ୍କ କଥା ଶୁଣି ରାଜା କହିଲେ, ତାଙ୍କ ଦେଶର ରାଣି, ଦୁଃଖ, ଦରିଦ୍ର ଲୋକ ସବୁ ଖବର କଲେ ଯେ ମୋର ଝିଅ ସତର ମହଲା କୋଠା ଉପରେ ଅଛି । କିଏ ମୋ ଝିଅକୁ ଡାହାଣ ହାତରେ ପିନ୍ଧିଥିବା ସୁନା ମୁଦି ନେଇ ପାରିବ ସେ ମୋ ଝିଅକୁ ବିବାହ ହେବ ବୋଲି ରଜା କହିଲା ।

ଏ ପାଶାଜାଣା ତାଇଇଁ ଭିତରଅଁ ସାରିଜାଣା ତାଇଗାଂ ଜାକାଲା ଏ ଖାବୁରି ପୁଞ୍ଜାନାଗାଂ ମାର ଜାକା ହାନା ତାଦା ଇନିସି ଆରେ ଇ ସାରି ଜାଣା ତାଇଗାଂ ଏରେକି ତା ମୁଟି ତ୍ରେବେ ବୁଡା ଇଚେୟୁ, ନାନୁ ଜାକାଲା ଖୁଇଁ ତାଦା ଇଚେୟୁ । ଏରେକି ସାରିଜାଣା ତାଇଗାଂ ଇଚେରୁ ନିନୁ ଇଂଜି ମାନୁମୁଁ ମାୟୁ ହାଜାନାଗାଂ ଖୁନାବୁ ଇଂଜାନା ଗଡା ଆହାଜା ନା ହାଚେରୁ । ତା ବୁଡାଆନାତାକି ମାତାଦାରୁ ତାରାଡେଗେ ଅଇ ହିଜେରୁ ଇଂଜାନା ମନ ଦୁଃଖ କିସି ଗଣ୍ଡେୟୁ । ଆରେ ତା କୁହୁକୁ ଗଡାଆ ଖେଃଡେୟୁ । ନାତାକି ଗଡା ମା ତାଦାରୁ ତାରା ଡେଗେ ନାଗେ ଅଇ ହିଜେରୁ ଇଂଜିସି ଖେଃସେୟୁ । ଏରେକି ଗଡା ଇଚେ ନିନୁ ମୁଟିଇଁ ତ୍ରେବେତି ଆହିନେ କଗାତି ଏରେକି ନିଂଗେଇ ତାରା ଡେଗେ ଅଇ ହିଜେରୁ ଇଂସଜି ଖେଃସେ ।

ସେ ଖବର ଶୁଣି ସମସ୍ତ ରଜାପିଲା, ସମସ୍ତ ରାଣି, ଦୁଃଖ ପିଲାମାନେ ରାଜାଙ୍କ ଝିଅକୁ ଆଶା କରି ଘୋଡା ଧରିଗଲେ । ଆଉ ସତର ମହଲା କୋଠା ଉପରେ ସମସ୍ତେ ଉପସ୍ଥିତ ରହିଲେ । ଏହି ପାଞ୍ଚଜଣ ମୂରୁ ଚାରିଜଣ ଏ ଖବର ଶୁଣି ଆମେ ମଧ୍ୟ ଯିବା ବୋଲି କଥା ହେଲେ । ସେ ଚାରିଜଣ ଭାଇମାନଙ୍କୁ ସାନ ଭାଇ କହିଲା ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଆସିବି ଭାଇ ବୋଲି କହିଲା । ସେଥିପାଇଁ ଚାରିଜଣ ଭାଇ କହିଲେ ତୁ ଘରେ ଥାଆ । ଆମେ ଯାଇ ଆସିବୁ ବୋଲି କହିଲେ । ଘୋଡା ଧରି ବାହାରିଲେ । ତାଙ୍କ ସାନଭାଇକୁ କଣ ପାଇଁ ମୋତେ ବଡ଼ଭାଇମାନେ ନେଉ ନାହାଁନ୍ତି ବୋଲି ଦୁଃଖରେ ବସି ପଡ଼ିଲା । ଆଉ ତାର କୁହୁକ ଘୋଡାକୁ କହିଲା । କ'ଣ ପାଇଁ ଘୋଡା, ମୋର ଭାଇମାନେ ତାଙ୍କ ସହ ମୋତେ ନେଉଁ ନାହାଁନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ଘୋଡା କହିଲା, ତୁ ସିଂହାଣି ନାକା ପିଲା ତେଣୁ ସେମାନେ ସାଙ୍ଗରେ ନେଉନାହାଁନ୍ତି ।

ଆରେ ଗଡ଼ା ଇଚେ ଆଜାଆଁ ମୁଚିଗାଂ ତ୍ରେବେ ନାନୁ ମାଈଁ ନିଗେଂ ତାକି । ନା କାତା ଝେନମ୍ପୁଁ ଇଚେ ଗଡ଼ା ମୁଚି ତ୍ରେବେଇଁ । ମୁଚି ତ୍ରେବେ ଇଚେୟୁ ଆନାଁ କାତା, ଗଡ଼ା ଝେଃତେ ନା କ୍ରିଉତା ପୁଶାମୁ, ଟେବିଗିରି ପୁଶାନାଗାଂ ତିନି ଗିରି ହମ୍ପୁଁ । ହମ୍ପୁଁ ଇଂଜିସି ଝେଃତେ । ଝେଃସ୍ତେ ଏରେକି ହୁଁ ଇଂଜାନା ମୁଶେତେୟୁ । ଟେନି ଗିରିଟି କ୍ରିଉଟି ପଶାନାଗାଂ ତିନିଗିରି କ୍ରିଉଟି ହନି ବେଲାତାକି ର ରାଜା ମିଲା ଲେଗେ ହେଞ୍ଚେଲାତେୟୁ । ଏରେକି କୁହୁକୁ ଗଡ଼ା ଇଚେ ଯାମ୍ପୁଁ ମୁଚିଗାଂ ତ୍ରେବେ ମାର ରାଜା ମାଗା ମାନି ବାସାତା ହାନା । ନାଗେଂ ମାତ୍ର ନିନୁ ନେଇକି ଆଃତାମ୍ପୁଁ । ନାନୁ ସତର ମହଲା ଆଗାତା ପିଜାଂ ଗୁହିଇଁ । ପିଜାଂ ଗୁଇନି ବେଲାତା ଇ ମୁଚିଗାଂ ତ୍ରେବେ ମିଲା ରାଜା ମାଗା ତୁର୍ଜା ମାନି ସୁନା ମୁଦିଇ ତୁହୁନାଗାଂ ରେଜା ଅତେୟୁ । ଆରେ ଗଡ଼ା ପିଜିଂ କିଆନା ସଜଅଁ ହାଚେୟୁ । ଆରେ ତୁଗ ମାନେୟୁ ।

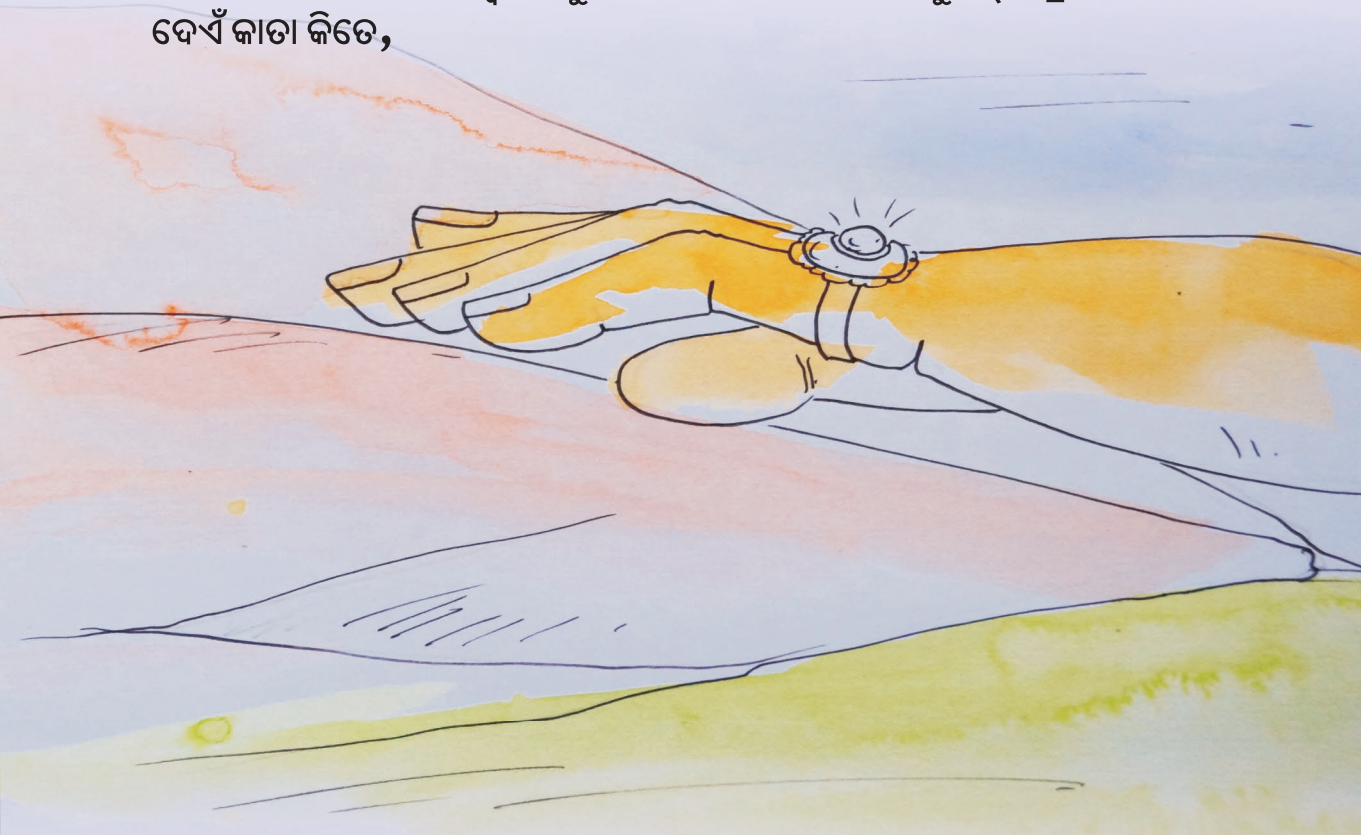
ଆଉ ଘୋଡ଼ା କହିଲା ଭୟ କରନାହିଁ ମୁଁ ଅଛି । ମୋ କଥା ଶୁଣ ବୋଲି ଘୋଡ଼ା କହିଲା । ସିଙ୍ଗାଣି ନାକା ପିଲା କହିଲା, ‘କି କଥା ଘୋଡ଼ା’ । ଘୋଡ଼ା କହିଲା, ‘ମୋ କାନର ଡାହାଣ କାନରେ ପଶି ବାମ କାନ ପଟେ ବାହାରେ’ । ଡାହାଣ ପଟେ ପଶି ବାମ ପଟେ ବାହାରିବା ବେଳକୁ ରାଜାଙ୍କ ପିଲା ପରି ଦେଖାଗଲା । ସେଥିପାଇଁ ଘୋଡ଼ା କହିଲା ତାଲ ସିଙ୍ଗାଣି ନାକା, ରାଜାଙ୍କ ଝିଅ ରହିଥିବା ସ୍ଥାନକୁ ଯିବା । ମୋତେ ମାତ୍ର ତୁମେ ଭଲରେ ଧର । ମୁଁ ସତର ମହଲା କୋଠା ଉପରକୁ ଡେଇଁବି । ଧାଇଁଲା ବେଳକୁ ରାଜା ଝିଅଙ୍କ ସୁନା ମୁଦି ସିଙ୍ଗାଣି ନାକା ପିଲା ନେଇଗଲା । ଆଉ ଘୋଡ଼ା ସହ ଧାଇଁ ତାଙ୍କ ଘରକୁ ଯାଇ ଶୋଇଗଲା ।

ଇ ସାରିଜାଣା ତାଇଗାଂ ରାଜାମାର୍ଗା ତାକି ହାଗରୁ ଗତାଆ ଆହାଜାନାଗାଂ ତାଜା ଓଡ଼ାତେରୁ ଆରେ ଇଜଅ ଆନାରି ମାନାଆଁ ତିଚେରୁ । ଆରେ ରେୟିତେରୁ । ଆରେ ର ଦିନା ମେଣ୍ଡେସି ରାଜା ରାଣି, ଦୁଃଖ ହାବେ ଲୁକୁ ଓଡ଼ାୟୁ ଇଞ୍ଜିସି ଖାବୁରି କିତେୟୁ । ଏୟର ଇଜଅଁ ଯଦି ରବୁଡା, ବୁଡ଼ୀ ମାଟିଶି ଜାକାଲା ତାଟିଶି ଓଡ଼ାୟୁ । ଏୟେଏ ଓଡ଼ାଆସେ ପାଶି ଆନେଁ ହୁଡ଼ି ଆନେ ଇଞ୍ଜି ଖାବୁରି କିତେୟୁ । ଇସାରି ଜାଣା ତାଇଗାଂ ବିଚାରି କି ମାନେରୁ ମୁଟିଗାଂ ତ୍ରେବେ ତାଇଇଁ ମା ପେଣ୍ଡେସି ଇନିସି ଅନାଡେ ଇଞ୍ଜି ମାନେରୁ । ଆଣେ ପାଶି ହିନେୟୁ ଅତେଣେ ଲାଜା । ଆପାତା, ମା ପେଣ୍ଡେସି ଓଡ଼ାପାୟୁ ଇ ମୁଟିଗଂ ତ୍ରେବେ ମିଲା ।

ସେହି ଚାରି ଜଣ ଭାଇମାନେ ରଜାଝିଅଙ୍କ ପାଇଁ ଯିବା ଲୋକ ଘୋଡ଼ାରେ ଘରକୁ ଫେରିଲେ । ଆଉ ଘରେ କ'ଣ ଅଛି ତାହା ଖାଇଲେ । ଆଉ ବିଶ୍ରାମ ନେଲେ । ଆଉ ଦୁଇ ଦିନ ପରେ ରାଣ୍ଡି, ଦୁଃଖ, ଦରିଦ୍ର ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆସ ବୋଲି ଖବର ଦେଲେ । କାହା ଘରେ ଯଦି ବୁଡ଼ୀ, ବୁଡ଼ା ଅଛନ୍ତି ତାହାହେଲେ ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଡାକିବ । ଯିଏ ଆସିବ ନାହିଁ ତାଙ୍କୁ ଫାଶିହେବ ବୋଲି ଖବର କଲା । ସେହି ଚାରି ଜଣ ଭାଇମାନେ ବିଚାର କରୁଛନ୍ତି । ସିଙ୍ଗାଣି ନାକାକୁ ଆମ ପଛରେ କେମିତି ନେବା ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି । ନ ନେଲେ ଫାଶି ଦେବେ, ନେଲେ ଅପମାନ । ହଉ ଆମ ପଛରେ ଆସୁ ଏହି ସିଙ୍ଗାଣି ନାକା ପିଲା ।

ତା କାଣା ଝୁଙ୍କୁତା ରାଜା ମାର୍ଗା ମୁଦି ତୁର୍ଜା ମାନେୟୁ । ଆରେ ଲିପ୍ରା ତୃପା ମାନେୟୁ
 ଏରେକି ତା ତାଦା ଆନା ଆରେ ବୁଡା ଇଞ୍ଜି ପଚାରି କିତେରୁ । ଏରେକି ଆଏ ତାଦା କାଣା
 ଝୁଙ୍କୁତା ଦେତା କତା ମାଲ୍ ଇଚେୟୁ । ଏରେ ପେଷ୍ଟେସି ଭୋଜି ସହି ତିନ୍ବଲି ହାଚେୟୁ ।
 ତିନି ବାସାତା ତାଝାରୁ ଏକ୍କା ତା ବୁଡା ଏକ୍କା ଗପ୍ପକି କିତେରୁ ଲାଜାତାକି । ଭୋଜି ତିନି
 ବାସାତା ରାଜା ମାଗା କୁଚାବାଟି କିତେ । ବାଟି କିକି ସମାନି ଇ ମୁଚିଙ୍ଗ୍ ଡ୍ରେବେ ମିଲା
 ଗୁନ୍ଦେଏ ନେକା ହାଚେ । ରାଜା ମାର୍ଗା ପଚାରି କିତେ । ନି କାଣି ଝୁଙ୍କୁତା ଆନା ଆ ମାଜିଂ
 ଇଞ୍ଜିସି ପଚାରି କିତେ । ଏରେକି ଇ ମୁଚିଗାଂ ଡ୍ରେବେ ମିଲା ଝେଃତେୟୁ ନା କାଣା ଝୁଜିଂତା
 ଦେତା କତା ମାଲ୍ ଇଞ୍ଜି ଝେଃତେୟୁ । ଏରେକି ରାଜା ମାଗା ଇ ମୁଚିଗ୍ ଡ୍ରେଜେ ମିଲାଲ୍
 ଦେଏଁ କାତା କିତେ,

ତା କାଣି ଆଙ୍ଗୁଠିରେ ରାଜାଙ୍କ ଝିଅର ସୁନା ମୁଦି ପିନ୍ଧିଛି । ଆଉ କନା ଘୋଡ଼େଇଛି ବୋଲି କହିଲା । ଆଉ ତାଙ୍କ
 ପଛରେ ଭୋଜି ଭାତ ଖାଇବା ପାଇଁ ଗଲା । ଖାଇବା ବସାରେ ସେମାନେ ଅଲଗା ଓ ସାନ ଭାଇ ଅଲଗାରେ
 ବସାଇଲେ । ଭୋଜିରେ ରାଜାଙ୍କ ଝିଅ ତରକାରୀ ବାଣ୍ଟୁଥିଲା । ବାଣ୍ଟିବା ବେଳେ ଠିକ୍ ସିଝାଣି ନକା ପାଖରେ
 ପହଞ୍ଚିଲା । ରାଜାଙ୍କ ଝିଅ ପଚାରିଲା “ତୋ କାଣି ଆଙ୍ଗୁଠିରେ କଣ ହୋଇଛି” । ସିଝାଣି ନକା ପିଲା କହିଲା ମୋ
 ଆଙ୍ଗୁଠି କାଟି ହୋଇଛି, ରାଜାଙ୍କ ଝିଅ ସିଝାଣି ନକା ପିଲାକୁ ହିଁ କଥା ହେଲା,

ଇଚେ ନେହି ମାଗେଂଦେକାତା କିଆ ତେ ଇଂଜି ସାରି ଜାଣା ତାଇଗାଂ ନି କାନୁତା ନାଁ କାନୁତା ବେସି ଆତେରୁ । ଇ ରାଜା ମାଗା ଭୋଜି ତିନି ବାସାଟି ରାଜା ଗୁନ୍ଦେଏ ମିଝେଜୁଂତା । ଅସାକିଇଂ ଇଂଜି ଅତେ । ଅତେ ଏରେକି ହାଚେୟୁ । ଏ ରାଜା ଅସାକିମୁଁ ଇଂଜିସି ତା ମାଗା ଖେଷ୍ଟେ । ତା ମାଗା ଖେଷ୍ଟାକି ତାବା ତା ମାଗା କାତା ଖେଜୁଂ ପଜାମାନି ଲେପ୍ରା ମିକ୍ରେୟୁ । ହେନି ବେଲାତାକି ଇ ମୁଦି ରାଜା ମାଗା ଖୁଦି । ରାଜା ହେଷ୍ଟା ନାଗାଂ ଇ ମୁଚିଗାଂ ତ୍ରେବେ ମିଲାଆ ରାସା ଆତେୟୁ । ଆରେ ନିଜୁଂଚିନେ ଇଝାୟୁ ନାଜାଂମେ ଇଂଜିସି ହାବେ ଲୋକୁଞ୍ଜି ଖେଷ୍ଟେୟୁ ।

ଏତେ ସୁନ୍ଦର ଆମ ମାନଙ୍କୁ କଥା ହେଲା ନାହିଁ ବୋଲି ଚାରି ଭାଇ ମୁହଁ ଦେଖା ଦେଖି କଥାବାର୍ତ୍ତା କଲେ । ସେହି ରାଜାଙ୍କ ଝିଅ ଭୋଜି ଖାଇବା ଜାଗାରୁ ରାଜାଙ୍କ ପାଖକୁ ଔଷଧ ଦେବି ବୋଲି ହାତ ଧରି ନେଲା । ନେବାରୁ ଗଲା । ଏ ରାଜା ଔଷଧ ଦିଅନ୍ତୁ ବୋଲି ତାଙ୍କ ଝିଅ କହିଲା । ତାଙ୍କ ଝିଅ କହିବାରୁ ତା କଥା ଶୁଣି ସିଂଦାଣି ନାକା ପିଲାର କାଣି ଆଙ୍ଗୁଠିରେ ବାନ୍ଧିଥିବା କନାକୁ ଖୋଲିଦେଲା । ଖୋଲିଲା ପରେ ମୁଦି ଦେଖିଲେ ସେହି ମୁଦି ରାଜା ଝିଅଙ୍କର ମୁଦି । ରାଜା ସିଂଦାଣି ନାକା ପିଲାକୁ ଦେଖି ଖୁସି ହେଲା । ଆଉ ଆଜିଠାରୁ ଇଏ ମୋର ଜ୍ଵାଳି ପିଲା ବୋଲି ସବୁ ଲୋକଙ୍କୁ ପରିଚୟ ଦେଲା ।

ଝେଷ୍ଟେୟୁ ଏୟାଚିନେ ତା ତାଇଗାଂ ଆରେ ଇ ଭୋଜି ତିଞ୍ଜିମାନି ଲୋକୁ ଆକୁ ଆ ନାଗାଂ ବେତା ତୁଃତେରୁ । ତା ତାଇଗାଂ ଇଚେରୁ ମୁଚିରଂ ତ୍ରେବେ ମିଲାଇଁ ଇଚେ ନେହିମିଲା ମେତା ଆତେ ଇଂଜି କାତା ଆଇ ମାଚେରୁ ଏରେକି ରାଜା ହେଚେୟୁ ଇ ସାରାଜାଣା ତାଇଗାଂଆ ଆନାଁ କାତା ଆଇମାଜେଂରୁ ଇଂଜି ପଚାରି କିତେୟୁ । ପଚାର କିତାକି ଝେଷ୍ଟେରୁ ମା କୁଆ ତାଳି ଓ ମାନସୁ । ଏ ମୁଚି ତ୍ରେବେ ମିଲା ମା ମିଲାତାଇ ଇଚେରୁ । ଏୟାଚିନେ ସାରିଜାଣା ତାଇଗାଂ ସମଦି ଲୋକୁ ଇଂଜି ତା ଗୁୟେଏ ଅଆ ନାଗାଂ ତା ବୁଡ଼ା ହେଡିତେୟୁ । ଏ ରାଜ୍ୟନି ଅଜା ସଂପତି ତା ଜାମେଁ ଦାରୁଚି ଲେକିଆ ହିତେୟୁ । ଆରେ ତା ଇଜ ପାଣ୍ଡିତେୟୁ । ଏୟାଚିନେ ହାବେ ଜାଣା ନେହିକି ତେବା ଆତୁ ।

ତା ପରେ ତା ଭାଇମାନେ ଓ ଭୋଜି ଖାଉଥିବା ଲୋକମାନେ ଛାନିଆଁରେ ଅନେଇଲେ । ତାଙ୍କ ଭାଇମାନେ କହିଲେ ସିନ୍ଧାଣି ନାକା ପିଲାକୁ ଏତେ ସୁନ୍ଦର ଝିଅ ମିଳିଲା ବୋଲି କଥାବାର୍ତ୍ତା କଲେ । ସେଥିପାଇଁ ରାଜା ଶୁଣିଲେ, ଏହି ଚାରିଜଣ ଭାଇ କି କଥା ହେଉଛନ୍ତି ବୋଲି ପଚାରିଲେ । ପଚାରିବାରୁ କହିଲେ ଆମ ବୋହୁ ପିଲା ପାଇଁ ଆସିଛି । ସେ ସିନ୍ଧାଣିନାକା ପିଲା ଆମର ସାନ ଭାଇ । ତା ପରେ ଚାରିଜଣ ଭାଇଙ୍କୁ ସମସ୍ତି ବୋଲି ପାଖକୁ ଡାକିନେଲେ । ଡାକିନେଇ ତା ସାନ ଭାଇକୁ ବିବାହ କରି, ରାଜ୍ୟର ଅଧା ସଂପତି ତା କୁଇଁ ନାମରେ ଲେଖିଦେଲା । ତା ପରେ ତାଙ୍କ ଘରକୁ ପଠେଇଦେଲେ । ସେଠାରୁ ସମସ୍ତେ ଭଲରେ ରହିଲେ ।

ଆଦିବାସୀ ଭାଷା ଓ ସଂସ୍କୃତି ଏକାଡେମୀ
ଅନୁସୂଚିତ ଜନଜାତି ଓ ଅନୁସୂଚିତ ଜାତି ଉନ୍ନୟନ ବିଭାଗ,
ଓଡ଼ିଶା ସରକାର, ଭୁବନେଶ୍ୱର